הפעלת חוקי החרום הבריטיים — חרפה לממשלה!

חרות

לשלמות המולדת-לקבוץ גלויות-לצדק סוציאלי-לחרות האדם

תל-אביב
רחוב מקוה ישראל 22
טלפונים: 5722, 4071
ירושלים
רח' הסולל 5, טל. 3680
חיפה
רח' חיים 4, טל. 3644
העורך: י. רובין
דפוס „אלישע" בע"מ
רח' יגובסקי 5, ת"א
טלפון 3208

עתון יומי, תל-אביב | גליון 795 | 18 MAY 1951 יום ו', י"ב באייר תשי"א | המחיר 60 פר' | HERUT TEL-AVIV ISRAEL

בנק אי לדיסקונט בע"מ
הפקדונות עולים על 17 מיליון ל"י
הבנק הבאל קראתך
תל אביב ירושלים חיפה יתו

היום בגליון
מאמריהם של: מנחם בגין, פרום. דר. יוסף קלויזנר, א. אברהמס, י. אודם, רר. א. אחימאיר, דר. י. בדר, ירמיהו הלפרן, י. טריוש, ב. ווינר צקי, ק. כצנלסון, י. נץ, דר. . שכטמן, א. סטארא, ועוד.

עוד „נצחון" אחד

מצרים מעיינת במשלוח עזרה צבאית לסוריה

מכשלת מצרים הודיעה היום שהיא מעיינת בכל.וח עזרה צבאית לסוריה לשימוש נגד ישראל בסכסוך הגבול. פעולה זו של עיראק במשלוח מטוסים וסוללות אנטי אוויריות לסוריה עוד דרבה התענינות רבה במצרים ונמסר ש. חוגים מדיניים וצבאיים וכן חוגי ממ. שלה מעיינים באפשרות של פעולה דו. מה. אולם כמה מעתוני מצרים מביעים את הדעה כי משלוח צבא עיראקי בא רק כדי לחזק את ידי התובעים הקמת „סוריה רבתי".

עם זאת מציינים שהעמדה הכללית ה. רווחת בקהיר היא שסוריה וישראל יר. נו את עצמן וביניהן להחלטת האו"ם ועל ידי כך יסלקו את הצורך בהתער. בות מצרית.

החבר העברי ינקוט צעדים ממשיים

דמשק, 17 (יו. פר.) — מקורות יוד. עי דבר אמרו היום שישובתיו של הח. בר הערבי המתקיימות כאן, כעת תס. תיימנה בנקיטת צעדים „ממשיים" לה. נשת עזרה לסוריה בסכסוכה עם ישר. ראל.

הועדה המדינית של החבר עמדה ל. סיים את דיונה הערב ומועצת החבר תתכנס ביום ו' כדי לאשר את המלצות הועדה.

מיניסטר החוץ העיראקי, טופיק סר. אידי, אמר שהחלך השיחות עד כה הב. היר שמדינות ערב בידאצית מאד נו. כח „התוקפנות הישראלית נגד הבבולות הערביים". כן אמר המיניסטר שעיראק ומצרים תשמשנה המקור העיקרי לעז. רה צבאית לסוריה.

נציג עבה"י עזב אל מושב הלינה מ. אחר שניתן רשות לנופתי אלחוסיני לקחת חלק בישיבת החבר.

אבא אבן: הופתענו ע"י החלטת מועצת הבטחון

שגריר ישראל בארצות הברית ונציגה הקבוע באו"ם, מר אבא אבן מסר ביום ד' — אחרי ישיבת מועצת הבטחון — לעתונאים כי לא עלה בידו לקבל את רשות הדיבור במועצה. אף כי נוסח הצעת ההחלטה הגיע אליו רק שעות אילו נערכו, עם גילוי „בריח הקנאים" חיפושים גם במשרד הסעד. מודיעים מ. משרד הסעד, כי אין שום אמת בידיעות אלה. לא נערכו שום חיפושים במשרדי משרד הסעד בירושלים.

אגודה לקשרי תרבות ומסחר ישראל — יפאן

אגודה לקשרי תרבות ומסחר בין יפן וישראל קיימת בטוקיו. עובדה זו גילה אתמול לפני סופרנו מר יוחנן הרמתי שחזר זה עתה מסיור במושבי בארצות המזרח הרחוק. כל חברי האגודה הם לא יהודים המגלים ענין רב בכל המת. רחש בישראל. הם ביקשו לשלוח להם חומר סברותי וסטטיסטי על החיים ב. ארץ ועל כל שטחי הפעולה. יפאן מ. עוניינת גם בקשרי מסחר עם ישראל ו. היא מוכנה למכור אגניה וסכומות טקס. טיל תמורת אשלג ישראלי.

16% יהודים חיים כיום ביפאן ה. מגלים ענין רב במדינת ישראל. 120 מהם גרים בטוקיו. נוסף לכן משרתים כ־500 יהודים בצבא האמריקני החונה ביפאן. מזמן לזמן באים גם יהודים מ. ארצות הברית כתיירים המבקרים ב. יפאן.

ערב הבחירות

הממשלה מבטיחה שיכון „לכל"

במסגרת ההבטחות הניתנות עתה על ידי הממשלה ערב הבחירות לכנסת ה. לקונגרסים דנה אתמול הממשלה בע. בטחה אחת — שיכון לאזרחים יתו. קים במדינת ישראל. התכנית היא ל־4 שנים ומטרתה לתקים 48 אלף יחידות דיור בנות 2 חדרים ונוחיות שהצלנה מ־2300 ל"י ועד 3000 ל"י. היחידות תוקמנה בכל ערי הארץ והרישיים ל. שיכון יעשה ע"י משרדי הממשלה עצמם ולא באמצעות מוסדות מפקחים

ישיבת הממשלה

הממשלה דנה בישיבתה השבו. עית במצב של הכנת רשימות הבו. חרים וחלוקת פנקסי הזיהוי על־ידי משרד הפנים.

נערך ביורר על השירות הדפואי בסעברות העולים.

אושרה תכנית לשיכון עממי ל. ארבע שנים, שתבוצע החל משנת 1952 — 12.000 יחידות דיור כל שנה. משרד העבודה יבצע את ה. תכנית ותעדה בינמשרדית של האר. צר ומשרדי הסעד והעבודה יקבעו את כללי ההרשמה והאישור של המועמדים לשיכון.

ד"ר י. פ. כהן ומר מ. שטנר נתמנו כנציגי הממשלה בועד ה. פועל של האוניברסיטה העברית.

אושרה הצעת חוק, שיתן תוקף להטלת מס גולגולת מוגדל על ידי מועצות מקומיות.

שר החוץ מסר על ההתפתחות שהלה מסביב לכסכוך באזור המפר. רץ ושר התחבורה סקר את הפעולה בחטפת אגרות החוב של מלוה העצמאות בארצות־הברית.

הממשלה הפעילה חוקי חרום ב"ט ס

20 עצורים הועברו למעצר למקום בלתי ידוע

מאת שפרנו בירושלים זאב אפלבום

חוקי החירום הבריטיים חידו. ע"ם לשטבה ובזיהם סעיף 111 המסורסים זה־בקרו ל־ י. ממשלת ישראל מ־מ שר הבטחון מר משה שרת חתם על צו המעצר נגד 20 החשודים בחשתייכות ל„ברית הקנאים", ובשעות הלי. לה המאוחרות אור ליום ה. הובאו החשודים ממקום מעצ. רם במטה משטרת ירושלים וה. עברו למחנה אי־שם בארץ.

הפעלת תקנות הגנה במיוחד סעיף 111 הנותנות סמכות לשר הבטחון או לממשל־ל לצוות על מעצרו, לתקופה שלא תעלה על שנה אחת. של כל אדם שהוא משוכנע כי הוא מהוה סכנה לשלום הציבור — הדהימה את חצור דוורה החמרמרות רבה בקרב החוש. בים. המעצר האדמיניסטראטיבי של 20 החשודים בא בספר שעות אחרי הוד. עתו של מפקד משטרת ירושלים: „כי כל חשוד אשר חקירתו לא תעלה אשמה כנגדו ישוחרר".

אתמול בבוקר מורסמה הודעת ה. משטרה תחת הכותרת „סכנה מעולות המסורת נגד אנשים החשודים בחש. תיכות לארגון מחתרתי". מ־48 אנשים שנעצרו ושוחררו בערבות עצמית ביום רביעי — 9 ובימים חמישי שוחררו —13. נגד 20 איש הוצאו צוי מעצר בהתאם לתקנות הגנה (שעת חירום 1945) סעיף 111 (1) אשר מוחזקים מחוץ לירושלים. כרגע ממינים את החומר על מנת להעמיד מספר מהעצורים לפני בית הדין.

6 אנשים שנעצרו לאחרונה נמצאים בחקירה. החקירות נמשכות במרץ.

למרות הודעת המשטרה שיש בידה חומר אשמה רב נגד החשודים, לא הוכאו העצורים לפני שופט לשם הוצאת פקודת מעצר נגד החשודים אלא השתמשו בחוקי החירום. בינתיים נודע כי האקדח שנמצא בישי. בת „מרגן יוסף" היה ברשיון.

כפי שנודע לסופרנו בירושלים נש. ארו במעצר האנשים הבאים: שמעון ודעני, יוסף כפול, אליהו שכם. שלוש. תם נעצרו בפנימית „פורת יוסף". אליהו רפול, ודוד עדס נעצרו בפנימית „אמן־סור. אליהו שמאע נעצר ב.

חרות תדרוש דיון בכנסת

נודע לפופרנו כי הפהלת הכרעה של תנועת החרות בכנסת החליטה לדרוש דיון דחוף בכנסת בקשר עם הס. עלת חוקי החירום הבריטים. כמו כן תדרוש הכרעה ש. הכנסת תצווה על הממשלה לנהוג כלפי העצורים לפי יסודות המשפט: לה"עמידם לדין.

לא היפשו במשרד הסעד

בקשר לידיעות שהופיעו בעתונות, כי שאבו למגרש הרוסים על מנת לחזות בעצורים לכשיבואו לפני שופט השלום. עתו של מפקד משטרת ירושלים: „כי כל חשוד אשר חקירתו לא תעלה אשמה כנגדו ישוחרר".

עוד שלושה נאסרו אתמול

שלושה חשודים נוספים נעצרו במשך יום אתמול בירושלים.

החבורה שנעצרה בירושלים היא מרים בדרור, בת 22, מורה בבית־ס בית יעקב בקטמון, היתה מרכזת הסטיציה נגד גי. וס הבנות לצבא.

מתבדר שארבעה אנשים מבין העצו. רים — שמעון פורוקה, שלמה לרנס, מאיר דויזיק וישראל שזמי הם חברי מרכז צעירי אנ"י. הם נמצאים בין ה. 20 שהועברו למחנה מעצר.

סבורים שמחנה המעצר הקבוע יהיה או בתר טוב או ליד צור.

יוגש צו על תנאי

אחד מעורכי הדין הירושלמיים הידיר. עים אוסף חומר להגשת צו על תנאי ל. בית־ד הגבוה לצדק בירושלים נגד מע. צרם לפי חוקי חירום ואי העמדתם ל. דין.

נודע שהעצורים לא הורשו לקבל ע. תונים דחיים והמשטרה סיפקה להם ע. תוני „הארץ" ו„דבר".

הממשלה תדון בענין בשכונת הבא

הממשלה תדון בישיבתה בשבוע ה. בא על כל פרשת קנאי השבת והפעולות שנעשו על ידי המשטרה — מסר אתמ. מול דובר הממשלה לעיתוני ירושלים. בישיבת אתמול התעוררה הבעיה. אך מכיון שלא היתה על סדר היום לא נע. רך בה כל הדון. כפי שכתבנו עוררו הסרים הדתיים את הענין ובעיקר את פעולת המשטרה ושלטונות הבטחון ל. העברת חלק מן העצורים למקום ריכוז לא־ידוע. מבלי להביאם לדיאם ל. שופט שלום כדי להוציא נגדם פקודת מעצר. הממשלה תקבל בינתיים דו"ח מפורט ממטה המשטרה על הפעולות שנעשו. לשאלת סופרנו על דעת מי בוצעה העברת העצורים למקום הריכוז תוך הסתמכות על תקנות ההגנה בל. בד — השיב הדובר כי כל החוקים לשעת חרום ותקנות ההגנה הם בתו. קף ומותר לשלטונות לפעול על פיהם.

הבטחון הוא האחראי ימתן ההוראות בדבר ביצוע החוקים. לשעת חירום ונו. אה כי הוא שהתם על הפקודה להעברת העצורים מבלי להביאם לדין.

אמברגו על סין

החלטת הועדה המדינית של או"ם (0:45)

פלאשינג מדואס, 17 (יו.פר.) — הועדה המדינית של עצרת ה. או"ם הצביעה היום בעד הצעת אמברגו עד משלוחי נשק לסין העממית והצפון קוריאה.

תוצאות הצבעה היו 45 נגד אפס עם תשעה נמנעים.

מצפים שעצרת האו"ם תפעל במהי. רות לאישור סופי של ההלטת ה. סנקציות בישיבתה ביום ו' או בשבת.

הגוש הסובייטי גינה את ההלטת האמברגו כצעד בלתי חוקי אשר מט. רתו להרחיב את היקף המלחמה. מדי. נות הגוש הסובייטי נמנעו מהשתתפות בהצבעה. מציינים שמדינות אלו תתע. למנה מהלטת האמברגו.

הנציג הסובייטי, יעקב מאליק, הטיל ספק בזכותה של הועדה המדינית לדון בהטלת האמברגו המוצע, אשר עליו המליצה ועדת הסנקציות המיוחדת מאליק טען שרק מועצת הבטחון מוס. מכת לדון בצעד כזה. אולם הוא לא הגיש הצעה פורמלית להוציא את הצ. עת האמברגו מתוך הדיונים.

יו"ר הועדה, רוברטו אורדאנטה מקו. לומביה הודיע להמשיך בריכות למ. ורות תביעת רוסיה.

הסינים מכים בניחות או"ם

טוקיו, 17 (יו.פר.) — הכוחות ה. עממיים הדחיקו את מגמת ה. הראשונות בחזית בת 30 מיל המשכת מאיצה השוכנת ע. קו הרוחב ה־38 בצפון קוריאה. ועד צינצון בדרום קוריאה. ב. הדרגה הזרחבה ההתקפה של דם כבוון מערבי, אולם עד כה טרם ביצעו העממיים תנועה כל שהיא המכוונת לעיות על פיאה מתוך עמדותיהם הנמצ. אות 15—10 מיל צפונית לבירה החדשה.

למרות הכוח הגדול שהוכנס להתק. פה במורח של הזית המרכז. קימות סברות שהעממיים עוד טרם הנחיתו את מלחם הגדולה ביותר. בניחוש אחד נאמר שהמכה הגדולה תבוא במרכז הקו, מערבית לנהר פוחאן, דרומית ל. קאפיונג.

קיימים ניחושים שהתפרצות ראשו. נה זו של העממיים יש לראותה כפעו. לת הסחה אשר נועדה למשוך את כוחות האו"ם מזרחה ולאפשר ע"י כך הח. קפה עממית יותר מערבה בעמק פוחאן.

אבא אבן: הופתענו ע"י החלטת מועצת הבטחון

הודעה בענין זה עוד קודם לכן. אי. לם הצעת ההחלטה מהוחמה הוצעת צע. רו בענין זה באופן כעליב ובהקלת ראש.

3) הצעת ההחלטה הינה אף בלתי מת. אימה לכיבד המשטרי בענינם אחרים כגון החזרתם של הערבים, אשר כבי. כול העברו מן האזור. כל תלונה בענין זה לא הוכחה לאישורה של ועדת שבי. תת הנשק, אולם אם התקבל הצעת־ה. חלטה הרי יהיה פירוש הדבר כאילו קבלה מועצת הבטחון לטפרע קיום עוב. דה זו.

מר אבן אמר לעתונאים כי הודעה מוקדמת זו אין בה אף כדי ראשית מוצאי התנגדותה של ישראל להצעת. השיבה הבאה של כ. צעת הבטחון נקבעה ליום ו' בשבוע 4 אחר הצהרים לפי שעון ניו יורק.

ת.רכיה בתפקיד מתיווך מתמיד בין ישראל וע"ב

שר החוץ התורכי יבקר ביוני בישראל

נציגי מדינות ערב נוסעים לאנקרה

— מאת סופרנו בירושלים —

שר החוץ התורכי עומד לבקר בישראל באמצע החודש יוני

קריב לודאי שאישיות ישראלית מרכזית תבקר גם באנקרה.

כפי שנודע ממקורות מוסמכים קשו. רים ביקורים אלה בהכנית הדשה ל. הסדר היחסים בין ישראל ומדינות ערב ותכנון ההגנה של המזרח התיכון. לפי תכנית זו — שבאה עפ"י יומה אמריקאית — תתחתם תורכיה על שני חוזי־ידידות נפרדים, האחד עם מדי. נת ישראל והשני עם מדינות ערב. תפקידה של תורכיה יהיה ב. מקרה זה דשמש מעין מתווך מתמיד בין ישראל וערב. לפי ה. צעה האמריקאית תשמש תורכיה גם שופט־מרגיע בכל הסכסוכים שבין ישראל והמדי. נות הערביות. מידיעות שהופיעו בעתונות המצרית ושנתקבלו בירושלים מסתבר כי מצרים מתנגדת לכל התכנית הזאת מהמת ההשש לאבדן השפעתה במזרח התיכון.

נטיעתם של עבדאלה ומדינאים ער. בים אחרים לתורכיה קשורה אף היא בתכנית החדשה. בסוף החודש יבקרו באנקרה גם עזם פחה, הקולונל שי. שאקלי מסוריה ומדינאי עיראקי חשוב נוראה נורי סעיד עצמו. עבדאלה עשה בתורכיה כשלושה שבועות ו. יפגש עם ראשי המדינאים כדי לדון אתם על הבעיות העומדות על הפרק והנוגעות למזרח התיכון.

בינתיים ההכנסה באנקרה ועידת ה. שגרירים התורכיים בארצות חוץ בה. השתתפו גם נשיא המדינה, ראש ה. ממשלה, שר החוץ ופקידים גבוהים אחרים. בריגים ישראליים מיחסים חש. בות מיוחדת לעובדה שבהתיעצות זו. הסתתף גם כאמל ארטין, נציג תור. כיה בוושינגטון. דפי ידיעה מחו. מנת הביא אתו ארטין הצעות אמריקאיות מפורטות עד תחו. מת בריתי־ידידות בין תורכיה וישראל מצד אחד ותורכיה ו. ערב מן הצד השני. כן הביא אתו מר ארטין רשימה מפורטת של סיני. הטשק והצייד אשר ממשלת ארצות ה. ברית תהיה מוכנה להמציא לארצות ה. מזרח התיכון במשך שנה זו.

בריטניה מכים בצרוף יון ותורכיה לברית האטלנטית

לונדון, 17 (יו. פר.) — בריטניה הס. ה־מה מהנגדותה לצרוף של שו. קיה ויוון לברית האטלנטית כתוצאה מן המשבר המתמיד והולך במזרח ה. תיכון — נודע היום. בריטניה הסכים לאבדות מלאה של שתי מדינות אלה. אולם מניתה שקבלתן למסגרת הברית תביא בעקבותיה דרישות דומות מצד מצרים ומדינות אחרות במזרח התיכון.

למעשה נודע שמצרים עשתה כבר כמה גישושים בלתי פורמליים בוא. שינגטון לגבי סיוויה להתקבל לברית האטלנטית.

לאור מאמציהן החדשים של ארה"ב להכניס את טורקיה ויוון לתוך מסגרת הברית, ההליטה בריטניה לא להתנגד לפעולה כזאת לכשתובא ההצעה לפע. לתה ש. מועצת אירגון הברית האט. לנטית שהתכנס בקיץ זה.

בינתיים לא הלה כל התקדמות ב. בעיית הפיקוד בים התיכון. פקידי מש. ה בריטיים אמרו ד"ם שהפעולה בענין זה תלחה בידיו עד לאחר קב. לתן עד תורקיה ויון.

גם איטליה

המשלה האיטלקית תוכיח, תמיכה מלאה ביזמתה של ארה"ב לצרף את יון ואת טורקיה לארגון הברית ה. צפון אטלנטית — אמרו היום מקו. רות מוסמכים.

איטליה שהופת בהתיעצויות בנושא מבחינן של ט. ה ויון לב. ה. הבי. סיתה את המיכתה המלאה בפעולה זו.

בריטניה מאיימת על פרס ב„תוצאות בלתי צפויות מראש"

הפרסים מבטיחים התנגדות בכוח לצנחנים

לונדון, 17 (יו. סר.) — בריטניה שלחה היום לממשלת פרס לאחר התיעצויות עם ממשלת ארה"ב אזהרה האחרה שאם לא תפתח ממשלת פרס במו"מ לקראת יישוב מסכסוך הנפט, יביא הדבר ל„תוצאות בלתי צפויות מראש".

הענין בסכסוך עם החברה האנגלו־איראנית ולא עם ממשלת בריטניה.

פיטר מפקד המשטרה

מיניסטר הפנים, הגנראל סאנל ואחרי סאולולה, פיטר הקים את מפקד המש. טרה ולקה לידיו את הפיקוח על פעו. לת המעצר נגד אותם האנשים אשר איימו לרצות את ראש הממשלה, מוחי. מד מסעדק.

מקורות ממשלתיים אמרו שיידרשו פיטר את מפקד המשטרה הנ. ל. דול חוסיין חג'אזי, אשר כיה. הצבאלו של שהראן בזמן שהו. ר זו מצב צבאי בחודש מרץ. בהתחן הישרר במדינה כש. צ. החלו לתפוס את מנהיגי הפ. ,.

8.000 עלו מעיראק

בגדד, 17 — ספר רישיר ר. מ. מוסר כי מספר היהודים ש. עד עתה את עיראק מגיע לכ. 1 אלפים יהודים, עזבו את ע. 1 למאי ועדיין נתארו 25 אלף. כבר על נתיניותם ומהכים מספר. היהודים שנמנעו מלוהר על נ. העיראקית מגיע ל־15 אלף אילו. אלה. ה. ב. מרוץ לעיראק. ורובם הנפילו לישראל.

לדברי סופר „ווייטר" נשארו מ. לכוש איהודים ומסמסם בבנקים בעי. ראק. לדבר פרסום חוק החחרמה. — 3000 דינר בלבד.

מתכת המיל שווה מיל וחצי

„יתכן ובמשך הזמן יעלמו מהמ. חוור כל המטבעות של מיל ושני מיל מימי המנדט — אמר לסופר עתי"ם איש מהבקואים בעניני כס. פים. הסיבה היא בכך, שמהמת המחסור בחומרי גלם קונים בעלי כתי הרשת הקוקים לנחושת את המטבעות האלה ומתיכים אותם. המחיר לק"ג אחד מטבעות, המכיל 250 מטבעות של שני מיל הוא 1.400 פרוטה.

חילופי גברא במע.צ.

עם סיום הפקידות של אלוף משנה י. פרסכון כקצין משמרת צבאית ראשי ב־15.5.51, נתמנה אלוף משנה ברוך יצחר לקצין משמרת צבאית ראשי.

חום כמתוך תנור לוהט ירד אתמול על כל הארץ

רוחות, סערות, גשם, דליקות, התעלפויות

שרב כבד שלא היה דוגמתו אף בשנת ה. מיסינים הנוכחית שרר אתמול בכל חלקי הארץ.

סופרינו באזורים השונים של המדינה הודיעו על הוחם הכבד כשנוא שהפריע בעבודות הרגילות וגרם להפרעות רצי. ניות במהלך החיים התקין.

בתל־אביב ובמקומות אחרים שוחררו הילדים ברוב בתי הספר כלומדוהים ונשלחו לבתיהם. היו משדדים בהם אי־אפשר היה לנהל את העבודה הרגי. לה בגלל החום.

סבל לנוסעים

לסבל מיוחד היו נתונים הנזקקים לאוטובוסים כדי להגיע למקומות עבו. דתם. העמידה בתור הכבידה הפעם יותר מאשר תמיד והדוחק הרגיל בתוך האוטובוסים הפך לעינוי שלא היה דוגמתו. היו מקרים רבים של התעל. פויות.

התנועה בשעות אחרי העבודה הוחל. שה במידה רבה. רבים נמנעו מלצאת פעתה ביתם וממילא גם היה מספר הנזקקים לתחבורה העירונית קטן מ. אשר כרגיל.

גם הרחובות לא המו מאדם וכל ה. רגיל בדוחק השורר ברחובותינו יכול היה להתהלך בניחותא.

ראש הממשלה בבוסטון

בוסטון, 17 (סט"א) — 18.000 איש באו אמש לשמוע את ראש ממשלת ישראל ב.בוסטון גארדן" עם תום שני ימי ביקורו בעיר.

חבר עיריית בוסטון מלטון קוק הודיע, שאזרחי העיר כבר רכשו איג. רות חוב ישראליות ביותר משלושה מיליון דולר.

הענין בסכסוך עם החברה האנגלו־איראנית ולא עם ממשלת בריטניה.

פיטר מפקד המשטרה

מיניסטר הפנים, הגנראל סאנל ואחרי סאולולה, פיטר הקים את מפקד המש. טרה ולקה לידיו את הפיקוח על פעו. לת המעצר נגד אותם האנשים אשר איימו לרצות את ראש הממשלה, מוחי. מד מסעדק.

מקורות ממשלתיים אמרו שיידרשו פיטר את מפקד המשטרה הנ. ל. דול חוסיין חג'אזי, אשר כיה. הצבאלו של שהראן בזמן שהו. ר זו מצב צבאי בחודש מרץ. בהתחן הישרר במדינה כש. צ. החלו לתפוס את מנהיגי הפ. ,.

8.000 עלו מעיראק

בגדד, 17 — ספר רישיר ר. מ. מוסר כי מספר היהודים ש. עד עתה את עיראק מגיע לכ. 1 אלפים יהודים, עזבו את ע. 1 למאי ועדיין נתארו 25 אלף. כבר על נתיניותם ומהכים מספר. היהודים שנמנעו מלוהר על נ. העיראקית מגיע ל־15 אלף אילו. אלה. ה. ב. מרוץ לעיראק. ורובם הנפילו לישראל.

לדברי סופר „ווייטר" נשארו מ. לכוש איהודים ומסמסם בבנקים בעי. ראק. לדבר פרסום חוק החחרמה. — 3000 דינר בלבד.

מתכת המיל שווה מיל וחצי

„יתכן ובמשך הזמן יעלמו מהמ. חוור כל המטבעות של מיל ושני מיל מימי המנדט — אמר לסופר עתי"ם איש מהבקואים בעניני כס. פים. הסיבה היא בכך, שמהמת המחסור בחומרי גלם קונים בעלי כתי הרשת הקוקים לנחושת את המטבעות האלה ומתיכים אותם. המחיר לק"ג אחד מטבעות, המכיל 250 מטבעות של שני מיל הוא 1.400 פרוטה.

חילופי גברא במע.צ.

עם סיום הפקידות של אלוף משנה י. פרסכון כקצין משמרת צבאית ראשי ב־15.5.51, נתמנה אלוף משנה ברוך יצחר לקצין משמרת צבאית ראשי.

החום בירושלים ובחיפה

גם על ירושלים לא פסח החום הקשה והיקיר עיר הבירה ציינו כי מזה שנים רבות אין הם נזכרים בחום כגון זה. ההמסון הכבד היה מלווה סערות חמות שהפכו את הרחובות לכבשנים ממש.

בהיפה ירד גשם במקומות אחדים וכפי שמציינים התושבים לא הביא ה. גשם כל הקלה. בתקבל הרושם, כי גם הגשם היה חם.

באזור פתח־תקוה פרצו משעות ה. צהריים עד הערב 8 דליקות בפרדסים ובשרות בגלל הרוחות קשה הה להת. גבר על האש.

בכביש ליד לוד — מגשימים נמשכת הדליקה בשדה בזמן מסירת הידיעה והרוח מפזרת עשן סמיך על הכביש ומקשה ע"י כך את התנועה המתנהלת בו.

גם באזורים שונים פרצו דליקות רבות וידי מכבי האש היו מלאות עבודה.

החום בתל־אביב הגיע בשעות לפני הצהריים ל־40 מעלות חום בצל.

בשעות אחרי הצהריים התחילה רוח שעוררה תקוות כי החום הולך ונשבר — אך חיש מהר נוכחו המקווים, כי החום אך החבגבר.

תחזית מזג האויר

מזג האויר יהיה: שקע חמסיני חריף ביותר ואחרון החמסינים סקד את ה. ארץ. יש לצפות שוב לתנאי מזג אויר לעונה זו. מסרות מקומים, בעיקר ב. צפון עלולים להוות בגבי החמסין. הסכויים לשבח: נאה בדרום, מעונן בצפון.

למשפחת אליהו חיפה
אתכם באבלכם הכבד בהלקח מקם
דוד אליהו ז"ל
מרכז תנועת החרות

למשפחת בלוטמן-שילנסקי
אתכם אנו באבלכם במות עליכם
בנכם - נכדכם יעקב ז"ל
מרים ושמעון אינגרפלד

למכירה מגרשים
1. ברמום החל מ־200 ל"י
2. בחיפה " מ־200 ל"י
3. מ־עבר לירקון
בהזדמנות
4. שטח 20 דונם בס"מ מחיר 550 ל"י הדונם
קושנים מוכנים בטבו ת"א
הסוכנות הלאומית
יהודה הלוי 25 קומה ב', תל־אביב

למהנדס משה עמיעז
ברכות
להתמנותו בחור מהנדס עירוני של תל־אביב—יפו
י. טולידנו, א. ריפו

ישיבת מרכז תנועת החרות
ועדת התרכובת תתכנס ביום ראשון
י"ד אייר תשי"א — 20.5.51
בשעה 9 בבוקר במצודת זאב.

מנחם בגין

רק בלי „קורטש" רבותי

א

אחרי רצח ארלזרוב, בימי עלילת הדם והתעמלויות, התכופות של מר בן־גוריון — בימים ההם היה ראש מפא״י מתעלף בפומבי כאילו היה ראש ממשלת פרס — הירבו אנשי מפא״י להשליך פצצות־עשן־ודמע לתוך האולמות, שבהם עמד לנאום ״אב ז׳בוטינסקי. המעשים האלה הגיעו נערה אחת מבית״ר לחחליט על „הפצצת־תגמול" סרחונית באסיפה בה עמד לנאום — אז לנאום ולהתעלף — מר בן גוריון. בבוא ראש מפא״י מאד ונעק זעקה מרה, שעברה מורשה עד לניו־יורק ומתל־אביב עד לבוסטון: „רצו לרצוח אותי נפש״; „בוטינסקי שלח נגדי מתנקשת רצחנית״ „רק בגס נצלתי מהפצצה וזוזתי״. כיצד הגיב על הצעקה הזאת ״אב ז׳בוטינסקי שהוסיף ללכת לכל מרכזי־הסתת־הדמים ולנאום על הפשע של עלילת הדם? הוא ״יעץ למר בן גוריון להרגיע את דמיונו יוצר הבלהות, לנגד רגלי — הסביר ז׳בוטינסקי — כבר נפלו עשרות „פצצות ריח ניחוח" ואף פעם לא שעניתי שראו להתנקש בחיי. „פצצת ריח ניחוח" הוא אמנם דבר לא נעים; ביחוד הריח אינו נעים; אבל מה שעם „לקוויטש"?

ב

הד „לקוויטש" הוא הגיע לאוזני מן ההודעות „הדרמטיות" על הנסיון שנעשה — אם נעשה — לפוצץ את בנין הכנסת. אז, להציתו. אמנם השתדלו תפתי בישיבת הכנסת בה עמדה „פצצת החבית" החדשה להתגלגל לשר מיצוי הארוחים על ראשינו; אמנם שכן קרוב אני לשלחן הממשלה — אם כי רחוק מאד מן הממשלה עצמה — ושלמות גופי עמדה בסכנה לא פחות מאשר שלמות גופם של שרי הממשלה, השם ישמרם ויצרנו מכל אורב ומת־נקש — אף על פי כן אינני מוכן לא לברך ברכת הגומלין ולא להטרף לאלה, הממסירים ברכות על המשטרה שלנו בגלל „הצלחתה הכבירה" במניעת הפשע הנורא. בפשטות: הריני ממאן להאמין בכל הסטטוס של קצין המש־טרה על „פצצת" שהיו לה כל הסגו־לות הבאות: ראשית, היא היתה ב־קופסא קטנה; שנית, היא עמדה להיות עשן רב; שלישית, היא עמדה להפיח (את מי?), רביעית, היא עמדה לפצוע ולהרוג; חמישית — זוהי אולי העיקר — המשטרה ידעה מראש באיזה כיס של איזה זוג מכנסים של איזה מתקנש היא נמצאת... גוכח שלאי המלל הזה מתעוררים ספ־קות רציניים בתוך לעצם התכנית של „הפצצת הכנסת". אולם אם המדובר הוא „בפצצת־ריח־ניחוח" אשר אפה של המשטרה הריחה — למה „הקורי־טש"?

ג

הריני מצטרף לאלה המביעים חרון־אף כלפי הנערה שהעלו על הדעת — אם העלו על הדעת — להטיל „פצצת ריח ניחוח" בתוך אולם הכנסת. כמובן, לא זה העיקר שהם עמדו לזכות את בחיריהם של הנבחרים במנה בדושה של ריח לא נעים; העיקר הוא שהם סעלו על דעתם האוילית את האפשרות של הרמת יד בצורה כל שהיא על בית הנבחרים. בית הנבחרים — אומה חופשית — ויחיה הרכבה הפוליטי אשר יהיה ותהיינה החלטותיו אשר תהיינה — אינגה ענין למשטרה! החסינות הזאת חייבת להיות בנפש הע׳ם, בנפש כל בניו ללא יוצא מן הכלל.

מחסינות הזאת היא מעבר לכל שיקול, מעבר לכל מדירות, מעל לכל מלחמה ציבורית. ואם באמת נמצאו נערים ב־ישראל שהלכו לכנסת עם פיטרדה עש־נה, הרי הם מוכיחים שלא רק שכולם לקוי אלא בעיקר הולה בשם. אך גם ממשלה, העומדת מול נערים כאלו, והיא מרעישה אולמות „בארגון מתחרת בסוכן ביותר" והיא מפעילה נגדם את חוקי־הירום הבריטיים, הנאציים, ה־טמאים — שכלה לקוי ונפשה חולה. אז...

ד

ממקורות „מוסמכים" השומרים „ב־סוד" את מחלך החקירה „הזולה" ה־ידיעה, כי בין עושי־נסיון־ההתנגשות בכנסת נמצאים חברי לח״י לשעבר, „המנוסים בדרכי פעולה של מחתרת". „הארץ", חזר על ידיעה זו במאמר ראשי. „הנזילות" המסתוריות האלו מו־כירות לי את הידיעות שנתפרסמו בעונות העולם — אף הן ממקורות משטרה „מוסמכים" — אחרי ההתפר־צות של צפתי האומלל לתוך אולם הכנסת בת״א. הריתי אז בצילי הרחו־קה ובקראי, כי „מתנקש" הוא. לפי ידיעות המשטרה. „איש אצ״ל" השבתי לשלוח מברק לידידי ולשאול אותם מה מידת האמת בפסורי העתונות. אך בין קריאה לכתיבה הגיעני עתון שמסר פרטים: כיצד המתנקש הכנס מ ז ו ר ד ה לתוך בנין הכנסת. כיצד הוא הוציא ממנה חלקים של ת ת־מ ק ל ע. כיצד הוא עלה עם תת־המקלע ליציע. כיצד הוא הוציא את תת־המקלע והפנתו לע־בר מר בן גוריון...

קראתי את כל זה — ויותרתי על שליחת המברק. מבלי לשאול את חברי, ידעתי כי „המקורות המוסמכים" שוב שקרו. שוב: „לא יוצלח" שכזה איננו יכול להיות איש אצ״ל. ומה הסתבר? הסתבר, כי „המתנקש" היה תושב של קבוץ מפא״י. שהוכה „בתפ־ביך־המשיחיות" והלך לחבוע את ה־מונופולין שלו על תסביר־המשיחיות... הנמשל? פשוט מאד: „לא יוצלחים" כאלה יכולים לתקרא על ידי המשטרה שלנו „מתחרת מסוכנת ביותר"; הם אינם אנשי המ ח ר ת.

ה

וודאי, החבורה שכונתה על ידי ה־משטרה או קראה לעצמה „ברית ה־קנאים" קיימת. לא הנסיון „להתנקש" בכנסת הוכיח את קיומה; הצתת ה־מכוניות בירושלים הוכיחה, כי החבורה קיימת ופועלת. אולם באותה מידה ברור הוא, כי המשטרה — ביחד דיוק: הבוסיות — הצליחה להדביר לתוך החבורה ואולי אף „להנהגתה" — סוכן — מודיע. כך מוסברות הודעותיה של משטרתנו. כי היא ידעה מ ר א ש על פרסי „תכנית ההתנקשות". אבל אם המשטרה ידעה את הכל מראש, משום מה היא החליטה להגיע „למחסן" הנשק הנסתר דווקא בערב, בו נעשה בחלק אחר של העיר הנסיון לפגוע בכנסת ובחבריה? משום מה — יש להוסיף לשאול — לא מנעה המש־טרה את הכנסתה של הפצצה ה מ ס ר כ נ ת לתוך בנין הכנסת? וכלום יתכן שהם שאפילו „לא יוצלחים" כאלה יחליטו להטיל פצצה בתוך הכנסת ויחד עם זה יעימו לתוך כיסו של אחד מ מ ב צ ע י הפשע תכנית פסורטת וכתובה כיצד עליו לבהוג עם הפצצה? כל השאלות האלו מצטמקות למעשה לשאלה אחת: האם אותו סוכן, אשר הש״ג המהולל של מר בן גוריון הצליח להחדירו לשורותיה של „ברית הקנ־אים", הוא סוכן־מודיע, או סוכן־פרובוקטור?...

מדוע דוקא על נושא זה?

זה היה לפני שבוע. לאחר שנתפר־סמו בחוצות העיר המודעות על האסי־פה מסעם תנועת חרות על הנושא „מול הפלישה הסורית", צלצל הטלפון במערכת וידיד נאמן, גם ידידה של התנועה, עתוני חשוב שאלני:

„הגד בבקשה, אין לך לכך נושאים אחרים כדי להופיע בפני הקהל. הרי ידוע לכם, כי לא זה המעניין היום את הצבור. אתם עושים את מלאכתם של מתגרריכם שיוכלו להמשיך ולהצביע. הנה אתם רואים מי זו תנועת החרות, מתיחות והתנגשויות בגבול הישראלי־סורי, והוא הוסיף: ידידי — לא זו הדרך לוריטת אהדתו של הקהל לק־מלים כדורבנות — ואם רק דעתו של יחיד הביע, אין לעבור עליהן לס־דר היום:

ה„מניפוליון" שאין אנו רוצים בו

מדוע דוקה לנושא זה הקדישה תנועת החרות את השומת לבה ואת פעילותה הצבורית בשבועות האחרונים, לא רק בעצם מהותה, בעצם קיומה, מטרתה ושליחותה אפשר וצריך להסביר. אם כי, גם אלה דיים כדי להצדיק את הטיפול המיוחד במתרחש בגבול הצפוני־מזרחי של הארץ.

אמינו דיים — כי אין צורך בני־מוקים חדשים ונוספים על אלה אותם הזכרנו. כדי שתובן רגישותה המיוחדת של תנועת החרות בעניני היחסים עם המדינות הערביות, בעניני מדי־ניות החוץ שלנו, בעניני שלמות של המולדת ובטחונה.

זה לא רק ענין של מסורת. העוב־דה שתנועת החרות ליידתה בארגון הצבאי הלאומי, הארגון הלוחם והמ־שהרר שכל טעם קיומו היה קשור במל־חמה לעצמאות ארץ־ישראל בגבולו־תיה ההיסטוריים — עובדה זו היא איננה אלא חלק מאותה סדורת עליה עמדנו. כי הרי מסורת זו שהיא מיוחדת בעניני מדיניות חוץ ובטחון היא היא מסורתה של התנועה הז׳בו־טינסקאית על כל צורותיה הארגוניות מאז הקמתה.

העם בחר בכך בטרם הגיעה אליו מלת ההסברה האמיתית. בדרכו של העם נתחוותה. זהות מהולות בריו תקי־פות ביחסי חוץ לבין תנועה הז׳בו־טינסקאית.

על בדקתם של גישה ז׳בוטינסקאית זו לבעיות הלאום והמדיניה למד העם בשנים האחרונות יותר מאשר במשך עשרות בשנים קודם לכן: הוא למד מן חתציאות. הוא למד מן הנסיון. מנסיון השיחרור ונסיון הגאולה של ראשית העצמאות.

מבחינה זו מהוות תנועת החרות את מרכז ההתנגדות לכל ויתורו, ומר־כז הדרישה והשאיפה להבטחת שלמו־תה של הארץ, בטחונה, יציבותה. בימי הוויכוח על מדינה עברית ואחר כך על מלחמה לעצמאות, היו ראשי המש־טר הזה סוגנים בקול דממה דקה: „אין לכם מונופולין על פאטריוטיזם". לצערנו הרב נשאר „המונופולין" הזה בידיה של תנועת חחרות. המשטר נשאר כפי שהיה. גם אחרי משבחה של העצמאות שבאה לא באופן מס־תיע ובלתי צפוי, ואלה מגרורינו מימין ומשמאל שנגשו אז אל עבודת הקוא־ליציה עם המשטר והפכו לאופוזיציה בשטח אחד לכל הסהות נשארו נאמ־נים לעבדם: ביחס לשלמותה של הארץ, לשמירת בטחונה אין ביניהם לבין המשטר הנוכחי כל חילוק דעות.

אין איש מאתנו שמח לכך ש„מונו־פולין" זה נשאר בידינו. זהו ה„מונו־פולין" היחידי שכל שאיפתו היא להרך בות שותפים במידת האפשר.

אך כאמור, לא לכך, לא לדיון על נושא זה הגנו מתכוונים חיום. הגנו מוכנים לזנוח את העמדה הסרינצ׳־סבר — ולדבר דווקה בלשון „המע־שיות", זו המעשיות שבשמה דיבר אותו ידיד שחזוהירנו „בל תמתחו את החבל. העם שבע התנגשויות־גבול וכל עניגו, כל תשומת־לבו נתונים לבעיות פנים, אל תתרחקו מבעיותיו, כי הוא עלול להתרחק ממכם".

כאספקלריה „מעשית"

על כן נחיה מעשיים: את החתנג־שויות בגבול הסורי לא אנחנו חתחלנו.

הסורים

הם שהתחילו לירות. הם שהתחילו להפריע בעד עבודת הפיתוח בחולה. הם שכבשו תחלה את האזור המפורז, ואת רכז שטחים מחוצה לו בפשם לאווירים הבלתי מפורזים של מדינתנו. ושוב אנחנו רוצים לרגע קט להיות מעשיים ברוחם של אותם „מקחים" המוענים שצריך להמתין, לא להתפרץ, לא להגרר.

אך דווקא הנימוק הכלכלי: גם אותו מעלימים מעיני הציבור. חקיפות תעלה בכסף, היא תגרום הוצאות שאינם בר־שותנו.

והנימוק הוא חזק: כי המצוקה הכל־כלית היא גדולה. אך כיתר הנימוקים בענין זה אין לו אחיזה בקציאות. יותר מזה, הוא מתנכר לה, הוא בוגד בה.

כי לו היינו נהגים חקיפות בגבול הצפון־מזרחי מן היום הראשון בלי חלת התקפנות הסורית, היינו חוץ יום מסיימים את כל הפרשה. התקפנות היתה נפסקת, החוצאה הסורית היתה היתה מתחסלת.

הגורם הכלכלי

ולבסוף הנימוק הכלכלי: גם אותו מעלימים מעיני הציבור. חקיפות תעלה בכסף, היא תגרום הוצאות שאינם בר־שותנו.

מה היו התוצאות של התנגהות זו? האם היא הרגיעה את הסורים. השקי־טה אותם. שמה קץ לתחיחות בגבול הצפון־מזרחי של הארץ? לא ולא. לסובלנותנו היתה תוצאה אחת גם היא מובנת מאליה. גם היא טבעית וידועה מראש: היא הגבירה חוצפתם של הסו־רים. מיריות בחופי אגם החולה הם עברו להתקפה על השוטרים, ומן התקפה על השוטרים — לכיבוש האזור המפורז, ומכיבוש האזור המפורז לפלישה גם לשטחים שמחוצה לו בפ־נים מדינתנו.

וכל אשר נסיון לו בארץ הזו — ולא רק בארץ הזו, יודע: בטבעם של מאורעות מסוג זה שהם מעשיכים לתח־בענין זה אין לו אחיזה בקציאות. יותר מזה, הוא מתנכר לה, הוא בוגד בה.

כי לו היינו נהגים חקיפות בגבול הצפון־מזרחי מן היום הראשון לחת־חלת התקפנות הסורית, היינו חוץ יום מסיימים את כל הפרשה. התקפנות היתה נפסקת, החוצאה הסורית היתה היתה מתחסלת.

הסורים

הם שהתחילו לירות. הם שהתחילו להפריע בעד עבודת הפיתוח בחולה. הם שכבשו תחלה את האזור המפורז, ואת רכז שטחים מחוצה לו בפשם לאווירים הבלתי מפורזים של מדינתנו. ושוב אנחנו רוצים לרגע קט להיות מעשיים ברוחם של אותם „מקחים" המוענים שצריך להמתין, לא להתפרץ, לא להגרר.

מה היה לפני שבוע. לאחר שנתפר־סמו בחוצות העיר המודעות על האסי־פה מסעם תנועת חרות על הנושא „מול הפלישה הסורית", צלצל הטלפון במערכת וידיד נאמן, גם ידידה של התנועה, עתוני חשוב שאלני:

„הגד בבקשה, אין לך לכך נושאים אחרים כדי להופיע בפני הקהל. הרי ידוע לכם, כי לא זה המעניין היום את הצבור. אתם עושים את מלאכתם של מתגרריכם שיוכלו להמשיך ולהצביע. הנה אתם רואים מי זו תנועת החרות, הם שוב קופצים על מציאה זו של מתיחות והתנגשויות בגבול הישראלי־סורי, והוא הוסיף: ידידי — לא זו הדרך לוריטת אהדתו של הקהל לק־מלים כדורבנות — ואם רק דעתו של יחיד הביע, אין לעבור עליהן לס־דר היום:

ה„מניפוליון" שאין אנו רוצים בו

מדוע דוקה לנושא זה הקדישה תנועת החרות את השומת לבה ואת פעילותה הצבורית בשבועות האחרונים, לא רק בעצם מהותה, בעצם קיומה, מטרתה ושליחותה. אפשר וצריך להסביר. אם כי, גם אלה דיים כדי להצדיק את הטיפול המיוחד במתרחש בגבול הצפוני־מזרחי של הארץ.

אמינו דיים — כי אין צורך בני־מוקים חדשים ונוספים על אלה אותם הזכרנו. כדי שתובן רגישותה המיוחדת של תנועת החרות בעניני היחסים עם המדינות הערביות, בעניני מדי־ניות החוץ שלנו, בעניני שלמות של המולדת ובטחונה.

זה לא רק ענין של מסורת. העוב־דה שתנועת החרות ליידתה בארגון הצבאי הלאומי, הארגון הלוחם והמ־שהרר שכל טעם קיומו היה קשור במל־חמה לעצמאות ארץ־ישראל בגבולו־תיה ההיסטוריים — עובדה זו היא איננה אלא חלק מאותה סדורת עליה עמדנו. כי הרי מסורת זו שהיא מיוחדת בעניני מדיניות חוץ ובטחון היא היא מסורתה של התנועה הז׳בו־טינסקאית על כל צורותיה הארגוניות מאז הקמתה.

העם בחר בכך בטרם הגיעה אליו מלת ההסברה האמיתית. בדרכו של העם בתחוותה. זהות מהולות בריו תקי־פות ביחסי חוץ לבין התנועה הז׳בו־טינסקאית.

על בדקתם של גישה ז׳בוטינסקאית זו לבעיות הלאום והמדיניה למד העם בשנים האחרונות יותר מאשר במשך עשרות בשנים קודם לכן: הוא למד מן חתציאות. הוא למד מן הנסיון. מנסיון השיחרור ונסיון הגאולה של ראשית העצמאות.

מבחינה זו מהוות תנועת החרות את מרכז ההתנגדות לכל ויתורו, ומר־כז הדרישה והשאיפה להבטחת שלמו־תה של הארץ, בטחונה, יציבותה. בימי הוויכוח על מדינה עברית ואחר כך על מלחמה לעצמאות, היו ראשי המש־טר הזה סוגנים בקול דממה דקה: „אין לכם מונופולין על פאטריוטיזם". לצערנו הרב נשאר „המונופולין" הזה בידיה של תנועת חחרות. המשטר נשאר כפי שהיה. גם אחרי משבחה של העצמאות שבאה לא באופן מס־תיע ובלתי צפוי, ואלה מגרורינו מימין ומשמאל שנגשו אז אל עבודת הקוא־ליציה עם המשטר והפכו לאופוזיציה בשטח אחד לכל הסהות נשארו נאמ־נים לעבדם: ביחס לשלמותה של הארץ, לשמירת בטחונה אין ביניהם לבין המשטר הנוכחי כל חילוק דעות.

אין איש מאתנו שמח לכך ש„מונו־פולין" זה נשאר בידינו. זהו ה„מונו־פולין" היחידי שכל שאיפתו היא להרך

עידית פ״ת דנה על הפגיעה בזכר לוחמי המחתרת ביום העצמאות

— מאת סופרנו בפתח־תקוה —

מגיעתו של מר סבצניק בזכרם של חללי המחתרת וברגשות הוריהם הש־כולים שהוזמנו להצגה החגיגית של ה־בימה שמשה כפתיחה לחגיגות העצ־מאות באם המשבנות. ההורים נאלצו לשמוע כיצד מן סבצניק איש מפ״ם הרי״ר של ועדת החגיגות פותח את הח־גיגה בבקשו מהקהל לכבד בקימה את זכר חללי פלמ״ח וההגנה בלבד — פגי־עה עמוקה ומעליבה זו בעשרות מש־פחות שסכלו את בניהם בשורות ה־אצ״ל והלח״י שמשה נושא להתקפה מרוכות ודברי גנאי הריפים מצד מצד שבעת חברי האופוזיציה בישיבת המו־עצה אור ליום אתמול.

מר אמסטר שמואל נציג חרות תבע בהתמרמרות את עלבון קרבנות האומה. באולם, אמר הנואם, נוכחו הר־ריהם של כל החללים הם הנוכנו ע״י העיריה ובכן בשם מי ובזכות מה הר־שה לעצמו מר סבצניק להשכיח את אלה אשר בדמם הקימו את המדינה. ביצד העיז מר סבצניק להזמין את הורי חללי הארגון הצבאי הלאומי ולוחמי חזרות ישראל להעלות בהם ולפגוע ב־רגשותיהם. יתכן ומר סבצניק עשה זאת מתוך מוסר כליות כיון שבהזכירו ח־ללים אלה, נאלץ להזכר בתקופה שהוא וחבריו העדיפו את מגמו של כל ל׳ני־על לותם מסוגלים. אולם הוא לא דבר בשמה, אלא בשם העיר. ומשום כך לא היתה לו כל זכות לסלף את האמת.

ולא זו בלבד אלא הורי חללים שהוזר־מנו לחגיגה הושבו בספסלים האחוריים. פ״ת היתה ערש המחתרת ממנה קמו המורדים והורדות להם יכול מר סבצניק לכחן כסגן ראש עיר במדינה עברית. אי לזאת תובע הנואם מהמועצה הבעת צער על אשר קרה לאותו ערב. והבעת גנוי חרף למר סבצניק על פגיעתו ב־זכרם של לוחמי שחרור עבריים.

ס פ ר (כלליים) סען כי מבלי להכנס לוכוח פוליטי קיים נימוס מקובל והוא — כשישנה הוספה בשם צבור יש צורך לשמור על כבוד של כל הצבור. בהת־נהגות מר סבצניק היתה גישה לא הר־גנת ומשום כך יש מקום להצעת מר אמסטר.

ה ל ר (כלליים): יש להצטער ולהו־דיע על שיגיר הועדה לא מצא עון רוח להתעלות מעל לרגשות מפלגתיים. הוא תובע מהעיריה לשלוח מכתבי הת־נצלות להורים.

נ בי י ש ר א ל ת (כלליים): כאם ש־שלחתי את שני בני רשאית אני להביע את הדעותי העמוקה מהתנהגות מר סבצניק. במקרה נפלו בני בשורות אלה. אולם הרי יכלו גם להמצא בשורות ה־לוחמים מחנה ה״ר סבצניק פגע בו קשה. חובת המועצה להצטנק בפני ה־הורים הנפגעים כי פה יושבת מועצה המיצגת את כל חלקי הצבור מבלי ל־התחשב בקבוצות לפיהן ארכב השלטון בעיריה הנכוחית.

ש ו ר ל ב (מזרחי): דם יהודי נשפך למן הקמת המדינה ואין זכות לאף אדם להפלות בין דם לדם.

ז ה ב י (כלליים) פנה בהתמרמרות אל מר סבצניק אשר העמיד פנים כאילו אין דברי חברי המועצה מכוונים אליו וקרא עתון. חובה אלמנטרית, אמר ה־נואם היא שחבר מועצה יכבד את חברי המועצה כשכל השאילתות מכוונות אי־ליו. מר סבצניק לקח לעצמו סמכויות יתר בכל מה שנוגע לחגיגות. יתר חב־רי הועדה לא שיתפו כלל בעבודה ואף לא בעריכת העלון שהוצא ע״י העיריה ליום העצמאות. משום כך מצטרף ה־נואם להבעת הגנוי ליו״ר הועדה על שלא היה להתעלות מעל לרגשות המפלגתיים. וכן תובע הנואם סעיף מ־יוחד בתכנית של החישבה הבאה בלבד — פגי־עה עמוקה ומעליבה זו בעשרות מש־פחות שסכלו את בניהם בשורות ה־אצ״ל והלח״י שמשה נושא להתקפה מרוכות ודברי גנוי הריפים מצד מצד שבעת חברי האופוזיציה בישיבת המו־עצה אור ליום אתמול.

מר אמסטר שמואל נציג חרות תבע בהתמרמרות את עלבון קרבנות האומה. באולם, אמר הנואם, נוכחו הר־ריהם של כל החללים הם הנוכנו ע״י העיריה ובכן בשם מי ובזכות מה הר־שה לעצמו מר סבצניק להשכיח את אלה אשר בדמם הקימו את המדינה. ביצד העיז מר סבצניק להזמין את הורי חללי הארגון הצבאי הלאומי ולוחמי חזרות ישראל להעלות בהם ולפגוע ב־רגשותיהם. יתכן ומר סבצניק עשה זאת מתוך מוסר כליות כיון שבהזכירו ח־ללים אלה, נאלץ להזכר בתקופה שהוא וחבריו העדיפו את מגמו של כל ל׳ני־על לותם מסוגלים. אולם הוא לא דבר בשמה, אלא בשם העיר. ומשום כך לא היתה לו זכות לסלף את האמת.

ולא זו בלבד אלא הורי חללים שהוזר־מנו לחגיגה הושבו בספסלים האחוריים. פ״ת היתה ערש המחתרת ממנה קמו המורדים והורדות להם יכול מר סבצניק לכחן כסגן ראש עיר במדינה עברית. אי לזאת תובע הנואם מהמועצה הבעת צער על אשר קרה לאותו ערב. והבעת גנוי חרף למר סבצניק על פגיעתו ב־זכרם של לוחמי שחרור עבריים.

ס פ ר (כלליים) סען כי מבלי להכנס לוכוח פוליטי קיים נימוס מקובל והוא — כשישנה הוספה בשם צבור יש צורך לשמור על כבוד של כל הצבור. בהת־נהגות מר סבצניק היתה גישה לא הר־גנת ומשום כך יש מקום להצעת מר אמסטר.

ה ל ר (כלליים): יש להצטער ולהו־דיע על שיגיר הועדה לא מצא עון רוח להתעלות מעל לרגשות מפלגתיים. הוא תובע מהעיריה לשלוח מכתבי הת־נצלות להורים.

נ בי י ש ר א ל ת (כלליים): כאם ש־שלחתי את שני בני רשאית אני להביע את הדעותי העמוקה מהתנהגות מר סבצניק. במקרה נפלו בני בשורות אלה. אולם הרי יכלו גם להמצא בשורות ה־לוחמים מחנה ה״ר סבצניק פגע בו קשה. חובת המועצה להצטנק בפני ה־הורים הנפגעים כי פה יושבת מועצה המיצגת את כל חלקי הצבור מבלי ל־התחשב בקבוצות לפיהן ארכב השלטון בעיריה הנכוחית.

ש ו ר ל ב (מזרחי): דם יהודי נשפך למן הקמת המדינה ואין זכות לאף אדם להפלות בין דם לדם.

ז ה ב י (כלליים) פנה בהתמרמרות אל מר סבצניק אשר העמיד פנים כאילו אין דברי חברי המועצה מכוונים אליו וקרא עתון. חובה אלמנטרית, אמר ה־נואם היא שחבר מועצה יכבד את חברי המועצה כשכל השאילתות מכוונות אי־ליו. מר סבצניק לקח לעצמו סמכויות יתר בכל מה שנוגע לחגיגות. יתר חב־רי הועדה לא שיתפו כלל בעבודה ואף לא בעריכת העלון שהוצא ע״י העיריה ליום העצמאות. משום כך מצטרף ה־נואם להבעת הגנוי ליו״ר הועדה על שלא היה להתעלות מעל לרגשות המפלגתיים. וכן תובע הנואם סעיף מ־יוחד בתכנית של החישבה הבאה בלבד — פגי־עה עמוקה ומעליבה זו בעשרות מש־פחות שסכלו את בניהם בשורות ה־אצ״ל והלח״י שמשה נושא להתקפה מרוכות ודברי גנוי הריפים מצד מצד שבעת חברי האופוזיציה בישיבת המו־עצה אור ליום אתמול.

מר אמסטר שמואל נציג חרות תבע בהתמרמרות את עלבון קרבנות האומה. באולם, אמר הנואם, נוכחו הר־ריהם של כל החללים הם הנוכנו ע״י העיריה ובכן בשם מי ובזכות מה הר־שה לעצמו מר סבצניק להשכיח את אלה אשר בדמם הקימו את המדינה. ביצד העיז מר סבצניק להזמין את הורי חללי הארגון הצבאי הלאומי ולוחמי חזרות ישראל להעלות בהם ולפגוע ב־רגשותיהם. יתכן ומר סבצניק עשה זאת מתוך מוסר כליות כיון שבהזכירו ח־ללים אלה, נאלץ להזכר בתקופה שהוא וחבריו העדיפו את מגמו של כל ל׳ני־על לותם מסוגלים. אולם הוא לא דבר בשמה, אלא בשם העיר. ומשום כך לא היתה לו זכות לסלף את האמת.

ולא זו בלבד אלא הורי חללים שהוזר־מנו לחגיגה הושבו בספסלים האחוריים. פ״ת היתה ערש המחתרת ממנה קמו המורדים והורדות להם יכול מר סבצניק לכחן כסגן ראש עיר במדינה עברית. אי לזאת תובע הנואם מהמועצה הבעת צער על אשר קרה לאותו ערב. והבעת גנוי חרף למר סבצניק על פגיעתו ב־זכרם של לוחמי שחרור עבריים.

ס פ ר (כלליים) סען כי מבלי להכנס לוכוח פוליטי קיים נימוס מקובל והוא — כשישנה הוספה בשם צבור יש צורך לשמור על כבוד של כל הצבור. בהת־נהגות מר סבצניק היתה גישה לא הר־גנת ומשום כך יש מקום להצעת מר אמסטר.

ה ל ר (כלליים): יש להצטער ולהו־דיע על שיגיר הועדה לא מצא עון רוח להתעלות מעל לרגשות מפלגתיים. הוא תובע מהעיריה לשלוח מכתבי הת־נצלות להורים.

נ בי י ש ר א ל ת (כלליים): כאם ש־שלחתי את שני בני רשאית אני להביע את הדעותי העמוקה מהתנהגות מר סבצניק. במקרה נפלו בני בשורות אלה. אולם הרי יכלו גם להמצא בשורות ה־לוחמים מחנה ה״ר סבצניק פגע בו קשה. חובת המועצה להצטנק בפני ה־הורים הנפגעים כי פה יושבת מועצה המיצגת את כל חלקי הצבור מבלי ל־התחשב בקבוצות לפיהן ארכב השלטון בעיריה הנכוחית.

ש ו ר ל ב (מזרחי): דם יהודי נשפך למן הקמת המדינה ואין זכות לאף אדם להפלות בין דם לדם.

ז ה ב י (כלליים) פנה בהתמרמרות אל מר סבצניק אשר העמיד פנים כאילו אין דברי חברי המועצה מכוונים אליו וקרא עתון. חובה אלמנטרית, אמר ה־נואם היא שחבר מועצה יכבד את חברי המועצה כשכל השאילתות מכוונות אי־ליו. מר סבצניק לקח לעצמו סמכויות יתר בכל מה שנוגע לחגיגות. יתר חב־

משביתת נשק—לשביתת נשק

מאת אלברט סטארה

הדיונים על הדבר המכונה „המאור־עות על הגבול" נמשכים בקצב מהיר, אין שמים עוד לב ליריות של הסורים המתרחשות מידי יום ביומו, כין ושם. כדי להכיר לנו על נוכחותם. הדבר החשוב מזה הם הדיונים המתנהלים לשם חידוש פעולתה של ועדת שביתת־הנשק המעורבת. זוהי כנראה המטרה הציגו לעצמם. לפי הידיעות האחרונות מלייק־סאכסם, מדמשק ומתל־אביב, יש סיכויים רציניים להתבשמותה מן האדם בעל נוסחת הקסמים.

וכך מבטיחים לנו את החזרתו של הסטטוס קוו כתוצאה הטובה ביותר של הגבלות, אשר השאירו עקבות דמים על גבולותינו הצפוניים. מצד ישראל הרשמית מנסים להציג את הדבר כהצלחה ממש, צאו וראו: אנו נהיה רשאים להמשיך עד הסוף בעבודות היבוש באיזור החולה ולהתמיד בנצ־חונות הציבליזציה על הסבע הפראי. דבר זה נקרא בנאומים באסיפות־עם ובמסיבות־עתונאים. וכן בהצעות מוע־צת הבטחון „חזירה לשולם". הלועגים כאן למישהו?

אם יש פירוש כלשהו למלים, יסתיימו כל התכנים רודפות־השלום בהידוש שביתת־הנשק בתור הסדר קבוע ב־יחסינו עם השכנים. ברם, עיני מי שחו מראות שדבר זה התפורר בהש־פעה המון? הספיק שהסורים יהנו לו פירוש גם בסקצת, כדי שהאנשים יראו צורך להשלים את שביתת הנשק ב... הפסקת־אש. זוהי מדת הסטיה ש־לתוכה נפלנו. מכאן ואילך יש שביתת־נשק קרה ושביתת־נשק חמה (זו שעל־מתם); בין אלו השתים — משהו מעון שביתת־נשק פושרת, המאיימת בכל רגע בהתלקחות. כל מאמצי המנהיגים שואמים להכניסן לתוך מקרר מלולי, כדי לשמור על הקור שבהן.

איזו הלצה עגומה! מתעלמים פשוט מן העובדה, ששביתת־הנשק אינה ה־שלום. זוהי בדיוק ההיפך מזה. בעצם הגדרתה, אינה בהכרח אלא הפ־סקה בין שני קרבות. דבר זה מוכיח, כי בכל רגע יכול הקרב להתחדש כל עוד אין הסכם ראוי לשמו הבא לשים קץ לחימה, קיימת הסכנה שהחידוש פעולות־האיבה, אנו נתנסינו זה עתה בנסיון המר ושלמנו מחיר רב. אולם לשוא.

אם הכל ילך לפי רצונו של מר שרת, נימצא מחר בחיוק באותו מצב בו היינו לפני התגרות בגליל. שביתת־הנשק תהפוך מחדש לחוק, והראגה לפקח על בצועה תימסר לאותה ועדה מעורבת, שגילתה את אולת ידה בשמי־רה עליה. במלים אחרות, מעמידים פנים שהצליחו להסל את התוצאות של מחלה תוך שמירה על סיבותיה.

כך מתכוננים להצניח את שביתת־הנשק על כל התוצאות הנובעות מהמ־שכתה. נזכיר בקיום כלליים מה היו עד כה. כאשר, לפני שנתים ויותר, הסכימה ישראל לשביתת־נשק עם סו־ריה, אנו היינו המנצחים. עליונותנו הצבאית, לא רק הפוטנציאלית אלא גם הממשית בשדה הקרב, היתה כזו ששום דבר לא היה מרגע מצבאנו לערוך טיול עד דמשק. כדי להוכיח את כוונות השלום שלנו הסכמנו לעכב מצעד זה ששום מכשול רציני לא עמד בדרכנו. השיקול העיקרי: בני הבריית של הסורים, כגון המצרים, היו בעצמם רצוצים ולא הון בסוגלים להגיש להם עזרה. הטעינו או צדקנו? זוהי בעיה היסטורית שעליה מיותר להתווכח עכ־שיו. אבל ברור ששביתת הנשק היתה בטולת ערך והגיון, מנקודת השקפתנו, לא נועדה לשמש מבוא לחתימה מידית על שלום. אולם לא מניה ולא מקצ־תיה, בהשלימנו עם הימשכו של מצב ענינים המרומים. התוצאות המזהירות של בצחוננו נידחו כעשן.

דמה בכתנו, בשנת 1949 להכתיב ל־מתקיפים שלנו הסדר מתקבל על הד־ענים, ליום אי אפשר לחלום על כך. אז הסכמנו לשביתת־נשק כאות נדי־בות. כיום אנו נאלצים לראות בה יתרון שיש לשמור עליו בכל מחיר. חיילינו היו השלישים בגבולות הצפו־ניים של אדמתנו ומעבר להם.

באותו זמן ארגנו הסורים מחדש את כוחותיהם ואת בני־בריתם, כן למשל קיבלו ה־כצרים, ביחוד מברזיגניה, כמויות ניכ־רות של כלי נשק. אם יעלה בדעתם שי־שנאינו לחדש את המלחמה, אין כל הנשק הנה תמיד מלחמה.

מדינת ישראל

ד״ר יוחנן כדר

יד חזקה — יד רפה

א.

ניקולא מאקיאבלי, חכם חכסיסי ה־פוליטיקה, לא עמם הדגיש שבטבעו של מדינאי לשמור על דרכיו, חר־בותותיו, חכסיסיו ונוהגיו, בכל חקר־פות סעילותו, אפילו אחרי שהתנאים החצוניים ישתנו. חכלית שינוי. חקיפה הולכת, אך הפסיכולוגיה של פוליטי־קן פלוני בעינה עומדת. דרך אגב, בחופשה זו רואה מאקיאבלי מקור כש־לונם של מדינאים אשר בתחילה הון מצליחים בדרכיהם, אך התעקשו להש־תמש באמצעיהם הקודמים, למרות ש־נשתנו המסיבות והאמצעי חדל מהיות מתאים.

אולם בשמרנות התכסיסית של מדי־נאי יש בם תוצאה נוספת: אם איגך מבין בדיוק למה פוליטיקאי מר פלוני מתכוון היום — תזכור את חכסיסון מיום שלשום — ויהיו לך למפתח, למען תבין אותו גם היום על בוריו.

אם כן נחזור לרגע קט לעבר, לימי השלטון הבריטי, ונזכור מה היו דרכי מנהיגי הסוכנות היהודית בימים ההם, איך היו רגילים לפעול אז בני־אדם, אשר עמדו בראש „מוסדות" ואשר הם ממשלת ישראל של היום. מה הזה יחסם לשלים הזר — ידוע לכלנו. הם אשר היו רואים שיא החרוממות אי־שיח בהזמנתם לכוס תה לפקיד בריטי ק

אב-א אחימאיר

יודאיקא

הפירוד חרוחני

נניח לרגע קט וכל האנושיות המע־רבית (הנוצרית והמוסלמית) אבדה בשל סיבה זו או אחרת. פרט ליהודות. מה היה קורה אז? האנושיות היתה מפסידה בכמות. אבל ספק אם היתה מפסידה באיכות. כי כל מה שישנו בעולם הנ־דון, — הכל־אנושי, ישנו בעולם הקטן — היהודי. בקרב פוורי ישראל, מסן־פרנציסקו עד אריסאבבה ובומבאי, שר־רת דרגת התפתחות, כזו השוררת בי־אנושיות המערבית החל מהאנגלו־סכ־סים וסקנדינבים וכלה בחלקים המיס־עורים של המזרח (חבש, הודו). רק שבטי בראשית, לאון הכושים, המולר־נים והשבטים הפולריים, אינם קיימים בקרב היהודים. שבטים אלה אינם אפ־שרים מאחר והיהדות היא תרבות בדר־גה זו או אחרת.

עם משונה הוא עמנו, בחרבה מובנים. הקשר המיוחד עם המולדת נותק וקשר זה מתאחזת עכשיו בקשי רב. מסלא אורך ימיו של עמנו אבל המסלא ביותר שבטי ישראל המרובים. לעובדה זו לא שמנו לב במידה מספקת. כל עם ועם מהווה הטיבה אחת במובן ובמובן. לכל עם תרבות אחת. האם לעמנו תרבות אחת?

ולאור הצגת בעיה זו, אפשר להשקיף על המסורות האיזוניות גם להבא.

עד עכשיו היתה מסורת הציונות — הייתה מדינת ישראל. זו קמה בחלקה של הארץ והיא התבשמה. ביחס לחלק מ.ואומה. לא כל הארץ שוחררה, אלא חלק קטן ממנה. לא כל האומה נגאלה, אלא חלק קטן ממנה. המסרה הקרובה של הציונות היא: קיבוץ גלויות וקיבוץ הארץ. לגבי הערבים ששם הם הדיבורים על קיבוץ הארץ; לגבי המדיניות הסר־ביטית מזה והמתבוללים הליברלים ו־האידיאיסטים מזה — שם הם הדיבו־רים על קיבוץ גלויות.

אבל המסרה השלישית של הציונות היא הפיכת העם בעל שיכבות תרבו־תיות שונות — להסיבה אחת, למשמה אחד. כיצד יתפוך עם אחד, העם המר־כב משבטים שבטים, החל משבטי אש־כנז וספרד וכלה בבני הגליות ובני יש־ראל" שבהודו? והן לא נסתפק בזה, אלא נרצה לכלול גם את הקראים ואת השומרונים. כל אחד המכריע, שישראלי הוא (לא במובן המדיני, אלא במובן של מקור) אחנו הוא, בן עמנו. קבלת הגברו הכחות הצנטרופוגליים, ואילו ב־ארץ־ישראל מוכרחים להתגבר הכחות הצנטרופטליים. הכחות הצנטרופוגליים גברו בישראל לא בשל סיבות מדיניות, אלא רוחניות.

כיצד יתחדדו הענינים בקרב האומה שלנו, לאחר שעוב׳ אי אפשר יהיה ל־האשים בכל אח. „שנאת עולם לשב־עולם"?... אנו שקועים בדאגות מדי־ניות חחוץ ובדאגות הכלכלה בפנים. אבל גדול ממנו הוא הפירוד הרוחני.

קונטר־תלקוד

התלמוד לא רק שליכד את האומה הוא גם מילבה. ומפני שפילבה, לכן ליי־מוד הוא לעמנו עוד ספר, אשר כה רבו הניגודים ביחס אליו, כפי שרבו הניגו־דים בעד וכנגד התלמוד. אין מתנגדים לאבוגניות אלא „נוצריות". אין מתנג־דים ליהודות, אלא לתלמוד.

היו וישנם מתנגדים קיצוניים לתל־מוד. הן וישנם מתנגדים מתונים ול־מתנגדים הקיצניים סופם שפרשו מעל עולם האומה: הנוצרים, הקראים, ל־מרכסיזם. המתנגדים המתונים נישאר־בתוך האומה ואף גוונו אותה דם: הר־מוסקים, הפילוסופים, המקובלים, הח־סידים, המשכילים.

תמיד היתה שאיפה לאחמיד ספר אחד במקום התלמוד. כך העמידו הנוצ־רים את האבנגליון, במקום התלמוד. ולהבדיל, הפילוסופים והמוסקים העמי־דו „ספר הדמב״ם": „המורה". ו„משנה תורה". המקובלים העמידו את „הזוהר". באקוקה אנשי־תלמודיה ספרדית ערקה המהרנים, המשכילים ובצאצאיהם הציר־נים לא העמידו אף ספר קונטר־תלמו־די. לעומת זאת הקיצונים העמידו ספר „קונטר־תלמודי", הוא „הקפיטל" למרקס. והמשליא הגה הדמיון הרב הפמוס בין התלמוד לבין ה„קפיטל" אלף אלפי הפ־לגם. לא בכדי היה בעל ה„קפיטל" נכדו של רב בישראל. ולא בכדי היה אביו של הנ״ל עורך־דין באטבנו. הפך מנקן הלכלכי הוא ביסודם של שני הס־ספרים האויבים האלה. „אלהי ישראל הוא אלהי הכלכלה", — שון האנטישי־מי מרקס. מי יודע. היכן המקור לדבש חזק בכלכלה ובהשקפה העולם הסרקי־סיסטית?.. והפיליפוט של „הקפיטל" הי־אם הוא משל הגל אל משל אביי? ה־הנושא הוא עדין ושעון ליבון מע־מיק.

אכן ראש וראשון לאידיאיזם הבונ־דאי, מלך רביץ, מדבר על הצורך שלן ספר בולל מהתרבות האידיאיאית, מין תנ״ך ות תלמוד אידיאאי.

על החסידות בקצה הקיקלופוס

לחסידות היתה „עתונות רעה" בתקו־פת ה„השכלה": פרל, ארטר, מרץ סמון לונסקין.

אח״כ, בתקופת „הרסה טובה", היתה לחסידות „מרסה טובה": פרץ, יהודה שטיינברג, מ.מ.ב. הורודצקי, ש. אש, בובר, בשעה. שביקרו קשה את העיירה, ביקרו קשה את החסידות. ובשעה שה־עיירה עמדה ערב חורבנה, החלה הרוו־מנטיקה כלפיה ויחד עם זה הרומנטיקה החסידית בקרב לא־חסידים. מרור הדבר: החסידים לא כתבו בהתלהבות על החסי־דות, כשם שמשכילים כתבו עליה.

החסידות מילבה את היהדות המזרח־אירופית, ובזה הקדימה החסידות את ההשכלה. השילוב החסידי בודאי והכיר את הקרקע לפילוג המשכילי. לכאורה, ההשכלה היא אויבתה של הרבנות, ולא היא. במקום בו חדרה ההשכלה, לא כ־לה לחדור החסידות. וילנה היתה בירת

המצרים אינם מוכנים לבוא לעזרת לסוריה

בה בשעה שסייטת קרב עיראקית מו־לנה להצטרף לכוחות המצרים ומסקדת כבר ביקר בבגול הסורי־ישראלי כדי לי־עמוד על המצב שם, שורר במושב ה־נוכחי של החבר העברי אי־בטחון ביחס למידת נכונותה של מצרים להושיט ל־סוריה עזרה צבאית — מיסר „ניו־יורק טיימס" מדמשק.

ההנחה הכללית, שמצרים תעמיד לר־שות סוריה תמיכה אוירית שלא תיפול מזו של עיראק, נתערערה עם הודעת מיניסטר הפנים המצרי סראג׳ א־דין פחה בסינאט, כי אין בדעת מצרים ליפול. ע־ליה סיכון נפרז בקשר עם הסכסוך הסורי־ישראלי; אולם יתכו שהכרעה תיפול לבין ה„קפיטל" אלף אלפי הפ־לגם. לא בכדי היה בעל ה„קפיטל" נכדו של רב בישראל. ולא בכדי היה אביו של הנ״ל עורך־דין באטבנו. הפך מנקן הלכלכלי הוא ביסודם של שני הס־ספרים האויבים האלה. „אלהי ישראל הוא אלהי הכלכלה", — שון האנטישי־מי מרקס. מי יודע. היכן המקור לדבש חזק בכלכלה בהשקפה העולם המרק־סיסטית?.. והפיליפוט של „הקפיטל" ה־אם הוא משל הגל אל משל אביי?

והנושא הוא עדין ושעון ליבון מע־מיק.

אכן ראש וראשון לאידיאיזם הבונ־דאי, מלך רביץ, מדבר על הצורך שלן ספר בולל מהתרבות האידיאיאית, מין תנ״ך ות תלמוד אידיאאי.

על החסידות בקצה הקיקלופוס

לחסידות היתה „עתונות רעה" בתקו־פת ה„השכלה": פרל, ארטר, מרץ סמון לונסקין.

אח״כ, בתקופת „הרסה טובה" היתה לחסידות „מרסה טובה": פרץ, יהודה שטיינברג, מ.מ.ב. הורודצקי, ש. אש, בובר, בשעה. שביקרו קשה את העיירה, ביקרו קשה את החסידות. ובשעה שה־עיירה עמדה ערב חורבנה, החלה הרוו־מנטיקה כלפיה ויחד עם זה הרומנטיקה החסידית בקרב לא־חסידים. מרור הדבר: החסידים לא כתבו בהתלהבות על החסי־דות, כשם שמשכילים כתבו עליה.

החסידות מילבה את היהדות המזרח־אירופית, ובזה הקדימה החסידות את ההשכלה. השילוב החסידי בודאי והכיר את הקרקע לפילוג המשכילי. לכאורה, ההשכלה היא אויבתה של הרבנות, ולא היא. במקום בו חדרה ההשכלה, לא כ־לה לחדור החסידות. וילנה היתה בירת

לקראת הקונגרס הציוני הכ״ג
„תכנית ירושלים"

מאת יוסף ב שכטמן

1

הקונגרס הציוני ה־23 יהיה הקונגרס הראשון של ההסתדרות הציונית העולמית היומד להתכנס בירושלים, בירת כשיגת ישראל. מאורע גיאופוליטי זה הוא בעל משמעות נכבדה ביותר. הוא מעיד על שינוי מהפכני בכל המבנה של המחשבה והפעולה הציונית. יהיה זה אחד התפקי־דים החשובים ביותר של קונגרס ירו־שלים להבין אל נכון את השינוי הזה ולנפח „תוכנית ירושלים" — הבאה למלא את מקומה של „תכנית באזל" בת ה־54.

דומה שאין מבינים עדיין בכל החוגים את הצורך בניסוח חדש כזה. במארס ש.ז. נערכה בתל אביב אסיפה של המועצה הארצית של מפא״י שהיתה מיועדת בעיקר לסכמתן הבעיות העיקריות העומדות להת־ערר בקונגרס הבא. שם הצהיר מר ברל לוקר, יושב־ראש הועד הפועל הירושלמי של הסוכנות היהודית, את ההצהרה הזאת: „אמרתי יותר מפעם אחת כי אני יכול לתאר לעצמי שהציונות תמשיך לדגול בתוכניות באזל עוד למשך שנים רבות". מר דוד בן־גוריון, ראש ממשלת ישראל, חמך בדבריו באמרו: „כהיגמת מר לוקר, אוכל גם אני להסתפק בתוכניות באזל".

קשה לקבל — וקשה אפילו להבין — דבקות עקשנית זו בניסוח ארכאי מובהק שחותמו נטבע לפני יובל שנים ומעלה בנסיבות ששתנו ביתתים מן הקצה עד הקצה ואשר נשתכח רובו ככולו מדעת הציבור הציוני. לא תהיה בכך משום אפי־קורסיות גדולה מדי, אם אומר, כי אפילו בין מנהיגי הציונות אינם נמצאים עוד רבים היכולים להתאוות בזכרון מדויק של תוכן הניסוח המילולי של תוכנית באזל. על כן נראה לי רצוי להעתיק כאן את נוסחתו המילולית:

„מטרת הציונות היא ליצור בשביל העם היהודי בארץ־ישראל (בלעז: בפלשתינה) בית המולבטח במשפט צי־בור.....

.....להשגת המטרה הזאת נראים לקוני־רדת האמצעים הבאים:.....

1. לקדם במידת האפשר את הקולו־ניזציה של ארץ־ישראל על ידי פועי־לים יהודים הקלאים ותעשייתיים.

2. לארגן ולאגד את כל היהודים במאמצעות מוסדות מתאימים מקו־מיים וכלל־לאומיים, בהתאם לחוקי כל מדינה.....

3. לחזק ולטפח את הרגשה הל־אומית היהודית הלאומית.....

4. להכין את הקרקע לקבלת הסכמה ממשלתית, במידת הצורך, להשגת מטרות הציונות.....

חלק מן תוכנית הזאת הוא בעל תוקף עדיין. הסעיפים 2 ו־3 אקטואליים כיום כפי ב־1897. כי לא כל העם היהודי מאורגן עדיין כהלכה ובעל תודעה לאומית. אולם 4. התיטון זמן רב לפני תאי 1948. מזמן נמתחה ביקורת על הניסוח המעורפל זה: זהיר מדי של „מטרת הציונות" בפתיחה, המרידה ערכה; ואילו תוכנית בילטמור, ולנסח „תוכנית ירושלים" — הבאה למלא את מקומה של „תכנית באזל" בת ה־54.

דומה שאין מבינים עדיין בכל החוגים את הצורך בניסוח חדש כזה. במארס ש.ז. נערכה בתל אביב אסיפה של המועצה הארצית של מפא״י שהיתה מיועדת בעיקר לסכמתן הבעיות העיקריות העומדות להת־ערר בקונגרס הבא. שם הצהיר מר ברל לוקר, יושב־ראש הועד הפועל הירושלמי של הסוכנות היהודית, את ההצהרה הזאת: „אמרתי יותר מפעם אחת כי אני יכול לתאר לעצמי שהציונות תמשיך לדגול בתוכניות באזל עוד למשך שנים רבות". מר דוד בן־גוריון, ראש ממשלת ישראל, חמך בדבריו באמרו: „כהיגמת מר לוקר, אוכל גם אני להסתפק בתוכניות באזל".

קשה לקבל — וקשה אפילו להבין — דבקות עקשנית זו בניסוח ארכאי מובהק שחותמו נטבע לפני יובל שנים ומעלה בנסיבות ששתנו ביתתים מן הקצה עד הקצה ואשר נשתכח רובו ככולו מדעת הציבור הציוני. לא תהיה בכך משום אפי־קורסיות גדולה מדי, אם אומר, כי אפילו בין מנהיגי הציונות אינם נמצאים עוד רבים היכולים להתאוות בזכרון מדויק של תוכן הניסוח המילולי של תוכנית באזל. על כן נראה לי רצוי להעתיק כאן את נוסחתו המילולית:

„מטרת הציונות היא ליצור בשביל העם היהודי בארץ־ישראל (בלעז: בפלשתינה) בית המוב

סופרינו מחוץ לארץ כותבים:

א. אברהמס

מכתב מלונדון

ההגיונות בבריטניה. — החנוך המנסיות הציוניות. — ייהדיש בקיעתה — משבר המועדון ה אנגלו־ישראלי — צירות נפוחה

כל המאורעות בבריטניה נושאים עליהן את חותמת חגה של בריטניה: כל מה שנושא החג הוא אחד הדבר־רים הנומנים בחומן של כל השיחות. אבל הקהלה היהודית, בתור שכזו, לא לקחה חלק מיוחד באף אחת מן התצו־גות שבהגיגות.

היתה אמנם, לבתחילה, הצעה של גופים הדתיים השונים במדינה, יותן חלק מיוחד בתערוכה, למען יוכלו להמחיש את עבודתם בשדה הסוציא־לי המדמנות להדגיש בתפקיד שיהודי הקהילות היהודיות במדינה, שהיו מקב־לי הזדמנות להקיפע בתפקיד שיהודי אנגליה משתתפים בחיי־המדינה באופן כללי, ולהציג את פרסומיהם, כמובן את התעתיקות וכל דברי האמנות שב־רשות הקהלות. אך, מכל התכניות הכלליות הללו לא נתקים דבר, בגלל צמצום־תשבח, שהוצע לשם כך. בחש־בם, כי יהא זה מן ההכמה לא לקחת כל חלק בתערוכה. ובקשר עם זה הודיעו, שיהודות אנגליה תארגן תערו־נות־רבתי משלה, בדומה לתערוכה ה־מונומנטלית לדברי־ימי־ישראל שהתר־קימה באלברט־הול שבלונדון בשנת 1897. אך גם מתכנית זו לא התממש דבר, בגלל הזמן הקצר שנשאר בידי היזומים לבצועו. ובתור תחליף לכל זה סרדה תערוכה של השגי־האוסט־אנד לא של־היהודים בלבד, בגלריה לאמ־נות שבוויטשפל, אך, יש להודות, ש־אין לראות בתערוכת־עולילות זו כמשי־קפת באיזו צורך־מתקבלת־על־הדעת, שהיא, את התפקיד הגדול שיהודות איסט־אנד שחקה, במאתי־השנים האח־רונה.

• •

אחת הבעיות שהעסיקה את יהדות בריטניה לאחר המלחמה היתה בעית החנוך היהודי. עוד לפני המלחמה היו חיי היהודים מושפעים תוך המונ־הרוכלוסיה באיסט־אנד שבלונדון, ב־רכזי תלמודי־תורה, שני בתי־הספר היהודיים הגדולים שנוהלו על ידי שתי הקהלות הגדולות של יהודי אש־כנז ויהודי ספרד, כמו כן ברשת המר־בדונים לבנים ולבנות, ובריבות צעירי היהודים המאורגנת למופת. המלחמה גרמה לפגוי רכזני היהודים ואוכלוסי־תם. ולסגירת בתי ספריהם היומיים, ולחורבן חיי־היהודים בכלל, ובתור תוצאה מזה נוסדו קהלות רבות חד־שות ללא הגופים המארגנים הנחוצים, ובעיקר ללא אמצעי חנוך לבנדלים ולקטנים, יתר על כן, הנהלת החנוך היהודי נפלגה בין גופים שונים, ללא מקורות כספיים כל־שהן ולא כל סכויי־הכנסה־קבועה.

הגדול שבארגונו בתי־הכנסת, „בתי הכנסת המאוחדים", הסיל אמנם סם סמלי קטן על שלרי־מקומות שהוקדש לצרכי־חנוך, אבל ההכנסה המצומצמת המקוצר זה לא הספיקה מעולם. היו גם כמה מאמצים פרטיים, שאחדיים מהם אף הצליחו לפתיחת בתי־ספר יומיים, או פנימיות־עממיות אבל אלה היו מיוחדים בעיקרם, לאמידים שב־תוך האוכלוסיה, ולא הועילו באמונה להרסת־קרן־החנוך־והתחבות העברית. עובדה היא, שלמרות היות הצבור האנגלו־יהודי גוף איתן ומאורגן־למר־פה, המסור ברובו מרצון, למרותו של ועד־שליחי־הקהלות, הרי הצרכים ה־כספיים שלתוד־שליחי־הקהלות, אף פעם לא נתבקרו ולא נתמלאו כל צרכם. ובתוצאה מזה, אף על פי ש־הכנסת לחנוך ותחבות לא חסרו מער־לם, הרי אף פעם לא במצאו הכספים לכך.

ובמצב הדברים בהווה, עושים „בתי הכנסת המאוחדים" מחיש אחת מתת־אמציותיהם התקופתיים להשגת האמ־צעים לצרכי־חנוך, בהתבדויות חד־פעמיות. אבל יש להסיל ספק בהצלחת המפעל הזה, בעיקר לאור העובדה שאין כאן שאלה של הרחבת שיטת ח־וך קיימת אלא, של בנין חדש מן הבסיס.

המצב הגיע לידי כך שסכום של שני מלינון לירות לשנה מורם ע״י הקהילות בצורה זו או אחרת למטרות ציבוריות אינו, לשנם המביעים דעה כי הקר־מות הציבוריות פעלו לספיגת חלק הארי של ההתנדבות מתוך רצון, שרובו מוצא היה באופן־אחר, לצרכים מקר־מיים. ומתוך כך הופיעה בחוגים ידר־עים הדעה, שעל ועד שליחי הקהלות לאחוז בצעדים לקבלת קוטה — הוצעו עשרת אחוזים — של כל הקרנות המורמות לצרכי־חנוך. הוכח שעל ההס־תדרות הציונית וממשלת ישראל, גם שניהם, לקבל הצעה זו בסבר פנים, כנוהג עתיק־יומין שמטרתו הדגשת וחבלטת יהדותה של קהל־ישראל באנ־גליה, תוך הספקה עצמית של אמצעים לתחפתחות תרבותית וגדול נוסף.

מציינים שעוד סכום שנתי של 200 אלף לירות נוסף לסכומים המתקבלים עתה לצרכי־המקום היה נותן לקהלה את האפשרות להחזיק בדשת בתי־ספר, לתמון בתיאטרון יהודי ואולפני־סר־טים, להעמיד סטודניות לדשות האר־ציבריסיות העבריות, ולהרים בכלל את קרנה של התרבות העברית. מוקדם עדיין לחתנבא מה תהיה התוצאות אבל אין זו בעיה מיוחדת ליהדות אנגליה, ויש להניח כי פתרונה יצטרך להמצא גם על ידי שאר כל הקהלות היהודיות שבגולה כולה.

סמיתתו של העתון האידי „הסיימס היהודי", העתון האחרון בלשון זו, שהופיע באנגליה, הוליכה על כל חיי־ידיעיסטים הנלחבים שבמדינה הזו, רוח עתים. במשך זמן ידוע נעשו כל מיני נסיונות להארכת ימיו של העתון, אולם נמצא כי בלי סכום מינימלי של עשרים אלף לירות, אין כל תקוה להתחיל בנסיון, שמובטח לו כי קיום — כשלון. עם כל זה מספיקים עתה בתכנית לתוצאת שבועון יידי, מגזין שאינו מכסיתה יצירת פונד בר־קיימא למטרה זו. בכלל, גרמה „הסתלקותו" של העתון היידי לוויכו־חים רבים על עתידה של היידיש. ה־דוראיש קרוניקל, זכה להתקפה מצד חובבי היידיש, על העיון להביע במאמר ראשי, שמעשה מאד החקות, בנסיון, לחחזיק בחיים דבר שנדון לכלות.

אם כל זה מעניין שישנה באפשרותי להודיע שחרבות יידית עודנה פועמת בבריה אנגליה. ידחון יידי ושמו „לשון אונד לעבדן" — „לשון וחיים" — מופיע מדי חודש בחדשו במשך עשר השנים האחרונות בעריכתו של המשו־רר הא־ידי: „סטנסקל". מרבית סופרי הם תושבי בריטניה, ולמרקים אפשר למצוא בו שירים ומאמרים ברמת־חרבות־גבוהה. ויש להעיר בקשר עם זה, שאיציק מנגר הידוע, שהגיע לאנגליה בשנת 1940 לאחר נפילתה של צרפת, גם הוא עבר עתה לקנדה. מקום שהוא מרצה על ספרות יידית.

בעת שבתו באנגליה הוא קיבל את הנתינות האנגלית, ופרסם שני ספרי־שירים, וסמוך לצאתו לקנדה סידר ועד־תרבות יידי בפריס, סדורים, ל־פרסום כתביו לכבוד יובל שנת החמ־שים.

• •

המועדון האנגלו־פלשתינאי, המכונה עתה המועדון האנגלו־ישראלי, שיחק תפקיד חשוב בהפצת הציוניות באנג־ליה, במשך שנים רבות. הוא שימש במה רעננה לאישים ומדינאים חשו־בים, לתעמולה רבת־רושם, ועל הכל להפצת לאומיות יהודית. אך מועדון זה נתון עתה במשבר רציני, בתור תוצאה מהעובדה שאין לו ולא היה לו בית־דירה קבוע משלו, ובעיקר מפני שההסתדרות הציונית, שישמש לה מכ־שיר כל כך מועיל, לא הושיטה לו מעולם את המיכתה הכלכלית, שכל כך הזדקק ומוסיף להזדקק לה. ודבר זה מפתיע, כי הן המועדון שימש בשנותיו האחרונות למעשה כמקום מגישה של חברי ההסתדרות הציונית בלונדון.

המשבר בו נתון המועדון, השאיר בלבות האנשים רשמי העובדה שה־קהילה היהודית הגדולה בלונדון אין לה מקום־מפגש חברותי משלה ראוי לשמו, בהשואה, בכל אופן, למקומות דומים של קהלות־יהודים באירופה לפני תקופת היטלר.

המועדון האנגלו־ישראלי, המשוכן באיזור פיקדילי הועמד עתה בפני האולטרנטיבה למכירת שיריי זכות־החכירה שלו, וחפוש חדרים חדשים בסביבה אחרת, או להסגר מחוסר מכירה מתאימה. ומובן שהיהדות הבר־יטית הסובלת מאותן החסרונות של חבריהם הלא־יהודים סובלת במקרה זה מחוסר־תכנון, ומנטיה להעמיס על יחידים ועל קבוצות את אשר יש להעמיס על שכם כל הקהלה כולה.

אבדה גדולה תגרם אם המועדון האנגלו־ישראלי יהיה נאלץ להסגר. ומאידך, מאשרים מכל צד, שבצורתו הנוכחית, שטחו המצומצם וחוסר־כל־נוחיות, אין הוא מתאים כלל וכלל להשיבותה ועשרה של האוכלוסיה ה־יהודית, הנערכת עתה ל־400,000 איש בכל רחבי המדינה.

• •

לאחר שתי שנות פעולה בלבד, צרו חדרי הצירות הישראלית בלונדון מה־כיל את ביצוע כל הפעולות המוטלות עליה.

עד לפני כמה שבועות נמצאה הקונ־סוליה הישראלית אף היא מאחורי בנין הצירות, והבית של הקונסוליה סופח אף הוא לשמוש הצירות, וה־קונסוליה בעצמה צומצמה בתוך כתלי חדר־המתנה־לשעבר של הצירות.

כל הבנין מאוכלס ע״י הפקידות, מן המרתף עד לקומת הגג, עד שקשה להשיג, כיצד מתנהלת עבודת תקינה בתוך כלוב מלא זה. אחת מן המחתים: או שקימת טנדנציה בלתי מנוחת, להמשיך לפלא את הצירות בפקידים חדשים מישראל. המוסיפים לזרום לכאן מדי שבוע בשבוע, או שהבנין קטן דיי הכילם כולם. ואם לקבל את המסקנה האחרונה, יביע כל אחד תמהון לבבו, כיצד זה אפשרי הדבר שישראל הקטנה מתקרבת והולכת למימדי ה־מעצמות האדירות בעוד שהצירות ה־גדול בצירייותה וצרכה הרב בהרחבת משרדיה?...

מציינים בקורת רוחאת עצמאות ישראל

(יו. סר.) — בפרסיכל הקונגרס מיום ג׳ מופיעים דברי שבח למדינת ישראל לרגלי יום העצמאות השלישי שלה.

„בכל מקום בו נחשבים רעיונות ה־עצמאות והחופש כנכסים אנושיים יק־רים, יראה יום העצמאות של מדינת ישראל כמאורע חשוב״. — המהיר הציר הדמוקרטי, פטר רודינו, בגילוי דעת אשר הוכנס לפרטיכל.

בגילוי הדעת אמר: „ליום זה נודעת משמעות מיוחדת בעיניו־נו בארה״ב, כי רב חלקנו בהקמתה של מדינת ישראל, אשר נהנתה לא רק מאהדתנו ות־מיכתנו, אלא גם מעזרה כספית ותומ־ריית הנשנו לה. אם עורתנו זו נתנו בדצון ובנדיבות, תוך הכרה בחשיבות המטרה, היינו: הצלת קרבנות נרדפים והחזרת מולדת ישראל לעם ישראל״.

הציר הדמוקרטי ויקטור אנפו אמר: „כאמריקני, הנני גאה בעובדה שארצנו מלאה תפקיד כה חשוב בהקמתו של ישראל מחדש כעם חפשי״.

1

במועצת תנועת החרות בפתח־תקות שנקראה לדיון על הבחירות הקרובות לקונגרס הציוני הכ״ג התנגשו שתי נקודות השקפה — האחת של הרוב המכריע והשניה של קבוצת המרחב בעדה הצביעו שלושה חברים.

בהצעה שהובאה בשם המרכז של חגיגת החרות בתורת הצעת־המצע לקונגרס הציוני נאמר בין השאר:

„אנו מתנגדים בכל תוקף לחסל את ההסתדרות הציונית העולמית, או לצמ־קה. למקשיר. שלא אופס. כספים הכפוף בסעיף ח׳ פרק 2 של אותו המצע דור־שת תנועת החרות, כי „במדינת ישראל תותן להסתדרות הציונית סמכות של ממש בישובם וקליטתם של שבי המו־לדת ובפיתוח המדינה". בסעיף ה׳(פרק ג׳) נאמר בין היתר: „דרוש שיינתן לעובדי ההסתדרות הציונית מעמד שוה בזכויות, חובות ואחריות כלעובדי המ־דינה".

חברי לפרחב מצדם דרשו להחרים את הקונגרס הציוני, ולפרסם במקום המצע של המרכז, כרוז אשר יסביר מן סיבת סרובנו להשתתף בקונגרס, ודרי־שתנו לחסל את הסוכנות ואת ההסתד־רות הציונית העולמית.

התנגדות מיוחדת עוררה ההגדרה בה השתמשו המתנגדים להשתתפות בקונ־בפיקם „כנורם זר". באם כך נאמר ברוכות עם הגדרה זו — הרי שבת המלונים של יהודי הגולה שהושמדו לא היו אלא זרים.

גם המתנגדים להשתתפות בקונגרס החליטו להחליף את הכינוי „גורם זר" בהגדרה „גורם חוץ־לארץ". ל„גורם זר" אמרו לי צלצול צורם אוזיים וכ־דאי שאחליף ב„גורם חוץ־לארץ" — ביחוד לאחר ששתי ההגדרות גם יחד לא הגשמו את אותו המושג.

לא אעמוד על בעית הצלצול. אם הגדרה „גורם זר" יכולה לפגוע ברגש שותיו של מישהו, וודאי טוב כי נשת־מש ב„גורם חוץ־לארץ" או בכל הגדרה אחרת אשר תשמש להבעת אותה המח־שבה. אולם הוויכוח על ההשתתפות בקונגרס התנהל לא בקשר לצלצולו של המלים, אלא במה שנוגע להמוהו ותכנו של המושג „גורם זר".

הבעיה היא השובה ונדמה שיש טעם לחזור עליה בכתב.

2

במאמרי זה ברצוני הוכיח:

א. כי אין יהדות העולם והעם העברי (ו. כפי שקוראים לו היום ישראל) חד הוא.

ב. אדם או מוסד, אשר אינו נמצא בשטח שפוטה של מדינת ישראל, (או נציגיה בגולה) הם „גורמים זרים", או כפי שהחלטנו לכנותם „גורמי חוץ".

ג. העברת סמכויות מדיניות בשטח שיפוטה ושלטונה של ישראל ל„גורמי חוץ", היא מעילה בריבונות המדינה ואדרחיה.

ד. בהתאם להגדרה הנ״ל, הסוכנות היהודית לפלשתינה (א״י) וההסתדרות הציונית העולמית הם גורמים זרים. מסירת סמכויות המדינה למוסדות אלה היא תקיעת סכין בגבה של ריבונות ישראל.

ה. הסוכנות וההסתדרות הציונית אי־נם מצגים כיום לא את יהדות העולם, ולא את אזרחי ישראל. מוסדות אלה אינן אלא זרוע של מפא״י והסרססים שלה. שיתוף פעולה עם הסוכנות וה־הסתדרות הציונית כיום, פירושו, שי־תוף „פעולה עם ממשלת ה„לא״י, ועריבה לשלטונה הטוליארי של מפא״י והסרס־טים שלה בעזרת גורם זר".

ו. לא נכון, כי ממשלת מפא״י מענ־ינת לחסל את ההסתדרות הציונית העו־למית, היא מעוניינת להכשירה יותר לתפקיד היחידי המוטל עליה — להיות זרוע מפא״י.

ז) התאומים הסיאמיים, הסוכנות ה־יהודית לפלשתינה (א״י) וההסתדרות הציונית העולמית כיום, הנם ה־מעצור העיקרי ליצירת קשרים תקי־נים בין העם העברי בישראל ויהדות הגולה, ולקבלת העזרה המכסימלית מהיהדות העולמית ורים לעליה, קליטה ולשגשוגה ה־מדינתנו הצעירה.

אמרנו כי יהדות העולם והעם העברי אינם היינו הך. מה פירושה של מדינת ישראל: פירושה, שטח טריטוריאלי הנמצא תחת שיפוט ושלטונם של אלה מתושביה, אשר וויתרו על נתי־נות זרה וקבלו אזרחות ישראלית.

מה הוא לאום עברי או ישראלי? פירושו מסגרת קונסטיטוציונית לפיה מקבלים אזרחי ישראל על עצמם את כל ההובות האזרחיות, ונהנים (או רשאים ליהנות) מזכויות שוות בפ־דינה.

ורינונות עברית פירושה: הגדרה עצמית, זכות „אקסקלוזיבית" לאזר־רון נכון הוא, אם נותר על יהדות העולם — אבדנו. בין כל גורמי חוץ לעת־עתה, לדאבוננו, יש לנו רק גורם אחד, עליו אנו יכולים להשען וממנו אנו יכולים לקבל את העזרה הכספית והמוסרית, והוא היהדות העולמית — יש לחזק, בכל האמצעים (חוץ מיתור על רבונות ישראל) את קשרי האהדה, ההבנה והעזרה ההדדית עם גורם חוץ זה.

נכון גם כי נמעל בתפקידנו וביעודנו, אם לרגע קט נשכח, כי אין אנו אלא ראש גשר ל„קבוץ גלויות" ולשיבת אשר מתוך הכרה עצמית אז מתוך הכרת יבוא אלינו מחר או בעתיד הר־חוק. עוד יותר צודקת הדעה, כי בהמ־שך הזמן יתדפקו על שערי ישראל. מתפקידנו לקבלם בזרועות פתוחים, כי אלה המוכנים כבר היום לוותר על אזרחותם הזרה ולקבל אזרחות ישרא־לית, יש להשוותם מיד (או אולי לאחר תקופת התאזרחות קצרה) עם יתר אזר־חי הארץ. בנקודה זאת, זכורני, כי בקונגרס הציוני הנ״ל, הוכרע לצלצולן של המלים, אלא במה שנוגע להמוהו ותכנו של המושג „גורם זר".

הבעיה היא השובה ונדמה שיש טעם לחזור עליה בכתב.

2

במאמרי זה ברצוני הוכיח:

א. כי אין יהדות העולם והעם העברי (ו. כפי שקוראים לו היום ישראל) חד הוא.

ב. אדם או מוסד, אשר אינו נמצא בשטח שפוטה של מדינת ישראל, (או נציגיה בגולה) הם „גורמים זרים", או כפי שהחלטנו לכנותם „גורמי חוץ".

ג. העברת סמכויות מדיניות בשטח שיפוטה ושלטונה של ישראל ל„גורמי חוץ", היא מעילה בריבונות המדינה ואדרחיה.

ד. בהתאם להגדרה הנ״ל, הסוכנות היהודית לפלשתינה (א״י) וההסתדרות הציונית העולמית הם גורמים זרים. מסירת סמכויות המדינה למוסדות אלה אינן אלא זרוע של מפא״י והסרססים שלה. שיתוף פעולה עם הסוכנות וה־הסתדרות הציונית כיום, פירושו, שי־תוף „פעולה עם ממשלת ה„לא״י, ועריבה לשלטונה הטוליארי של מפא״י והסרס־טים שלה בעזרת גורם זר".

ו. לא נכון, כי ממשלת מפא״י מענ־ינת לחסל את ההסתדרות הציונית העו־למית, היא מעוניינת להכשירה יותר לתפקיד היחידי המוטל עליה — להיות זרוע מפא״י.

ז) התאומים הסיאמיים, הסוכנות ה־יהודית לפלשתינה (א״י) וההסתדרות הציונית העולמית כיום, הנם ה־מעצור העיקרי ליצירת קשרים תקי־נים בין העם העברי בישראל ויהדות הגולה, ולקבלת העזרה המכסימלית מהיהדות העולמית ורים לעליה, קליטה ולשגשוגה ה־מדינתנו הצעירה.

אמרנו כי יהדות העולם והעם העברי אינם היינו הך. מה פירושה של מדינת ישראל: פירושה, שטח טריטוריאלי הנמצא תחת שיפוט ושלטונם של אלה מתושביה, אשר וויתרו על נתי־נות זרה וקבלו אזרחות ישראלית.

מה הוא לאום עברי או ישראלי? פירושו מסגרת קונסטיטוציונית לפיה מקבלים אזרחי ישראל על עצמם את כל ההובות האזרחיות, ונהנים (או רשאים ליהנות) מזכויות שוות בפ־דינה.

ורינונות עברית פירושה: הגדרה עצמית, זכות „אקסקלוזיבית" לאזר־רון נכון הוא, אם נותר על יהדות העולם — אבדנו. בין כל גורמי חוץ לעת־עתה, לדאבוננו, יש לנו רק גורם אחד, עליו אנו יכולים להשען וממנו אנו יכולים לקבל את העזרה הכספית והמוסרית, והוא היהדות העולמית — יש לחזק, בכל האמצעים (חוץ מיתור על רבונות ישראל) את קשרי האהדה, ההבנה והעזרה ההדדית עם גורם חוץ זה.

נכון גם כי נמעל בתפקידנו וביעודנו, אם לרגע קט נשכח, כי אין אנו אלא ראש גשר ל„קבוץ גלויות" ולשיבת אשר מתוך הכרה עצמית אז מתוך הכרת יבוא אלינו מחר או בעתיד הר־חוק. עוד יותר צודקת הדעה, כי בהמ־שך הזמן יתדפקו על שערי ישראל. מתפקידנו לקבלם בזרועות פתוחים, כי אלה המוכנים כבר היום לוותר על אזרחותם הזרה ולקבל אזרחות ישרא־לית, יש להשוותם מיד (או אולי לאחר תקופת התאזרחות קצרה) עם יתר אזר־חי הארץ. בנקודה זאת, זכורני, כי אם חלק מיהדות העולם עוד סרם מהיהדות העולמית ורים לעליה, קליטה ולשגשוגה ה־מדינתנו הצעירה.

הוא שוב השתמש בפליטים הערבים על מנת לגנאי את ישראל: מיליון פליטים אינו מספיק להם. הם גרשו עתה מאיזור החולה עוד ועוד... ישר־אל ילד השעשועים של האו״ם יכולה לעשות, סולחים לה ומחייכים אליה. לקוריאה שולחים חיילים ומענישים את המתקיף. אבל מי יעניש את המתקיף הישראלי? היהודים לא השלימו עם הגבולות הנוכחיים, עדות לכך ההת־נפלויות המתמידות של חיילים על משמרות הגבול שלנו. וכאן הוא מת־חיל לציין תאריכים... בתאריך זה וזה פלוגה צבאית ישראלית ירתה על חיי־לינו בנשק אוטומטי אטומי, הקהל צחק, נשק אוטומטי אטומי, אבל פריס רגז ורתח והמשיך: היהודים חולמים על עבר הירדן ועל סוריה. ראיה לכך המפה התלויה בכניסה לכנסת בירו־שלים...

„מדינת השלום" — ישראל, ילד השעשועים של האו״ם, פותרת בעיות לא על יד שולחן הדיונים בועדת שבי־תת הנשק כי אם ע״י הפצצות מאוי־רונים הממריאים משל לטריטוריה ה־סורית, הורגים פוצעים... זהו בערך הסון של נאומו הארוך.

אבא אבן הודיע כי למרות שיש לו דוקא הרצון לענות על הנאום הסרוב־קטיבי של סוריה, אבל הוא שומר לעצמו את הזכות לענות לו בשיבה הבאה, כי בינתים נמסר לו כי מתנהלים דיונים בועדת שביתת הנשק, ולפי ההחלטה של מוקצת הדיונים הנ״ל הענינים צריכים להסתר על ידי הוע־דות במקום הפעולה.

הוחלט להזמין את הגנרל ריילי ש־יסור את חות דעתו בתור „האיש במקום".

הגנרל ריילי בישיבה השניה הקריא הצהרה שלפיה יצא כי הוא נוסה לצד סוריה. למעשה הוא אישר את הנחת כורי כי האיורים המסורזים אינם שיי־כים לישראל. לדעתו המשטרה מורכבת מבני המקום על בסיס מקומי, והיא אינה כפופה למוסדות העליונים של המדינה. הוא נתלה באילן הגדול ד״ר קציה שלה.

הוא שוב השתמש בפליטים הערבים על מנת לגנאי את ישראל: מיליון פליטים אינו מספיק להם. הם גרשו עתה מאיזור החולה עוד ועוד... ישר־אל ילד השעשועים של האו״ם יכולה לעשות, סולחים לה ומחייכים אליה. לקוריאה שולחים חיילים ומענישים את המתקיף. אבל מי יעניש את המתקיף הישראלי? היהודים לא השלימו עם הגבולות הנוכחיים, עדות לכך ההת־נפלויות המתמידות של חיילים על משמרות הגבול שלנו. וכאן הוא מת־חיל לציין תאריכים... בתאריך זה וזה פלוגה צבאית ישראלית ירתה על חיי־לינו בנשק אוטומטי אטומי, הקהל צחק, נשק אוטומטי אטומי, אבל פריס רגז ורתח והמשיך: היהודים חולמים על עבר הירדן ועל סוריה. ראיה לכך המפה התלויה בכניסה לכנסת בירו־שלים...

„מדינת השלום" — ישראל, ילד השעשועים של האו״ם, פותרת בעיות לא על יד שולחן הדיונים בועדת שבי־תת הנשק כי אם ע״י הפצצות מאוי־רונים הממריאים משל לטריטוריה ה־סורית, הורגים פוצעים... זהו בערך הסון של נאומו הארוך.

אבא אבן הודיע כי למרות שיש לו דוקא הרצון לענות על הנאום הסרוב־קטיבי של סוריה, אבל הוא שומר לעצמו את הזכות לענות לו בשיבה הבאה, כי בינתים נמסר לו כי מתנהלים דיונים בועדת שביתת הנשק, ולפי ההחלטה של מוקצת הדיונים הנ״ל הענינים צריכים להסתר על ידי הוע־דות במקום הפעולה.

הוחלט להזמין את הגנרל ריילי ש־יסור את חות דעתו בתור „האיש במקום".

הגנרל ריילי בישיבה השניה הקריא הצהרה שלפיה יצא כי הוא נוסה לצד סוריה. למעשה הוא אישר את הנחת כורי כי האיורים המסורזים אינם שיי־כים לישראל. לדעתו המשטרה מורכבת מבני המקום על בסיס מקומי, והיא אינה כפופה למוסדות העליונים של המדינה. הוא נתלה באילן הגדול ד״ר

(סוף בעמוד ז׳)

ישראל וסוריה בפני כס מועצת הבטחון

יצחק המאירי

המלחמה המדינית בינינו ובין סוריה המתנהלת בלייק סכסס מפליאה את רוב המדינאים. זוהי לא אותה המלחמה ש־מלחמת השחרור. זוהי גם אינה אותה המלחמה הערבית יהודית שכל הבלוק הערבי התיצב כאיש אחד מאוחד ודרוך אלי קרב. עכשו כל הערבים שותקים, אפילו מחמד פאוזי ציץ מצרים טומן את ידו בצלחת. פריס אל כורי מסוריה מתקיף אותנו בשם מפשלת סוריה ותו לא.

בניגוד למלחמת המלים הקודמת הרי הפעם פריס אל כורי קורא לילד בשמו הנכון. משפלת ישראל, ולא המוסדות היהודיים בתל אביב. הוא הכיר בנו כבר בתור מדינה עצמאית. גם על המפה של פריס מדינת ישראל מתנוססת כ־עובדה של ממש.

הדבר המפליא עתה בלייק סכסס: מה רו״ה סוריה להרויח מכל המאורעות האלו. מהי המטרה שלה. האם היא מש־זה מפתיע, כי הן המועדון שימש בשנותיו האחרונות למעשה כמקום מגישה של חברי ההסתדרות הציונית בלונדון.

המשבר בו נתון המועדון, השאיר בלבות האנשים רשמי העובדה שה־קהילה היהודית הגדולה בלונדון אין לה מקום־מפגש חברותי משלה ראוי לשמו, בהשואה, בכל אופן, למקומות דומים של קהלות־יהודים באירופה לפני תקופת היטלר.

המועדון האנגלו־ישראלי, המשוכן באיזור פיקדילי הועמד עתה בפני האולטרנטיבה למכירת שיריי זכות־החכירה שלו, וחפוש חדרים חדשים בסביבה אחרת, או להסגר מחוסר מכירה מתאימה. ומובן שהיהדות הבר־יטית הסובלת מאותן החסרונות של חבריהם הלא־יהודים סובלת במקרה זה מחוסר־תכנון, ומנטיה להעמיס על יחידים ועל קבוצות את אשר יש להעמיס על שכם כל הקהלה כולה.

אבדה גדולה תגרם אם המועדון האנגלו־ישראלי יהיה נאלץ להסגר. ומאידך, מאשרים מכל צד, שבצורתו הנוכחית, שטחו המצומצם וחוסר־כל־נוחיות, אין הוא מתאים כלל וכלל להשיבותה ועשרה של האוכלוסיה ה־יהודית, הנערכת עתה ל־400,000 איש בכל רחבי המדינה.

• •

לאחר שתי שנות פעולה בלבד, צרו חדרי הצירות הישראלית בלונדון מה־כיל את ביצוע כל הפעולות המוטלות עליה.

עד לפני כמה שבועות נמצאה הקונ־סוליה הישראלית אף היא מאחורי בנין הצירות, והבית של הקונסוליה סופח אף הוא לשמוש הצירות, וה־קונסוליה בעצמה צומצמה בתוך כתלי חדר־המתנה־לשעבר של הצירות.

כל הבנין מאוכלס ע״י הפקידות, מן המרתף עד לקומת הגג, עד שקשה להשיג, כיצד מתנהלת עבודת תקינה בתוך כלוב מלא זה. אחת מן המחתים: או שקימת טנדנציה בלתי מנוחת, להמשיך למלא את הצירות בפקידים חדשים מישראל. המוסיפים לזרום לכאן מדי שבוע בשבוע, או שהבנין קטן דיי הכילם כולם. ואם לקבל את המסקנה האחרונה, יביע כל אחד תמהון לבבו, כיצד זה אפשרי הדבר שישראל הקטנה מתקרבת והולכת למימדי ה־מעצמות האדירות בעוד שהצירות ה־גדול בצירייותה וצרכה הרב בהרחבת משרדיה?...

מציינים בקורת רוחאת עצמאות ישראל

(יו. סר.) — בפרסיכל הקונגרס מיום ג׳ מופיעים דברי שבח למדינת ישראל לרגלי יום העצמאות השלישי שלה.

„בכל מקום בו נחשבים רעיונות ה־עצמאות והחופש כנכסים אנושיים יק־רים, יראה יום העצמאות של מדינת ישראל כמאורע חשוב״. — המהיר הציר הדמוקרטי, פטר רודינו, בגילוי דעת אשר הוכנס לפרטיכל.

בגילוי הדעת אמר: „ליום זה נודעת משמעות מיוחדת בעיניו־נו בארה״ב, כי רב חלקנו בהקמתה של מדינת ישר־ראל, אשר נהנתה לא רק מאהדתנו ות־מיכתנו, אלא גם מעזרה כספית ותומ־ריית הנשנו לה. אם עורתנו זו נתנו בדצון ובנדיבות, תוך הכרה בחשיבות המטרה, היינו: הצלת קרבנות נרדפים והחזרת מולדת ישראל לעם ישראל״.

הציר הדמוקרטי ויקטור אנפו אמר: „כאמריקני, הנני גאה בעובדה שארצנו מלאה תפקיד כה חשוב בהקמתו של ישראל מחדש כעם חפשי״.

יומן פריזאי

מאת סופרנו **הרמן פקר**

בזמנים הטובים שחלפו היו מבקרים מבין חברי וגם אותי לסביבת פאריז, לסדר־ה־ [illegible] נאספו שם כמה מאות מבני מאר [illegible] ותו של הנסיך מוראט, ביניהם ה [illegible] של בוטרה והרוזן ראמר־לינו כחברי [illegible] של אגוד הבונדרטיסטים. גם הרסובלי [illegible] יוצגה על ידי הסרסקס של הרובב ועל ידי כמה קצינים גבו־הים, כן על ידי חזמורת צבאית. השילה לאספה זו היתה העברת אפרו של שוארל מאריה בונאפארטה, אביו של נפוליאון. האפר נישא בגלוסקמה מפואר־רת על גבי כר של ארגמן בהשתתפותם של ראשי הכנסיה. היא הועברה למר־סייל, ומשם באנית־מלחמה לקורסיקה, כדי להניחה בקבר המשפחתי של בונאפארטה.

ריח של תיאטרון נדף מהסכס, הוא נראה כבלתי מציאותי, ובכל זאת אני כותב את הדברים האלה בשנת 1951. תחת צלילי שיריי הלכת של נפוליאון התקיים הסכס. זוהי פאריז.

ואחרי הכל משמשת הפגנה זו הוכ־חה, מה מסולפת היא הדעה על גלוי־לבם של בני פאריז. נוכחנו לדעת, שהם גם בניה של אחת האומות הסבלניות ביותר בעולם.

התישבות אשר על הגבול

(סוף מעמוד ב׳)

המוסדות בפני עובדה קיימת הצליחו להשיג מהמוסדות את שלשת הצריפים הראשונים — הגרעין לנקודה החדשה. מאבקם בימי בראשית של הנקודה לא קל היה. המרחב פרוש לפניהם. שלשת אלפים דונם העמדו לר־שותם. אולם היד העובדת חסרה. חב־רים נוספים באו אולם לא כולם עמדו במבחן ונכשו את המקום.

נזדמן לי בעת בקורי ופגשתי בצעי־רה אשר חכתה בעצבנות בכביש הראשי ל„טרמס", כשמזודדה גדולה בידה. היא צבריה מן הבנות גדולה ומסונפת באחת ממושבות הדרום. שמע החלוציות החדשה הגיעה לאזניה. סמו־רי הוריה על ימי בראשית, תקופת ביל״ו ויסוד המושבות ביהודה ובשומ־רון בגליל ובשרון, אשר נרקמו בדמיר־נה כאגדת פלאים קמו והפכו למציאות נגד עיניה. תשוקה עזה תקפתה ללכת בעקבות ראשונים והמשיך בשרשרת פלאים אפופת הוד וגבורה של מניחי המסד לישוב החדש. ללא הסוסים קמה ועובה אה בית הוויה ותסתפח לגדוד 9 אשר על הגבול. אולם נראה הדבר, כי קשה היתה התהמוגות ולא קל היה לה לעמוד בסבל, המרחק בין האגדה הקוסמת למציאות המיגעת רב מדי ולאחר לבטים ויסורים נפשיים נשתה את הנקודה ותחזור אכולת יאוש ומ־רירות לבית הוריה. כנראה, אמרה היא כדובדת לעצמה, הורי ואבות אבותי מחוננים היו בסגולות נפשיות גדולות משלי.

ובכל זאת הצליח להתבגב במקום גרעין של עשרות צעירים וצעירות אשר הפכו תוך תקופה קצרה למשפחות. ובבקורך כיום בכפר חסגש גם בפעוי־שות זוחלים בלולי תינוקות ומשת־זפים תחת שמי התכלת. ילדים חמו־דים אלה תנם בכורי צברים של גדוד 9 בלוקונים הטפוסיים להתיאבות ה־חדשה לא פסחו גם על נקודה זו וב־טורים ארוכים משתרעים הם לאורכה ולרוחב של האדמה המשוחררת שנ־גאלה מידי הערבים. כיום נתנים תושבי גדוד 9 גם מקו אוטובוסים קבוע המ־קשרים עם העיר. ואף מפעל יעור המועבר במדינה לא פרח עליהם ומב־חינה מוניציפלית שייך גדוד 9 למועצה האזורית „אופקי" החובקת את כפר סיריקין, נחשונים ועד לארגון שמחה.

עם קום הספר לפני כשנתיים נדמה היה כאילו זה הספר. ברם כיום הנך נוכח באי הטבעיות של הגבול המלא־כותי בהסתלק ימינה ושמאלה תחוש בהרגשה כי גדוד 9 אינו אלא אחת הנקודות בלב המדינה וגבולה חייב להיות הרחק הרחק ממורה. ואין ספק כי כשם שנמצאו חלוצים להקמת גדוד 9 יבואו בעקבותיהם חלוצים נכונים להעתק חקו וליצוב נקודות על גבולה הטבעי של המדינה.

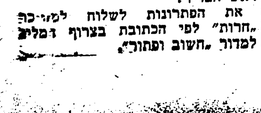

א. שתי אניות

הרי לסניך שתי אניות, שוות בצר־רתן, משקלן וגודלן. האחת שטה בים ובשניה בנתר.

ועתה התבונן היטב ואל תחפז.

היוכל טיטו לתקן את המשטר הקומוניסטי ?

מחוצ"ם יגוסלביים מוסמכים מאשרים את הנכונות האומרית שתורתו של ז. א. לנין מיסדו של קומוניזם המודרני, מתבקרים והולכים לאות הבקורת הצ־רופה על ידי משטרו של מרשל טיטו. מעשות הן ההתפתחויות בבלגרד.

מעת שטיטו נתק בשנת 1948 ממשטר האחוד־הסובייט, בעלי אשיבתה ממדינת ראשונה, לדעתם של משקיפים מומחים, כתקונים העלולים להתחולל באסיה של מדינת יוגוסלביה הקומוניסטית שבאפ־שרותם לשנות את מראה הכללי של האבקוחה של ממשלת טיטו עם מוס־קבה.

במאורע־מפתח אחר הודיעו בבלגרד על ידי אנשים בני־סמך, שבקשתו של מרשל טיטו האחרונה לעזרת אמריקה בפניתו, לפני כשלשה שבועות בושינג־טון, עולה לסכום של מאה ושבעים עד מאה ושמונים מליון דולר. הולכים ונש־גים הבקשים בבלגרד משמשרו של טי־טו מרשה לעצמו, הזות־האיקונין של ענין הגדול לגר־אחורי, מקור יגוסלבי, בבלגרד מבקרים את מפעלו של לנין בחוד „משופע יותר מדי על ידי תגאים נוסיים".

מרקס ואנגלס רצויים

הנטיה האידיאולוגית נטתה לעבר סו־ווליריצה יתרה של מרקס ואנגלס, שורה של מאורעות בלבד, ובינהם דינים וחשבונות של אספות מפלגתיות, וכתות אוניברסיטאיות מאשרים כולם, שמדברים עכשיו הרבה יות רעל תורת מרקס ואנגלס והרבה פחות על תורת לנין. טעם את רשנית לנסיגה מתורת לנין הוא שאורחם של מרקס ואנגלס יוצרים בסיס גרהב יותר, לנסיונות ה־כלכליים שמשרו של טיטו נאלץ להר־ציא לפועל כדי לנסות להחלץ מתוך המצב הכלכלי הרציני.

אמנם, האיקונין של לנין נראתה עוד בראשון למאי ברחובות בגרד, לא כן תמונת יוסף סטאלין הרוסי, היוצר יחד עם לנין מרקס ואנגלס את „ארבעת הג־דולים" של התנועה האדומה הבין־לאו־מית. מר סטאלין יצא כאן לדראון בש־נת 1949.

מנקודת מבט של תנועת כח בין לאו־מית העיר אנשי חוץ בני סמך בבלגרד על ההשפעה הרבה שקריסתו של לנין מורגת אליל נעבר, בבלגרד, תשפיע על אפ־ההאבקות טיטו־מוסקבה.

ההשפעה החיצונית

הם הודו כי זה יוכל לגרום ליוגוס־לביה שתאבד את מעמדה בתור מדינה אדומה בעיני קומוניסטים רבים בעולם. עד עתה הסב מרשל טיטו תשומת לבם של האדומים בארצות־שונות. בהרימו את דגל הקומוניזם־הלאומי, וזה נתן לו כח־השפעה בתוך מפלגות קומוניסטיות שונות. לרבים מחבריהם, הופיע סוג הקומוניזם העלולים להתחולל באסיה של מדינת יוגוסלביה הקומוניסטית שבאפ־שרותם לשנות את מראה הכללי של האבקוחה של ממשלת טיטו עם מוס־קבה.

על ידי אנשים בני־סמך, שבקשתו של מרשל טיטו האחרונה לעזרת אמריקה בפניתו, לפני כשלשה שבועות בושינג־טון, עולה לסכום של מאה ושבעים עד מאה ושמונים מליון דולר. הולכים ונש־גים הבקשים בבלגרד משמשרו של טי־טו מרשה לעצמו, הזות־האיקונין של ענין הגדול לגר־אחורי, מקור יגוסלבי, בבלגרד מבקרים את מפעלו של לנין בחוד „משופע יותר מדי על ידי תגאים נוסיים".

מרקס ואנגלס רצויים

הנטיה האידיאולוגית נטתה לעבר סו־ווליריצה יתרה של מרקס ואנגלס, שורה של מאורעות בלבד, ובינהם דינים וחשבונות של אספות מפלגתיות, וכתות אוניברסיטאיות מאשרים כולם, שמדברים עכשיו הרבה יות רעל תורת מרקס ואנגלס והרבה פחות על תורת

נורי סעיד פחה
ראש ממשלת עיראק

הן בעד השגת הסכם בדרך של פשרה ואילו המפלגה הלאומנית הימנית מצ־דדת בהלאמת אוצרות הנפט.

טענות העיראקים כלפי חברות ה־נפט הן שונות מאלו של הפרסים. אלו ואלו קובלים על מעוט שיעור התש־לום ועל אי השתתפותם בהנהלות ה־חברות. הפרסים מתלוננים, כי מרבית הרווחים של חברת הנפט זורמים לכיסי בעלי המניות ולאוצר הבריטי, ואילו האוצר הפרסי חייב להסתפק רק ב־שיריים. העיראקים, מאידך, מצביעים על התפוקה הקטנה של שדות נפט עיקריים וכולם נמצאים בפיקוח בריר־מי. חשדות בצפון הארץ, בסביבות מוסול הם בעלי חשיבות מועטת ואלה שבקירקוק — תפוקתם תלויה בכח ה־קבול של צנור הנפט בשנת 1950 הגיע יצוא הנפט מעיראק ל־6 מיליון טונות, אפשר היה בנקל להכפיל את הכמות הזו לו היתה עיראק מסכימה להזרים את הנפט בצנור המוביל לחיפה. תר־דות לצנור חדש בעל קוטר גדול יגיע היצוא בשנת 1952 ל־18.5 מיליוני טו־נות ול־20 מיליון טונות בשנת 1953.

שלושת זכיונות הנפט בעיראק אינם זהים. בעלי הזכיון במוסול ובצרה מוס־רים למדינה 20 אחוז מהייצור העי־ראקים מתלוננים כי החברה „אינה מס־הרת בייצור הנפט בצבורה". הם שואלים מדוע נפסקו שם בעבד המלחמה החפר־שים אחרי מקורות נפט חדשים, בה בעת שבעבר הסעודית התמידו בהם ללא הפסק. הם מתקשים להבין מדוע הועמד המלך אינן סעוד כראשון ב־רשימה לקבלת צנור בעל קוטר גדול למרות שמעיינות הנפט בסעודיה רחו־קים אלפי מיליון מהם התיכון ואילו עיראק שמעיינות הנפט שלה נמצאים רק במרחק 600 מיליון מהם הועמדה בתור השני. הם מקשים גם, מדוע באיזור הקפן של קאווים, שם פועלת חברה אנגלית־אמריקנית משו־תפת, קצב הייצור הוא הרבה יותר מהיר.

כמה מטענותיהן הן מופרכות. אבל על כמה מהן קשה להשיב. הסיבה לייצור היותר גדול של עיראק היא זו, כי שם הזכיון הוא יותר עתיק, יומין, והתמקנים היו כבר מושלמים, כאשר פרצה המלחמה.

חברת הנפט טוענת, שהיא הפסידה הרבה כסף בגלל סרובה של ממשלת עיראק להזדים את הנפט לחיפה. לדי־דה, זורמים לאוצר העיראקי הרבה יותר כסף מאשר הארץ יכלה לקלוט. מכנית הפתוח לחמש השנים הקרובות מסתכמת ב־57 מיליון דינרים עיראי־קיים (דינר שוה ליי"ש), ובמשך אותה תקופה יקבל האוצר 91 מיליון דינרים מהכנסות הנפט לבד. מצב זה יקל את שזכה בתמיכת האגודות המסך־צועיים בתכנית זו.

בעיותיה של צפון יוון

דרכים אסטרטגיות חשובות שנסללו על ידי השלטון הצבאי דרכים דעורקי־תחבורה חשובים אלו מהוים גם גורם חשוב לעידוד־הרוחות והרמת מרצם של אזרחים על ידי יצירת קשרים בין נקודות נחות בודדות לבין עורקי התחבורה העקריים.

החזרת התושבים למקומות־מגוריהם הקודמים. הולכת אף היא ונשלמת. ורוב הפליטים יצאו את הערים והכר־כים, אף על פי שלא כולם חספיקו לח־זור למקומות־משבם, ואף אין להם כל אפשרות לחזור אליהם. ערם תובי־מה להם הגנה מספקת נגד שוסי־חגר־נות וגונבי־הבהמות מן האנדרסים ש־בתחומי־הסער.

משמרות הג'נדרמריה הולכים ומתי־ארגנים מחדש, ועם קמומן ובניתן מח־דש של ערים ועירות הולכות יחידות־משטרה רבות, ומועברות לתוך חח־נות־מעוגנות קבועים פחות או יותר. המתאימות באופן גיאוגרפי, ונותנות להן אפשרות למלוי חובות בזמני־שלום.

שאלת הבנית בכפרים חסכה לבעית חשובה, בפני עצמה גדולה וחשובה יותר מכל שפללו לפני כן. במקומות רבים עלובה קורת־הגג הנתנת ופר־מי־טיבית מאד ואינה בת־קימא. ועתה, ו־עוד עוד החוצאות לשקום ובנין בתים לבלתי סכומים עצומים בשנה אז ה־שנתים הבאות. קימום הערים שונה גם הוא לפי האזורים.

אפירוס. היתה הראשונה שהחלת בשעה טובה בבנין, בעצת־הצבא. ה־מתקדם והולך לעומת ערים ועירות נדחות במקומות אחרים, שתושביהן לא הוחזרו אליהן אלא לאחר שכוך הקרבות ולחמות־האחים, ונסיגת ה־צבאות לאמיתים לבסיסיהם המתפיידים והקימים, ולא פעם הם סבלו וסובלים על ידי תלותם בפפיידות האזרחית לצרכי הובלה או עזרה מבנית.

הכרחית דצנטרליזציה רחבה יותר — כאמצעי בדוק ומנוסה ומומלץ על ידי משלחת אקא. היא הכרחית גם לשם קיום שלטון מקומי איתן, בל־ת־תעוכב לו בניה בכפרים. בעוד ש־ם של הנומרכים הוכיחה אם יעילותם, אבל יש צורך לאצל חלק מכח השלטון גם על הדרגה הנמוכה יותר של הרמו־כים ונושיאי המעוצות הכפריות.

אי־אמון עמוק ושורשי בפקידות הנמוכה מצד המוני העם שהורגלו מן הנסיון לחשוב כי אין לעשות שום דבר בהצלחה, אלא בתוך חוגי הצמרת הפקידותית, נוסף למחסור בפקידים מוכשרים וכנים, משמשים אבני־נגף ומכשולים למטרות הקמום. גם השל־טון וגם המסחר סובלים גם יחד כתו־צאה מחוסר התחבורה. שיחות התחבורה, שיחות בין־עירוניות בטלפון, מתו־לקות בצאיים, תופשים ימים, ותוצא־תם — לעתים — אי־שפיעה במורה. יש עוד הרבה לעשות בעיקר בתרעים, טרם ישופצו דרכי־התחבורה העיקריים. עובדי־ארח מתארים את הדרך הבין־לאומית במצבה הנוכחי כגרועה ביותר שבין דונקירק ודלהי. מעבר לאלכסנ־דרופולים מוסיפים גשרי־עץ רקובים, שאינם נתונים לתקון, אלא לאחר תאונות־דרכים, על צרת־סכנת דרכים בכמה מחוזות אינם אלא רשת של דרכי עגלות, לעתים קרובות בלתי־מסומנות, עד כדי שגם הנ"ג'נדרמים המקומיים אינם יכולים למצאם.

סכנותיהם של האפרים

לעת עתה, נאלצו לבכר תכניות־תמניות על שטות־פתוח לזמנים ארו־כים שהיה באפשרותן לעקור את הענייות־התורשתית של צפון־יון, לחלו־טין. למרות כל זה, יש צורך דחוף בנצוץ מלא של מקורות הטבע, סך יבולע לנצחון הצבא על הקומוניסטים על ידי אי־שביעת־רצון הגדלה והולי־כת. אכרים שחזרו לחיי שדה תוך תקוה להטבת מצב חייהם, סובלים עתה יותר מאשר בעבר. למרות, שב־תור פליטים הם היו חיים בכרכים בתוך חלאה וזוהמה, הם תפשו להם מוצא־חיים יותר טוב. חיי־מותרות של אתונה רחוקים עדין מכדי לעשות רושם ולעורר קנאה. אבל רמוזו של בעל הון מתמעמד הבינוני בקסטוריה אז באלכסנדרופוליס יש בו כדי לעורר קנאה.

בין שטחי־העזובה תופסת, כנראה, המקום הראשון תרקיה, שסופחה ליון בשנת 1920. בקרבת נאם־אורסיס עושות שורות שורות של בתי חמר־מפוזרים ומפורדים בשדות־הבר תש־תוחים, את הרושם שהבעיות כאן גת־פשות בקנדה־מדה אסיסי ולא אירופי. העיירות, במשולש האסטרסבי מצפון לאבנרוס על פרשת־גבולות טורקיה־יון ובולגריה אפשרות חבותיהן היחי־דה, הוא גשר על מסילת־הרכבת שאין באפשרותם של חושביהן לחפיק ממנו הנהר תועלת. בחדשי חשנה שצליחת הנהר אפשרית הרי נחוצה נסיעת־יום ויותר בעגלה תתומה לצמרד־בקר, כדי השגת עזרה רפואית, או להמצאת חנו־בת השדה לשוק.

גדולה התקוה וגדול הרצון להצלת קרקע, עבודת פקוח־נגד־שפפונות לין בהר האברוס שתוכן בשנת 1937. תת־חיל סוף סוף הקיץ. תכנית משותפת יוגי־ת־תורכית בהון מגויס על ידי חב־רת אקא, תביא בכנסיה, מהצד חיוני בלבד, להצלת ששח של 102.000 אקרים אדמת־ניר.

ההזדת יחסים דיפלומטיים בין יון ויוגוסלביה יש בה ענין מיוחד בעל ערך חיוני לצפון־יון. התקנת־יחסים תקינה, יהד עם חידוש התחבורה בר־כבת, תביא בכנסיה תנועת־מסחר גו־חבת לסלוניקי.

„אקונומיסט", 28.4.51

ראש עיריית אנקארת בבריטניה

לונדון, 16 (ו"ן) — ראש עיריית אנ־קארה, מר עסיף סנדר ליוגלו, יבקר ב־יום הששי במסגרת הפסיבל בתערוכת הארכיטקטורה הבריטית בלונדון.

ראש העיריה, שהגומן לסיורו זה בב־ריטניה על ידי המועצה הבריטית, ביקר אתמול בקארדיף ובסות האלס.

אלבנים ירו ביוגוסלבי

בלגראד, 16 (יו. פר.) — שומר גבול יוגוסלבי נורה היום ברגלו ע"י שלשה חיילים אלבניים, אשר עברו את הגבול לתוך שטח יוגוסלביה — הודיע מינוי־סריון החוץ היוגוסלבי.

שביתת רופאים במצרים

קהיר, 16 (יו. פר.) — שביתה של מאות רופאים פרצה בשבת ברחבי מצ־רים. רק מקרים דחופים מתקבלים לבתי־החולים של האונרא"פ־טיאות, העומדים תחת פקוח ממשלתי.

פחת הדיוב של הדייבור

לונדון, 16 (סי"צ) — מר ריס דיוויס, חבר מפלגת העבודה בבית הנבחרים ה־מיצג את איזור לנקשיר, התפטר מטבת בריאותו הרופפת. לסיכך פחת הדיב ל־הלכה של הממשלה במרלמנט לששה קולות בלבד.

בעדכות עולם

בגדד ושיחות הנפט

ממשלת עיראק וחברת הנפט העיראי־קית ההלו במשא ומתן על ההכנסות שיקבל להבא האצר מכל טונה נפט. מפלגות השלטון והאופוזיציה, המתונה הבינוקים הכלכליים. מי יודע, הם מעיבים, אם הביקוש לנפט ימשך זמן רב. קם מעדיפים את הניצול המידי את הרווחים לאלתר. הם דורשים את אותו האחוז מהרווחים כמו שהאמרי־קנים משלמים עכשו בעבר הסעודית.

הרבה תלוי בנישתה של חברת הנפט העיראקית למשא ומתן. אמנם, היא משלמת שכר עבודה הגון לפי קנה המדה העיראקי, היא מעניקה תמיכה וסעד לעובדיה, מעודדת אותם לחסכו־נות. אבל כמו קרובתה, חברת הנפט האנגלו־פרסית, היא הצטמצמה יותר מדי בענינים המסתעפים מבלי לשים לב לפסיכולוגיה ולרגשות של האוכ־לוסיה המקומית. אפילו מדרשה הראשי אינו בעיראק. היא אשית מדי ביחסיה עם הצבור ומדקדקת יותר מדי בפרטים בלתי חשובים.

פרס מאלף, אם כי לא ידוע ברבים, היא פרשת בקורה של קבוצת נציגי חברת נפט אמריקנית. המשלחת ערכה בקורים אצל כל מיני מוסדות ואישים והציעה תנאים טובים מאד לעיראקים. אם רק יחסלו את החחזה עם בעל ה־זכיון הנוכחי. האמריקנים הציעו תפו־קה של 20 מיליון טונות לשנה והם הביאו אתם ערבויות בנקאיות מעולות. היועץ המשפטי של החברה האמריקנית הוא הסנטור לשעבר שיידינגה. נציגי החברה האמריקנית נועדו למערב. לא מסיבות עם שייכים שונים וגם עם נציגי האופוזיציה.

חברות הנפט הפועלות במזרח התי־כון ולרוב הן קשורות ביניהן — תצ־טרכנה עכשו לחחלים את הדרך למשלות המקומיות בעד כל טונה נפט. ברור, כי דבר זה הוא באינטרס שלהן. אחרת לא יהיה שקט בכל האי־זור. החברות תצטרכנה גם לדאוג לשתוף יתר של כחות מקומיים בהנ־הלת המפעלים. בסוסו של דבר תצט־רכנה מדינות המערב להחליש על בקורת מסוימת ביחס להוצאות הכספים המתקבלים מאוצרות הנפט. האם תר־שינה גם להבא, שכספים אלה יבוזבזו למותרות, כפי שעושה משפחת המלך בסעודיה, או שהן תדאגנה, כי הכספים יוצאו לצרכי קידמה סוציאלית וטכנית של השכבות הנמוכות? אם חברת הנפט העיראקית תפעל ללא הסכנות, יתכן, והדבר ישפיע על כל השכנים הפרסים.

(אקונומיסט)

סחר החוץ של הסובייטים

המקח־ומכר שבין הסוביטים לבין מדינות מזרח־אירופה, מהוים בעיה בפ־ני עצמה שונה כמובן תכלית שנוי, ר־יוצרים אולי את הצד המענין ביותר לאופי ביחסי־מסחר־חוץ שלסוביטים. אבל בהתאם ליחסים הפוליטיים הקימים, יש אולי לפקפק אם אפשר ל„גות מסחר זה כ„סחר־חוץ". היצוא ליל מורח־גרמ־ניה לאחוד הסוביטי, שבשנת 1947 היוה ביסי בכללו. גדל ועלה בשנת 1948 עד לארבעים־ושנים אחוז, בו בזמן ש־היבוא של הששח־הנכבש על ידי הסו־ביטים עלה לשלשתם ארבעה אחוז בל־בד באותה שנה. בהתאם להסכם שנחתם באפריל 1950, הכו לעליה נוספת במס־חר. בשלשאם וחמשה אחוז נוספים.

מר קרבליי מציין כי „ג' במדה, שה־אינטרסים הכלכליים של האחוד־הסוביט־טי רחבו ששטו מעבר לגבולותיה, לתוך הטריטוריות של שכניה הדמוקר־אירו־פאיים, באותה מו. ספק סחר־החוץ שלה פעולה פוריה בין המזרח למערב. לא היה נראה לגמרי בלתי אפשרי בשנת 1946. ובאמת, הוכיחה באותו זמן הע־תונות הסוביטית והדגישה והצביעה על התועלת הרבה שתביא בכנפיה עזרת אמריקה לכל ארצות אירופה. אולם אי־ההתאמה היסודית בין מטרות הסוביי־טים למטרותיהם של בני־המערב שמת־קץ לכל תקוה ליחסי מסחר תקינים לזמן פוריים. ואמנם, יש להודות, כי למרות כל המכשולים ואבני־הנגף נמשכו עוד יחסי־מסחר תקינים בקנה־מדה לא גדול בין האחוד הסוביטי לבין מדינות מערב־אירופה. כך, נסתה למשל, שויצ־ריה. במדת־מה. לתפוס עמדות בשוקי רוסיה עם נפילתה של גרמניה וסתימת הגולל עליה. ובריטניה החלה אף היא להביא תבואות וחמרי־גלם מרוסיה, כדי לחסוך בדולרים. אבל, בכלל, חל־שים מאד יחסי המסחר בין הסוביטים ובין המערב, וקשה להתנבא ולצפות לתגאים ההחיאתם.

המקח־ומכר שבין הסוביטים לבין מדינות מזרח־אירופה, מהוים בעיה בפ־נ עצמה שונה כמובן תכלית שנוי, ר־יוצרים אולי את הצד המענין ביותר לאופי ביחסי־מסחר־חוץ שלסוביטים. אולם בהתאם ליחסים הפוליטיים הקימים, יש אולי לפקפק אם אפשר ל„גות מסחר זה כ„סחר־חוץ". היצוא ליל מורח־גרמ־ניה לאחוד הסוביטי, שבשנת 1947 היוה אחוז אחד בלבד של יצוא אחוז הסר־ביסי בכללו. גדל ועלה בשנת 1948 עד לארבעים־ושנים אחוז, בו בזמן ש־היבוא של השסח־הנכבש על ידי הסו־ביטים עלה לשלשתם ארבעה אחוז בל־בד באותה שנה. בהתאם להסכם שנחתם באפריל 1950, הכו לעליה נוספת במס־חר. בשלשאם וחמשה אחוז נוספים.

מר קרבליי מציין כי „ג' במדה, שה־אינטרסים הכלכליים של האחוד־הסוביי־טי רחבו ששטו מעבר לגבולותיה, לתוך הטריטוריות של שכניה דמוקר־אירו־פאיים, באותה מו. ספק סחר־החוץ שלה פעולה פוריה בין המזרח למערב. לא היה נראה לגמרי בלתי אפשרי בשנת 1946. ובאמת, הוכיחה באותו זמן הע־תונות הסוביטית והדגישה והצביעה על התועלת הרבה שתביא בכנפיה עזרת אמריקה לכל ארצות אירופה. אולם אי־ההתאמה היסודית בין מטרות הסוביי־טים למטרותיהם של בני־המערב שמת־קץ לכל תקוה ליחסי מסחר תקינים לזמן פוריים. ואמנם, יש להודות, כי למרות כל המכשולים ואבני־הנגף נמשכו עוד יחסי־מסחר תקינים בקנה־מדה לא גדול בין האחוד הסוביטי לבין מדינות

תיאום הייצור - בראש דאגות המערב

מאת י. פולצבגרג

פ ר י ז. — מומחי המערב נותנים את דעתם על המכשולים הרבים אשר שי־טות הייצור והמכירה המסובכים של הגוש הדימוקרטי מניחים על דרך הרחבתו וזרזו של הייצור המלחמתי. עם זאת יכול המערב לשאוב עידוד ונחמה מעובדה יסודית אחת: והיא שהמערב מייצר עתה נשק ותחמשת מודרניים בשעור כפול מכפי שמייצר הגוש הסובייטי, הכולל את ברית המו־עצות, סין האדומה והאומות הגרורות. יכולת זו של המערב תשמש כפי ש־מקוים, הן להגנתו העצמית והן להר־זרת מאזן כוחות יציב בעולם.

אשתקד, לפני שהתחיל במערב ה־ייצור המלחמתי במכסות הגבוהות של פרי העצום של הקומוניסטים האסו־ציה. ובצורה עוד יותר. משבנעת מן האיכותי הזה בייצור התעשייתי.

אמנם יש עוד לתקן את המעות ש־נעשה בשטח ההכנות המלחמתיות ב־משך שנות אופטימיזם הזוה שהמערב הזה שקוע בתן. הגיוס והייצור של הסוביטים, שלא נפסקו גם לאחר יום הנצחון, נותנים לחם יתרון ניכר בכח מזויין המצוי בעין.

אבל יחס כוחות זה הולך ומשתנה וזו הסיבה שבגלל צוות אנדרי גרו־מיקו, ציר רוסיה בפגישת שליחי מי־ניסטריוני החוץ בפריז, לעמוד בעקש־נות של פרוץ הנשק של ארבעת המע־צמות; ולפי יחס הכוחות הקיים עכ־שיו וזה מתוך מטרה לקצור בעד התנופה שבה הולך המערב ומחזיר לעצמו את עליונותו.

מתוך חשבון ארוך גורמים אלה הם כבדי המשקל ביותר מבחינת השפעתם על מהלך המדיניות בשני המחנות. מוסקבה חוששת שבעוד שנתיים יעלה המערב עליה בכח צבאי דרוך לקרב וזן ביכולת להבגיר כח זה לא יעתיד לבוא. וכפי שמסתבר מדבריו של שרלס ווילסון, מנהל הרכבת הנוסעים בארצות הברית, מכירה ומשלוח הנשק שכיום ידי של המערב עודנה על התחתונה.

אין ספק שלמר ווילסון צפויים קש־רים נוספים, פחות־ערך ביחס, לאור המצב בבריטניה ובצרפת. אבל יכול הוא לשוב ולהבטיח לבני־בריתו על יסוד עובדות ספסיפיות בלתי מופר־כות, שאם יפעלו ארצות הדימוקרטיה שכם אחת ישמיכו לזכות במדיניות בתקופה זו של הפרדה פוליטית יכול הגגל עלי רומרה, ראש הממשלה הפר־סיגנרצת ב־7 במרס. להיחסב רק כאיש הימין: בהיותו ראש המטה הוא שם קץ עם כל גלוי הבדוטליות הפא־ניים לפעולות כאלו, לתגובה הבדלנית באורבייגן בשנות 1945—6, שאורגנה

קצרות מפה-ומשם

גרוטוואלד בברית המועצות

המבורג, 16 (ר.) — ראש משטלת גרמנית המורחית, אוטו גרוטוואלד, יצא לברית המועצות — הודיע דויו המ־בורג אמש, בהסתמכו על הודעה מה־אזור הסוביטי.

משלוח חימש להודו.

וואשינגטון, (יו. פר.) — הסינאט האי־מריקני הסכים היום באורח ארעי לת־ציע להודו 2 מיליון טונות חיטה בתנאי — הלוואה „נוחים".

ב־52 קולות נגד 32 אישר הסינאט את התקון לפיו ישוגרו משלוחי חיטה לחודו על בסיס של הלוואה. הממשלה דרשה שמיליון טונות חיטה ינתנו להו־דו כמתנה.

גרמניה המערבית, אוטו גרוטוואלד, יצא לברית המועצות — הודיע דויו המ־בורג אמש, בהסתמכו על הודעה מה־אזור הסוביטי.

משלוח חימש להודו.

וואשינגטון, (יו. פר.) — הסינאט האי־מריקני הסכים היום באורח ארעי לת־ציע להודו 2 מיליון טונות חיטה בתנאי — הלוואה „נוחים".

ב־52 קולות נגד 32 אישר הסינאט את התקון לפיו ישוגרו משלוחי חיטה לחודו על בסיס של הלוואה. הממשלה דרשה שמיליון טונות חיטה ינתנו להו־דו כמתנה.

מהומות באכנאה

רומא, (יו. פר.) — ההתפרצות נגד המשלה הקומוניסטית באלבאניה הול־כת ומתפשטת. ופרטיזנים אנטי־קומו־ניסטיים נלחמים נגד כחות המשלה תוך 50 מיליון מהבירה טירנה — אמרו היום מקורות איטליקיים.

המקורות אמרו שפליטים אלבאניים, אשר בריחתם־נבדקו בזחירות, מסרו ש־פרטיזנים הרריים העומדים תחת פיקודו של הגנראל בארכסהארא חדרו לאיזור הנמצא בין טיראנה לבין אלבאסאן ובציעו מספר התנגשויות עם כוחות אלבאניים המורכבים ע"י קצינים רוסיים.

הקמת הנפט הפועלות במזרח התי־כון ולרוב הן קשורות ביניהן — תצ־טרכנה עכשו לחחלים את הדרך למשלות המקומיות בעד כל טונה נפט. ברור, כי דבר זה הוא באינטרס שלהן. אחרת לא יהיה שקט בכל האי־זור. החברות תצטרכנה גם לדאוג לשתוף יתר של כחות מקומיים בהנ־הלת המפעלים. בסוסו של דבר תצט־רכנה מדינות המערב להחליש על בקורת מסוימת ביחס להוצאות הכספים המתקבלים מאוצרות הנפט. האם תר־שינה גם להבא, שכספים אלה יבוזבו למותרות, כפי שעושה משפחת המלך בסעודיה, או שהן תדאגנה, כי הכספים יוצאו לצרכי קידמה סוציאלית וטכנית של השכבות הנמוכות? אם חברת הנפט העיראקית תפעל ללא הסכנות, יתכן, והדבר ישפיע על כל השכנים הפרסים.

(אקונומיסט)

הנאציזם קם לתחיה בגרמניה

הבחירות המוניציפליות בשלאזוויג־הולשטיין ב־29 באפריל והבחירות ל־מורשון המקומי בסכסוניה התחתית הן משום יותר מאשר מאורעות מקומיים. מערכת הבחירות שזרה כמה אשליות בנוגע לחיים המדיניים בגרמניה. היא הוכיחה, כי הממשלה החלשה הריצד־ל־בבד, אין היא שולטת במצב. בנסל ה־עקבות המלחמה בקוריאה. היא מוכ־יחה אולת יד בשטח הכלכלי ובינתיים גוברים וחולכים הכחות הקיצוניים ה־מתנגדים לה. הקומוניסטים, הנאו־נאצים והפליטים (המהוים כחמישית של כל האוכלוסיה) — כולם אויבים בעצם הממ־שלה המרכזית. כתוצאה מהמלחמה ה־קרת המחריפה והולכת, מתחילים הם חיים המדיניים בגרמניה לגלות כמה סר־מנים, שהיו אופיניים לרפובליקה של וויימאר בשנות העשרים.

אסור להתעלם מסימני, אוהרה אלה. הממשלה המרכזית מנסה להגביר את כוחה וסמכותה על המדינות הבודדות (לאנדאר), כדי לעקד אם פני הסכנה. ד"ר אדאנאואר ומיניסטר הפנים שלו ד"ר לאר מצאו לנחוץ להזהיר. כי קיימת סכנה לחוקה מהקיצונים משני האצפים וכי הפשטונות האיזוריים חיי־בים לנקוט ללא דיחוי בפעולה משמר־תית. המורשון בבון (הבונדאר טאג) דחה את הצעת הקומוניסטים למשאל־עם בשנת 1951 בענין חוזה השלום. ע"י כך קוותה מוסקבה להוסיע כליחמת בעד האספסיריצות הלאומיות של הגר־מנים. ד"ר לאר נסע במיוחד לסאקסוניה התחתית, כדי להשפיע על הממשלה שם, שתנקוט צעדים נגד פעילות הנאצ־ים. הם התארגנו שם, כידוע, במפלגת הרייך הסוציאליסטית בראשותו של „הגבור" הנאצי הנגדל מיור לשעבר ראמאר ואיזה ברנש חדש בשם דורולק. למיניסטר הממשלה הפדרלית אין כמעט משפרה משלו. והוא תלוי ברצונם הטוב של מיניסטריונ המדינות וגם בהשק־פותיהם הפוליטיות של השוטרים המקר־מיים. הוא התאונן זה לא כבר, כי עד כה לא הצליחה המשטרה בפעולותיה נגד הנאצים.

יושב ראש המורשון המרכזי (בונ־דאסטאג), ד"ר אלארס, הוקיף לפני זמן יאד בסאכסוניה התחתית עם ידי חברי מפלגת הרייך הסוציאליסטית ועל ידי המפדרות הקצינים לשעבר הידוע בשם „ברודרשאפט" (בקקרה מקיימת הסתדרות זו יחסים עם חבריה הפרוו־רוסיים במורח גרמניה...). הם הצהירו, כי דגל הרפובליקה הפדרלית הוא „דגל 1945, סמל התמוטה והתתרסקות בפני זרים. אסיפות הבחירות של מפלגת ראמאר מוכיחה את האוירה ששרר־ה בימי אסיפות הנאצים. שומרים לבושי מדים וקריאות „תלוהו" מלוים את דברי הנואמים המתקיפים את מדיניאי בון.

משמוש החזיתות

חזיתות המדיניות אינן ברורות. זוהי תוצאה מסכסיסי „חכה וראה" של הצבור הגרמני, העומד מתצד ומ־חכה, ידה של מי תהיה על העליונה בעולם — של וואשינגטון או. של מוס־קבה. כמה קבוצות נאציות הן בעלות אופי טוטליטרי ואנטי קומוניסטי מוב־הק. ביניהן ישנה סיעה של הנאצים הפורשים מיסודו של אוטו שטרייכ־„מניג" סיע זו, אוחיין בראנאר, נתמ־ך על ידי בנו של קסר לשעבר, הנסיך פרדיינאנד. אופיינית לאנדרלמוסיה ד־שורדת בחיים המדיניים בגרמניה היא העובדה, כי נציגיו של אוטו שטראסר במערב גרמניה, גיסאן ופריקה, נהלו משא ומתן עם הד"ר גראקה בענין הקמ־ת מפלגה משותפת בחבל הרור. ד"ר גראקה זה סולק לפני זמן קצר מתפקי־דו בתור מיניסטר לענייני חקלאות ב־סאכסוניה התחתית בגלל קשריו עם שליחה של מוסקבה. אולבריכט. הוא מתנגדים לה. הקומוניסטים, הנאו־נאצים והפליטים (המהוים כחמישית של כל האוכלוסיה) — כולם אויבים בעצם ש־לת המרכזית. כתוצאה מהמלחמה ה־קרת המחריפה והולכת, מתחילים הם חיים המדיניים בגרמניה לגלות כמה סר־מנים, שהיו אופיניים לרפובליקה של וויימאר בשנות העשרים.

אסור להתעלם מסימני, אוהרה אלה. הממשלה המרכזית מנסה להגביר את כוחה וסמכותה על המדינות הבודדות (לאנדאר), כדי לעקד אם פני הסכנה. ד"ר אדאנאואר ומיניסטר הפנים שלו ד"ר לאר מצאו לנחוץ להזהיר. כי קיימת סכנה לחוקה מהקיצונים משני הצדדים וכי הפשטונות האיזוריים חיי־בים לנקוט ללא דיחוי בפעולה משמר־תית. המורשון בבון (הבונדאר טאג) דחה את הצעת הקומוניסטים למשאל־עם בשנת 1951 בענין חוזה השלום. ע"י כך קוותה מוסקבה להוסיע כליחמת בעד האספסיריצות הלאומיות של הגר־מנים. ד"ר לאר נסע במיוחד לסאקסוניה התחתית, כדי להשפיע על הממשלה שם, שתנקוט צעדים נגד פעילות הנאצ־ים. הם התארגנו שם, כידוע, במפלגת הרייך הסוציאליסטית בראשותו של „הגבור" הנאצי הנגדל מיור לשעבר ראמאר ואיזה ברנש חדש בשם דורולק. למיניסטר הממשלה הפדרלית אין כמעט משפרה משלו. והוא תלוי ברצונם הטוב של מיניסטריונ המדינות וגם בהשק־פותיהם הפוליטיות של השוטרים המקר־מיים. הוא התאונן זה לא כבר, כי עד כה לא הצליחה המשטרה בפעולותיה נגד הנאצים.

יושב ראש המורשון המרכזי (בונ־דאסטאג), ד"ר אלארס, הוקיף לפני זמן יאד בסאכסוניה התחתית עם ידי חברי מפלגת הרייך הסוציאליסטית ועל ידי המפדרות הקצינים לשעבר הידוע בשם „ברודרשאפט" (בקקרה מקיימת הסתדרות זו יחסים עם חבריה הפרוו־רוסיים במורח גרמניה...). הם הצהירו, כי דגל הרפובליקה הפדרלית הוא „דגל 1945, סמל התמוטה והתתרסקות בפני זרים. אסיפות הבחירות של מפלגת ראמאר מוכיחה את האוירה ששרר־ה בימי אסיפות הנאצים. שומרים לבושי מדים וקריאות „תלוהו" מלוים את דברי הנואמים המתקיפים את מדיניאי בון.

משמוש החזיתות

**חזיתות המדיניות אינן ברורות. זוהי תוצאה מסכסיסי „חכה וראה" של הצבור הגרמני, העומד מתצד ומ־חכה, ידה של מי תהיה על העליונה בעולם — של וואשינגטון או. של מוס־קבה. כמה קבוצות נאציות הן בעלות אופי טוטליטרי ואנטי קומוניסטי מוב־הק. ביניהן ישנה סיעה של הנאצים הפורשים מיסודו של אוטו שטרייכ־„מניג" סיע זו, אוחיין בראנאר, נתמ־ך על ידי בנו של קסר לשעבר, הנסיך פרדיינאנד. אופיינית לאנדרלמוסיה ד־שורדת בחיים המדיניים בגרמניה היא העובדה, כי נציגיו של אוטו שטראסר במערב גרמניה, גיסאן ופריקה, נהלו משא ומתן עם הד"ר גראקה בענין הקמ־ת מפלגה משותפת בחבל הרור. ד"ר גראקה זה סולק לפני זמן קצר מתפקי־דו בתור מיניסטר לענייני חקלאות ב־סאכסוניה התחתית בגלל קשריו עם שליחה של מוסקבה. אולבריכט. הוא מתנגדים לה. הקומוניסטים, הנאו־נאצים והפליטים (המהוים כחמישית של כל האוכלוסיה) — כולם אויבים בעצם ש־

מוסף לספרות, אמנות וחנוך

בעין בוחנת

שלום עליכם

במלאות ק״ח שנים למותו

(י׳ אייר תרע״ו)

שלום עליכם! — מה רבה הסמליות האגורה בכינוי שם נוגה זה, מה ענוג שפע אורו הטוב המתמשך ממנו. דומה שכל יסודות יצירתו הברוכה, כל תכו־נות אישיותו הנדירה של הקלסיקון הדגול בספרותנו החדשה נתקפלו ב־צרור־מלים קצר זה, עד שאין אנו נזקקים עוד להגדרה נאמנה מבלעדיה, ולציון ממצה טוב ממנו לירושתו הספ־רותית, מעולם אין כינוי סופרים דבר שבמקרה — אך שם זה, שמדובר בו עתה, מעצמת הגורל בו: שלום עליכם — מה עממיות המימה וחביבה, מקר־בת ומלבבת! מה פשטות בהירה ר־ישירה וכנה עולה ומשתפכת באפיקים רחבים ממקורה של אותה ברכה עתי־קה, המונית, יום־יומית, ששלום עליכם הפיח בה מרוחו היוצרת, בהברו בה להיות לו לחותם שמו. שלום עליכם — ביטוי מפתיע להשקפת עולם עדשית וחזונית זו, שתוח ישראל מצוינת בה מאז ועד עתה, שלום — ברכה המקפ־לת בהוכה את כל הברכות עם כיסר־פין של האדם הטוב לעולם שכלו טוב. מופעם באלסרואים הצרוף, באהבת הזולת. שב־עליכם. שלום עליכם — הלא זו הידידות הנאמנה, הרעות שלא על מנת לקבל פרס, שהרבה סליחה בה, שהרבה וחרגנו בה, שהרצון לה־פין של האדם הטוב לעולם שכלו טוב, ולהפיס כל כעס תוך שחוק וקלות־ראש עולה ממנה. ידידות זו — המכוכרה לך יד רע המושטת פתאם לפגיך כשר־אתה מתהלך לתומתך, שקוע בראונות יומך ושומע פתאם קריאתה ובלי משים אתה תופשה ולוחצה לחיצת־אחים ר־רוות לך מרגש ומתמשך ממנו. דומה שכל אישיותו הנדירה של הקלסיקון הדגול בספרותנו החדשה נתקפלו ב־צרור־מלים קצר זה, עד שאין אנו נזקקים עוד להגדרה נאמנה מבלעדיה, ולציון ממצה טוב ממנו לירושתו הספ־רותית, מעולם אין כינוי סופרים דבר שבמקרה — אך שם זה, שמדובר בו עתה, מעצמת הגורל בו: שלום עליכם — מה עממיות חמ

זכור

ליום השנעה למותה של ש. היילפרין ז״ל

ביום ה׳ ד׳ באייר תש״א, השיבה שושנה היילפרין ז״ל את נשמתה הטהו־רה לאקים.

ביום השנה השלישית לעצמאותנו בחלק ממדינת ישראל, עצמאות שהושגה בדם ב־ניגוד ובמלחמת המתחרה הנאדרה, בתנוך ציוני מדיני של תנועת דבוסינסקי ז״ל, עת כל התנועות הציוניות האחרות היו קטני אמונה ועמדו לשסן בדרך הציונות השלימה — נסתלקה מאתנו והשיבה את נפשה אל על זו שמראשית ימיה היתה ציונית בעלת דם־סומק עוד בגולה ומימים עלוזה ארצה בשנת 1924. מימיה הראשו־נים של תנועת דבוסינסקי נהתה אחרי מורה הדור ותורתו הצודקת, עת רבים רבים הסילו בה שיקוצים וסגולים, העמידה עצמה לרשות תנועת התחיה. ו־אחר כאשר בא המעשה הנוגר והמשח־רר של תנועת המתחרת נתנה לתם לא רק את קולה ולבה אלא גם עזרת ו־פעולה כאשר נדרש מאשה בגילה.

עד יומה האחרון ש־משה חברת הועד של ברית הנשים הלאומיות חרות, וכמה היתה מאושרת שזכתה לראות בפרי ההלו־לים של התנועה הלאומית ופעלל אצ״ל שהיא זכתה לסייע לכך — בשחרור חלק מן המולדת ובהקמת המדינה.

מן הראשונות שלמדה ודיברה עברית עוד בגולה לפני 60 שנה. שמשה מורה ל־שפה העברית והיסטוריה ישראלית ב־גמנסיה העברית של הסינטור בראודה ב־לודז׳. ממידסות תנועת הנשים „בנות ציון, והיתה חברה לפעולה ציונית ובשפת התרבות העברית עם הפרופסור יוסף קלוזנר יבדל לחיים ארוכים. במשך שנים היו אחר כך מתכתבים ביניהם בענני תר־בות וצבור. פעלה הרבה עוד בגולה לה־מין את זדיעת „שפת עבר" ותרבותה ב־שורות הנוער והצעירים.

עלתה לארץ בשנת 1924, שימשה מספר שנים מורה לעברית ולהיסטוריה במוסד החנוך של שפיה, יסדה יחד עם בעלה, יונה הלפרין יבדל לחיים ארוכים, את ה־גימנסיה הפרטית הראשונה בתל אביב וגדלו דורות רבים של מחינכים עבריים ל־אומיים.

כל השנים עמדה נאמנה ופעילה בשו־רות התנועה הלאומית, כחייל מסור, פר־עלת ומפעילה עד ימיה האחרונים ממש.

אשה ישרת דרך ונפש, בעלת תרבות ואצילות רוחנית, יהא זכרה ברוך.

ב.א.

ישראל וסוריה לפני כס מועצת הבטחון

(סוף מעמוד ד׳)

לישראל. ניכר היה בתוכן השאלות שהציג לגנרל ריילי.

הגנרל ריילי ענה לאוסטין קצרות: לישראל ולסוריה אין סמכות ויוריס־דקציה באיזורים המפורזים. לפי החס־כם של שביתת הנשק מוטל על הישר־בים המקומיים להקים שלטון עצמי. בישובים העברים — יהודים ובישובים הערבים — שלטון ערבי. לשאלת אוס־טין מי מחליט איזה שלטון יקום בישוב מסויים באיזור המפורז ענה הגנרל עד עתה הבעיה הזו לא צפה עוד. ב־אופן נורמלי המשיך הגנרל ריילי יו״ר ועדת שביתת הנשק צריך לארגן את השיטור של הישובים האלה.

האם אתה חגנרל ריילי תומך בעמ־דת ישראל שהמשטרה שלהם צריכה לפקח באיזור המפורז?... לא, אדוני. ענה הגנרל, וזוהי גם דעתו של הד״ר בונשה.

המסתכל מהצד מרגיש כי הסכמי שביתת הנשק הם הרת סכנה לישראל, הם נושאים בחובם חומר מפוצץ. הם ניתנים לפירושים על גבי פירושים וכל גוי צרפתי או אמריקני יטול לעצ־מו סמכויות שהן בניגוד לקיומנו ה־לאומי. הסכמים אלה מתכחשים לסוב־רניות הישראלית באיזורים שהם חוק בלתי נפרד של מדינתנו...

דוסיה עד עתה נמנעה להתערב בכל הויכוח. מליץ יושב ומאזין בקשב רב, אבל את דעתו עוד טרם חיוה.

ישראל תצטרך לגייס את דעת הקהל העולמי וביהוד את שינגטון, ולהסב את תשומת לבם לסכנה של החלקותה אחירה במזרח התיכון, במקרה שהסכ־מי שביתת הנשק לא יוחלפו בדבר יציב יותר.

הפעילות המדינית שלנו היא אפסית וישנה סכנה שהערבים יתעודדו, כי יראו בחוסר המעש של האו״ם הזמנה ישירה לפעולות איבה בקנה מדה רחב.

עד עתה סוריה איתנה בהצהרותיה כי היא שוחרת שלום ורק ישראל היתה הפותחת בהתקפה. ישראל מב־קשת סליחה על הפרת ההסכם בגלל המצצת אורינה, אני יראה שעוד מעט אבא אבן קיבל גם את הפריצצים של פקוח האו״ם באיזורים המפורזים.

ויתור גורר ויתור. מצד שני סוריה טוענת כולה שלי...

ליק סאכסס, 2 למאי 1951

גורם זר

(סוף מעמוד ד׳)

עובדי ההסתדרות הציונית, מעמד בעל זכויות ואחריות שוים עם עובדי מדינת ישראל״, יותר מזה — כאשר „אנו דור־שים כי תינתן להסתדרות הציונית סמ־כות של ממש בישובם וקליטתם של אזרחי המדינה ופיתות המדינה״, הרי אנו אומרים את אותו הדבר בדיוק, אלא שבמקום לתת זכות של שלטון עליון להסת. הציונית, אנו נותנים למוסד זר זה זכויות שוות עם ממשלת ישראל וה־כנסת שלה, ולפקידי ההסת. הציונית (שבאוו ארצה עם ויזות של תירים) — זכויות שוות עם אזרחי המדינה.

הסוכנות וההסת. הציונית לעולם לא יצגו, למעשה, יותר מאחוז אחד של יהודות הגולה. עד קום מדינת ישראל היתה הסוכנות היהודית לפלשתינה (א״י). ביחד עם ההסת. הציונית מיי־צגת את ממשלת המנדט של בריטניה בפני יהדות הגולה והישוב „העברי" ב־א״י. דבוסינסקי ותנועתו שללו את זכו־תם של שני המוסדות הנ״ל לדבר בשם העם העברי, והפגינו את עמדתם ע״י הקמת הסתדרות ציונית חדשה, אשר נהלה מדיניות עצמאית. רק הודות לצ־עד זה הקמתם ומתחרת ושוחרר חלק מ־המולדת.

אך את מי מיצגים המוסדות הנ״ל כיום, — לאחר קום מדינת ישראל ול־אחר שכל זכויותיה של ממשלת המנדט ושל שלטון המעבדה הבריטי, עברו ל־ממשלת ישראל?

האמת היא, כי הסת. הציונית כיום אינה אלא מנגנון עצקי של פקידים ה־חיים על נדבת היהדות העולמית. למני־גון זה אין כל תפקיד אחר מאשר ל־שרת את מפלגת מפא״י הטרסטים שלה ולהסוחר כספים למען קיים משטר מפא״י במדינת ישראל.

האמנם שכחנו את עברם המחפיר ואת התפקיד ששחקו הסוכנות וההסת. הצ־יונית במלחמתם נגד מדינה עברית רבו־נית, נגד ממשלה עברית, נגד צבא עברי, נגד תכנית האבקואציה בשנת 1948?

השכחנו את שיתוף הפעולה שלהם עם המשעבד הבריטי ועם הבוגשת שלו בא״י, במטרה לחסל את המחתרת ה־עברית. הרי הם הם האחראים לכך, כי במקום מדינה עברית, בבבוגותיה ההיס־טוריים, קמה מדינת־חלוקה, מדינת חגק כלכלי, עם ממשלת מפא״י, שבחברה מ־צמרת מנהיגי הסוכנות היהודית לפלש־תינה (א״י).

במה זכתה ההסת. הציונית של היום, לאחר קום מדינת ישראל, ולאחר שה־הסתדרות הנ״ל חוסלה ע״י ההיסטוריה עצמה? מה זכויותיה לגבי המדינה וה־עם, שאף יורשי דור דבוסינסקי מפלגת חרות מיסודו של הארגון הצבאי הל־אומי, — דורשים להעניק לה זכויות שוות עם שלטונות המדינה ולפקידיה את הזכויות המכאות של עובדי המ־דינה? מה הוא הגורם הדוחף אותנו להקים במו ידינו חוברות אומללות אלו של עבר מסוקסק?

היש מי שיסביר לי מהו ההבדל לג־בינו כיום, — לאחר קום המדינה, — בין ההסת. הציונית העולמית, לבין ה־קונגרס היהודי העולמי, או ההסתדרויות ההיהודיות הבין־לאומיות של „אורט", „אוזה" ביניהם וכו׳. והרי גם אלה מיצ־גים במדה לא פחותה את היהדות הע־למית, נגם הם השקיעו ומשקיעים סכו־מים גדולים בעלותם וקליטתם של יהו־דים בישראל. הן ההסתדרות „אורט" ולא הסת. הציונית הנ״ל שהעלתה את יהודי תימן, ולמה לא נדרוש גם בש־לום „סטטוס" מדיני ושוני זכויות לפ־קידיהם עם עובדי המדינה?

האם החלט ללכת לקונגרס הציוני ה־כ״ב, למען השם, למען הכבוד העצמי למען עבדינו למען הקרבנות שהקרבנו, נשמיע לפחות מעל במה זאת את האמת על עברן של הסוכנות היהודית לפלש־תינה (א״י) וההסת. הציונית העולמיה, ונגדרוש לחסל את שתיהן ביחד עם הק־רנות, ביחוד הקרן הקימת לישראל, אשר עלינו להלאים את רכושה ואדמו־תיה לצרכי הקליטה.

על מדינת ישראל ליצור יחסים תקי־נים בין ישראל ויהדות הגולה. עלינו ליצור יחסי אחוה, הבנה, ועזרה הדדית ביגינו. טרם מצאנו את הדרך ללבם וה־בנתם של 10 מיליון יהודי חוץ לארץ. אם נצלנו את האהדה של יהדות העו־לם לעליה. לקליטה ולשגשוגה של מדי־נת ישראל. אין ספק, כי אפשרויות כבי־רות תיפתחנה לפגינו ברגע שנמצא את הדרך ואת השפה המשותפת ביגינו ל־בין יהדות הגולה.

אולם תנאי קודם לכך הוא חיסול ההסת. הציונית העולמית. כל זמן שאנו מכירים בה כנציגת היהדות העולמית אן כנציגת ישראל כלפי היהדות העו־למית, שמעולם לא בחרה בה, הדרך לגיוסה ושיתופה של יהדות זאת למען מפעלינו הלאומי בחוה״ל ומסוגרת. ועוד, כל זמן שתהיה קיימת ההסת. הציונית, לא יעלה ביגינו להשתחרר משלטון מ־פא״י. ושלטון מפא״י במדינת ישראל, הוא מעצור לא קטן מזה של ההסתה. הציונית בדרך ליצירת קשר ונשר אמתי ביגינו ולבין יהדות הגולה.

עירית פתח תקוה

(סוף מעמוד ב׳)

להקמת ב״ס לילדים עזובים. מר כ״ץ הציע כי יוחלט שב״ס יחנך תלמידיו ברוח הדת והמסורה. חברי הקואליציה מסיעת מפא״י תבעו להסיר הצעה זו מסדר היום. מר איידלמן נסה בראשונה לתמוך בהצעת מר כ״ץ אולם נוכח ההת־נגדות חבריו לקואליציה הציע יחד עם יתר חברי הקואליציה על נוסח ההח־לטה שהוצעה ע״י מפא״י ראש העיר הצטדק על הצבעתו הנוכחית וציין כי מצפונו שקט והוא פועל ועושה למען הדת לא מעט.

לאחר לבטים ארוכים ומו״מ ממושך נגשה המועצה לבחירת ועדות העיריה. הקואליציה נטלה לעצמה את ראשות ה־ועדות החיוניות כדלקמן: בנין ערי — יואלי (מפא״י) שכון־פיינברג (מפא״י) עליה — לויתן (מפ״ם) תרבות — זכאי (מפ״ם) אספקה — גוימן (הפועה״מ״ד למפגה) חנוך — קרוסמן (הפועה״מ״ז) לסיעות האופוזיציה נאותה מפאי״ לה־קצות את ראשות הועדות הבאות: בק־רת שפור העיר, תנועה, ועדה מפשרת, תעשיה, הזנה, שמור, ביוב.

ר״עות האופוזיציה לא השתתפו בהצ־בעת זו.

מיהו 3 דקיהו

משרד יובל תיאטרוני

מציג לעוד מספר קונצרטים את הזמר, השחקן הדוביב

משה אושר

יום ג׳, 22.5, תל־אביב, „אהל־שם"

יום ה׳, 24.5, יפו

מוצ״ש, 26.5, תל־אביב, „אהל־שם"

יום ד׳, 30.5, חיפה, „ארמון"

יום ה׳, 31.5, קרית־חיים, „בית העם"

בית הספר לפקידות

„מרכז החשבונאות", רחוב אלנבי 81, תל־אביב

החלה הרשמת בוגרי בתי ספר עממיים ותלמידי בתי־ספר תיכוניים לשנת הלימודים החדשה

כתרת מיוחדות לתלמידי בתי־ספר תיכוניים

קורס שנתי לפקידות ולהשכלה כללית

פרטים והרשמה במשרד ביה״ס בשעות 1—10 בצהרים, 7—4 אחה״צ.

KIN ORI

רדיו „כנורי"

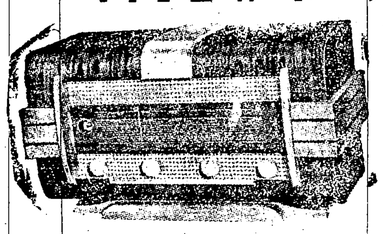

מודלים לוקסוס חדשים 1952

5 גלים מרחיב גל 6 ו־7 מעגלים

רמקול גדול TICONAL

להשיג בחנויות רדיו בתל־אביב, חיפה וירושלים

בית חרושת לרדיו „כנורי"

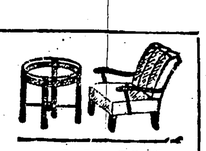

רהיטים מאיכות מעולה

מבית מלאכה עצמי

דהיטי רפור / ספות פסנם / כורסאות / שלחנות לסלונים / שלחנות לרדיו / ארונות ספרים / דהיטי דירה שלמה

נאמן

תל־אביב, רחוב אלנבי 33 (בחצר)

דרוש מהנדס

ראש מדור המים

תפקידיו יהיו ארציים ויכללו מחלקות כדלקמן:

א. הספקת מים

ב. ביוב וסניטציה

ג. קיטור

מהנדסים בעלי נסיון מתבקשים להגיש את בקשותיהם עד 30.5.51 לפי הכתובת: דאר צבאי 151, „מהנדס מים".

בבקשה יש לפרט:

א) תולדות חיים (CURRICULUM VITATE).

ב) פרוט הנסיון המקצועי והאדמיניסטרטיבי.

ג) משכורת ברוטו הנדרשת.

ידיעת השפה העברית בכתב ובעל פה הכרחית.

צבא הגנה לישראל — הוצאת משרות

הופיע

מסעי המלחמה בא״י

מאת

פילד מרשל א. פ. ויוול

עברית: רב־סרן עמיהוד ארבל

„לאדריכלי צבא ישראל ובוניו, חשיבותו של ספר זה היא מיוחדת במינה..."

„ודאי זכורים עוד על רבים מקצינינו וחייליגו, שמותיהם של אותם המקומות הנזכרים בספר זה, אשר גם במלחמת השחרור שלנו, חזרו והיו נקודות מוקד, צומתי תחבורה ומטרות תנופה במערכותינו".

מתוך דברי המבוא של רב־אלוף י. דורי

מחירו 1.900 ל״י. למנויים ואנשי צבא, הנחה מיוחדת. להשיגו בכל בתי־הממכר לספרים ו„בשקים".

„מערכות" חוב׳ ס״ח

מתוכנה:

כלי זין שחישלו את העצמאות

לבעית חיל הרגלים בזמננו

חימוש לקרב חדיש

מלקח קוריאה.

מחירה 200 פרוטה — דמי חתימה לשנה (8 חוב׳) ל״י.

כתובת המערכת והמינהלה — רח׳ נחלת־בנימין 57 ת. ד. 168 ת״א.

התחלת עונת קיץ בקפה נה

תזמורת סנדו מרכו

מנגנת כל יום מ־5—7 אחה״צ ו־8—11.30 בערב

רנדי ריאן

ה„בינג קרוסבי הישראלית"

תשיר.

בימי חול כניסה חפשית.

עירית תל־אביב־יפו

הכרזה מס׳ 61

מאסף ביוב

בשדרות ירושלים (יפו)

(מקודם שד׳ המלך ג׳ורג׳ והמשך בבסמה)

עירית תל־אביב—יפו מכריזה בזה על קבלת הצעות לעבודת בנין מאסף ביוב בשד׳ ירושלים (יפו).

את חומר ההכרזה אפשר לקבל תמו־רת תשלום של 3 (שלוש) לירות ב־משרדי המהנדס העירוני, רחוב דבורה הנביאה מס׳ 12, מחלקת התעול וה־ביוב בכל יום (חוץ משבתות וחגים) בין השעות 1—11 החל מיום 20.5.51.

את ההצעות במעטפות סגורות ומסו־מנות „הכרזה מס׳ 16" לעבודת מאסף ביוב בשד׳ ירושלים (יפו), יש לשים בתיבת ההכרזות במשרדי מזכיר העיר, חדר מס׳ 26 לא יאוחר מיום 3.6.51 בשעה 12 בצהרים.

על המ ע לצרף ערבות בנקאית או פקדון במזומן בקופת העיריה בסך 5% מערך הצעתו לתקופה של 3 חדשים. אין העיריה מתחייבת לקבל את ה־הצעה הזולה ביותר או איזו הצעה שהיא.

י. רוקח

ראש העיריה

בתנועה

מכירת ספרות עצים משומשים

נתנת בזה הודעה לצבור, כי ענף המכירות במשרד הבטחון מעמיד למכי־רה ספרות עצים משומשים.

על המעונינים להגיש את הצעותיהם במעטפה סגורה הנושאת את הכתובת משרד הבטחון, ענף המכירות, הכרזה עצים/29.

לא יאוחר מיום ד׳ 23.5.51, שעה 12.00 במשרד ענף המכירות.

על כל מצע לצרף צ״ק בנקאי על סך 10% מסכום הצעתו לסקודת משרד הבטחון — הנהלת הכספים.

פרטים ביחס למקום המצאם של העצים ואפשרות בדיקתם אפשר לקבל במשרד הענף, רח׳ יפו־ת״א, מס. 9, קומה ד׳, חדר 473, בימים 20.5, 21.5, 22.5, בשעות 8—12 לפנה״צ.

מינהל מילווה המדינה

הגדלות של מילווה מלחמה (אגרות חוב למוכ״ז) 1945 הוצאה שלישית ביום שלישי ט״ז באייר תשי״א (22.5.51) בשעה 13.00-09.00 לפנה״צ ומשעה 17.00—13.00 אחה״צ בבית אהל־שם רחוב בלפור 30, תל־אביב ההגרלות של המילווה הנ״ל מספרים 24-12 שלא התקיימו במועדן.

מקומות פנויים לתלמידות בבי״ס לאחיות

ביה״ס המרכזי לאחיות שע״י ביה״ח המשלתי צריפין שנפתח זה עכשיו, מודיע: כי יש עוד מספר מקומות פנויים לתלמידים־ות שהגם בגיל ל־מעלה מ־17 שי והיודעים את השפה העברית.

על המעונינים־ות, לפנות לביה״ח הנ״ל בלוית תעודות ההשכלה שברשו־תם, ביום חמישי י״ח באייר תשי״א (24.5.51) בשעה 9.00 לפנה״צ, לשם התיצבות בפני ועדת הקונקרוס.

במכון להשתלמות בירושלים ובתל־אביב

זמן הקיץ נפתח. כל קורס במדורים: שפור הלשון, למודי היהדות, מדעי הרוח, החברה והטבע, מתקיים פעם בשבוע, 2 שעות.

בירושלים: ההרשמה נמשכת מ־שעה 16 עד 20, בגמנסיה רחביה, רחוב הקרן הקיימת.

בתל־אביב: קורסים חדשים: תולדות ישראל, הומן החדיש — דר. שילה, תולדות המוסיקה עם הדגמות —דר. שטיינברג, ביום ג׳.

זרמים סוציאליים וקואופרציה — דר. פרויס, ביום ה׳. ההרשמה משעה 9 עד 19.30, ביום ו׳ עד 13, ברחוב הר סיני 3.

מדריך לכל תל־אביב

קניה ומכירה

רהיטים במחירים זולים ובאיכות משו־נחת, ארונות, מזנונים ב־4 דלתות, שולחן־וכסאות, מוכנים ובהזמנה. אר־ו כל הורוביץ, ת״א, חובבי ציון 7, פתוח 7—6 אחה״צ.

תשורה המקור הזול לקנות מתנות בר־מצוה ולשלוח לחוץ לארץ דברי מתכת, כסף, עור וכל מיני תוצרת עדינה. המלך ג׳ורג׳ 23, בואו והיוכחו.

שטיחים אצל ברל יו. רח׳ גאולה מס׳ 49, קונה ומוכר, מתקן. ומנקה.

שיעורים

ללמוד לרקוד? רק אצל הנס גוט תל־אביב, רחוב בן־יהודה 64.

תרגומים מ־10 לשונות, עריכה וסגנון, שפורים, לפנות למערכת עבור „פלוגלוס".

שעורים פרטיים בשפה העב־ רית, בתנ״ך ובדקדוק, כן שעורי עזרה לתלמידי בתי־הספר במקצועות היה־דות. יתן מורה מאי. נא לכתוב למערכת „חרות", בשביל „אקדמאי".

שונות

כלון שאולי, סלסול תמידי קר וחם, מוכחה מדופלם, רח׳ אהד העם 19, טלפון 112 במחירים ממשלתיים.

חיפה

מתוך מ. ממך, בתים, דירות, משר־דים, מגרשים, חנויות ומשכנתאות. משה ביאלה, רח׳ יפו 45 קומה ג׳. טלפון 4049.

המורה המפורסם

אנשל

ת״ג, רח׳ עליה 3 (5 דקות מתחנה המרכזית)

קורסים לכל הרקדנים החדשים

הודעות ליחידות בכל שעות היום

קורסים מהירים בקיץ

קולנוע „אופיר" תל־אביב

שבוע שני

זין אליסן — דיק פוואל

בקומדיה העסיסית החמודה

האשה ידה בכל

סרט מטרו — 9.30, 7.30, 3.30

במוצאי־שבת: 9.45, 7.45

קולנוע „זהר" תל־אביב

אוטובוס מס׳ 9

במוצ״ש 19.5 בשעות 7.30 — 9.30

ביום ראשון בשעות 3.30, 7.30, 9.30

אסתר ויליאמס בסרט

כשאשה מושלת

בימים ב׳, ג׳ ב־3.30 — 8

1. אין אמונה בגברים

2. פן אנטוניו

בימים ד׳, ה׳ ב־3.30 — 8

1. אי הרסתקאות

2. ג׳קות בלב חים

קולנוע „עדן" תל־אביב

שבוע שני

החל ממוצ״ש 12.5

הסרט הסובייטי החדש

3 פגישות

במוצ״ש 2 הצגות: 7.30, 9.30

בימי חול 3 הצגות: 3.30, 7.30, 9.30

— הנחות והזמנות בטלות —

קולנוע „ת מ ר" תל־אביב

הצגת בכורה

של הסרט „מכניקוקור"

האדם על מגדל אייפל

עם צ׳ארלס לוהטון, פרנצ׳ט טון

— סרט „פורום פילם" —

הצגות ללא הפסק משעה 10.15 עד שעה 18.00

קולנוע „מגדיזור" תל־אביב

ענק הסרטים הרוסיים

אנשים אמיצים

בהשת׳ צ׳רנובה, גריבוב.

בצבעים של „אגפא"

הנחות והזמנות בטלות!

3 הצגות ביום: 3.30; 7.30; 9.30.

במוצ״ש בשעה 7.45; 9.45.

ביום ששי, 18.5, בשעה 3.30 אחה״צ: „גדוד השחקים" עם פייר בנשמאר.

קולנוע „אוריון" תל־אביב

זין קרופורד / דוד בריאן

פנינה נוספת בשלשלת התפקידים המהזרים מאז: „מאבק הגורל" — „הומוסקס" — בכבלי התשוקה"

הפשע חרץ גורלם

3 הצגות ליום: 3.30 — 7.30 — 9.30

במוצ״ש 2 הצגות: 7.45 — 9.45.

— הזמנות בטלות —

היום, 18.5, בשעה 3.30 אחה״צ בפעם האחרונה „חלום ליל קיץ"

ביום ראשון, 20.5, בשעה 11 לפנה״צ „הפשע חרץ גורלם"

קולנוע „מוגרבי" תל־אביב

דן דייקי, קורין קלווט

הקומדיה בשדרת המסע

טוראי חוזר הביתה

לכל החיילים מן השורה ולכל הלבבות הפועמים לקראתם.

שלוש הצגות ליום 9.30 — 7.30 — 3.30

במוצ״ש 9.45 — 7.45

ההזמנות בטלות!

קולנוע „אסתר" תל־אביב

בוב הופ — קוסיל בול

בקומדיה העסיסית

הלורד המזומה

סרט פראמונט — בצבעים טבעיים

במוצאי שבת 7.45, 9.45

בחול: 3.30, 7.30, 9.30

— הזמנות והנחות בטלות —

שבוע שני

אודי מורפי, לויד נולאן

סודות הנער המשחת

מנין לנער הזעם בעינגו, הרצח בלבו? מנין הרוגה בידו וכסא ההשמל בסופו?

שלש הצגות ליום: 9.30, 7.30, 3.30

במוצאי שבת 9.45, 7.45

הזמנות בטלות

יפו

„יפאיר" — במוצ״ש 19.5 2 הצגות 9—7 במשך השבוע בשעות 9, 7, 4

האורז המר

מנגנו

הכניסה עד גיל 15 אסורה

עם סילבנה

„נגה" — במוצ״ש 19.5 2 הצגות 9—7 בימים א׳ ב׳ ג׳ בשעות 9, 7, 4

אחים בדם

בצבעים טבעיים

עם

גין סטוארט ודברה פג׳ט

שרית אוטובוסים 3, 42א׳, 10, טל. 80457

האופרה הישראלית

תל־אביב — „הבימה"

יום ג׳ 29.5 ב־8.30

יום ג׳ 5.6 ב־8.30

רחובות — „בית העם"

יום ה׳ 31.5 ב־8.30

חיפה — „ארמון"

יום ה׳ 7.6 ב־9

שמשון ודלילה

בהשתתפות אדיס דה־פילים

ד. הלפרן, א. רייך, א. פפמוני, ב. שרי, ש. לוין, מ. סוין, מ. חוך, ר. דוד, מ. קביליו.

אופרה ב־3 מערכות (4 תמונות)

מיוסד על הספור התנכי בספר שופטים

מאת: ק. סן־סנס, עברית: א. אשמן

ההצגה: אדיס דה־פילים

המנצח: מ. גוליינקין

הצייר: דר. ש. לוי

מנהל המקהלה — ש. קפלן

מנהל הבלט — ג. פנחס

נגן ראשי — ח. ס. ע: י. מרקובסקי

הבימה

בשבת 19.5 — ב־4.30 אחה״צ — חוג „הבימה" בנוער וכוח על „מות הסוכן".

במוצ״ש 19.5 — „אורח״ל" (הכושי מנוציה) — תל־אביב.

ביום א׳ 20.5 — וביום ב׳ 21.5

הצגת בכורה

„אגדת הנהר"

מאת אלכסנדר קזונה

עברית — חנה בן־ארי

ההצגה — אברהם נינין

הצייר — אריה נבון

ביום ב׳ 21.5 — „מות הסוכן"

כפר יהושע.

ביום ג׳ 22.5 — „מות הסוכן" — נהלל.

יום ד׳ 23.5 — „מות הסוכן" — תל־אביב.

ביום ד׳ 23.5 — „אגדת הנהר" — ראשון־לציון

יום ה׳ 24.5 — „חתונת פיגרו" — תל־אביב.

יום ה׳ 24.5 — „אגדת הנהר" — רמתיים.

התחלת ההצגות הרגילות ב־8.30 בערב.

אהל

מוצ״ש 19.5 הכפר סטיפנצ׳יקובו

תל אביב

יום א׳ 20.5 הכפר סטיפנצ׳יקובו

כפר ויתקין

יום ב׳ 21.5 החייל האמיץ שוויק

בנימינה

יום ג׳ 22.5 החייל האמיץ שוויק

כפר סבא

יום ד׳ 23.5 הכפר סטיפנצ׳יקובו

רעננה

הצגת בכורה

הבן יקיר לי

מחז המאת רולאנד ומיכאל פרטוי, עב־רית: מ. קרוא, ההצגה: יאב ברגן, ה־ציירת: ג׳ ה ברגר.

יום שלישי 22.5 תל אביב

יום רביעי, 23.5 נתניה

יום חמישי 24.5, ב׳9, „ציון" ירושלים

התחלת ההצגות הרגילות ב־8.30 בערב

תיאטרון מוזיקלי

מוצ״ש 19.5 „חלום הואלס"

ב״פ אוהל שם ת״א

יום שלישי 22.5 „ברון הצועני"

ב־8.30 חדרה קולנוע „חוף"

יום רביעי 23.5 „ברון הצועני"

ב־8.30 אוהל שם ת״א

כרטיסים:

חדרה: קולנוע חוף כל ערב.

„ארמון", הס 4; „יוקי", כפר דיזנגוף 14; „כנף" בוסטרס 9 ובערב ההצגה

תיאטרון

בלט

ישראלי

הצגות — בכורה

23/V — אהל — תל אביב.

ההנהלה

האדמיניסטרטיבית — „יובל".

קולנוע „מאי" חיפה

החל ממוצ״ש 19.5.51

לכבוד יום השנה לפתיחת הקולנוע יצירת המופת בעולם הבדים

זעם הצוענים

עם ויויקה לינדפורס, כריסטופר קנט

ואלפי משתתפים אחרים.

קולנוע „מאיון" חיפה

החל ממוצ״ש 19.5.51

שבוע שלישי

סינדרלה

בתוספת עמק הביכר

4 הצגות ליום 9 ,7 ,4.45 ,2.45

קולנוע „הדר" חיפה, טל. 2509

החל ממוצ״ש 19/5

הדרמה הנועזת מחיי המשפחה המודרנית

הבן האבוד

(לפי ספרו המוהלל)

(לפי ספרו המוהל)

עם: אמיל ברימזר

דיון קלארק

ביבמה

בית הבימה תל־אביב

ביום א׳ 20.5.51 וביום ב׳ 21.5.51

הצגת בכורה

„אגדת הנהר"

מאת אלכסנדר קזונה

עברית — חנה בן־ארי

ההצגה — אברהם נינין

הצייר — אריה נבון

ההתחלה בשעה 8.30 בערב.

„של״ח״
ב. נ. ח.

דאגו בעוד מועד למקומות ישיבה

לעצרת הגבורה העברית בהשתתפות מנחם בגין

יום רביעי, אור ל״ג בעומר, י״ז אייר תשי״א
23.5.51, בשעה 8.30 בערב באולם „בית-העם"

בחלק האמנותי: קריין מ„הבימה", יוספה שוקן,
סאולו גורן, מקהלה בת 60 בני-נוער בנצוחו של חיים נג׳בי ועוד...

כרטיסים להשיג:
„במצודת-זאב" חדר מס. 5, חדר מס. 13;
במטבח של ב.נ.ח., רח׳ גאולה 18 בחצר;
בקופת חולים לע.ל., רח׳ נחלת-בנימין 47;
בה.ע.ל., רחוב מזאה 7;
במשרד „כרטיס" רח׳ אלנבי 33,
במשרד „יובל", רח׳ עליה 1.

בחזית הבחירות

במעברות

בסעוף מה נציין את תנופת ה־עבודה בין יושבי המעברות. בגמר הפגישות והכנסים האיזוריים יצאו פעילי הסניפים לעבודת הסבר, ואר־גון במעברות, אמבולנסים של קו״ח התחילו בבקורים שפתיים בין יושבי המעברות והגשת עזרה רפואית נאמנה מזה והתעניינותם של מרכזי העבודה של הה.ע.ל. בשסתי העבודה, הבטוח הפיחו רוח חיים בין קהל העולים ואש־נב לעולם חפשי נפתח להם, לדאגה אמיתית ולסמן חיחסים ידידותיים והת־מזגותם באירה לאומית החלה לתת את אותותיה.

פגישות איזוריות של יושבי המח־נות והמעברות יערכו בקרוב.

בסניפים

רבת התכונה. רבים מהפעילים נר־תמו לעבודה שוטפת. ותיקים ועו־לים חדשים מבצעים עבודה נאה. עבודת, הארגון: גיוס כח אדם מפקד האוהדים, יצירת קשרים עם חוגים כלכליים, יוצאי ארצות, מגגנון מתנדבים במלא קצב ההתארגנות. גם הענותם של חברי התנועה, בסניפים „לקרן חרות לבחירות" מעודדת ומ־חוות ביטוי מוחשי לאמונה, מסירות, מרץ של המוני התנועה לקראת ההת־מודדות הרצינית במערכת הבחירות.

ועדי הסניפים

למרות חלוקת התפקידים וריבוי ה־עבודה המוטלת על חברי ועדי הסני־פים הכרחי לדייק במילוי הוראות מרכזיות לשם תיאום ויעילות העבודה המאומצת, שתלך ותגדל, במרוצת ה־זמן. היו ערים למתרחש במערכת הבחירות בעירלם. גייסו יותר פעילים. הקפידו על התעמולה וההסברה ה־אינדיבידואלית. ערכו את המפקדים של האוהדים. בהקדם, סיימו את סדורי הכרטיסיות הבחיתו כלי־רכב מקומיים, דאגו בעוד מועד, לבדיקת זכויות ה־בחירה של החברים והאוהדים, להבאתם המוקדמת של קהל הבוחרים לקלפות ביומי הבחירות.

חברי התנועה

רק ליסמא אחת צריכה להיות קיימת עבורכם:

„מה עשיתי אתמול היום"? תבקרו את מכיריכם וידידיכם. לכאורה נראה הדבר פשוט, בטוח אך למעשה זוהי חובת ההסברה שלך.

ההתנדבות האישית עוללה פלאים בדורנו, רצונו הטו — קומם אגדה והפכה למציאות.

„הקרבן" — הנדרש כיום ממך: „קופת ברזל" של קולות אוהדי התנו־עה — נושאי חזונו ומבשיר תורתו של ז׳בוטינסקי.

למערכה, להתמדדות ונוכל.

העולים החדשים בעבודתם המלה

באחד מהסניפים הקובים שלנו — ברמלה מורגשת זה כבר ע״רנות ודרי־כות בעבודת ההכנות לבחירות שבי־ציון מארצות גולה התקבצו ברמלה העברית והמשוחררת ע״י חיל הלהון — אנשי האצ״ל — ומחדשים את דמותה של העיר וצביון חייה. באחתה מסירות הם מחזקים את כוחה של ההנוגה. וכבר בבחירות לעיריות הטתא הוכיחו מה יכולה לעולל מסירות, מרץ ואמונה.

ב־15 ביוני ההכנסה מועצת הסניף זנציגי מעברות הסביבה בהשתתפות של ב. ארדיטי, חולקו תפקידים. הוס עלה „קדן חרות לבחירות", חברי המועצה ובקרו, לפי תור במעברות הסביבה. מורגשת ערנות רבה ולחנועה ניתן מעמד ראיני בחיי העיר, ותקוותם של יושבי המעברות להשתחרר משלטון השרירה והדיכוי של אנשי שכוני הפאר והלוקסוס מסולל־בונה תנובה וה־מזבור. רבים מבין יושבי המעברות ברשמו לאחרונה במשרדי התנועה וה־ביעו נכונותם לסייע בעבודת ההכנות לבחירות.

חדרה

מחולון „האדומה" רק זכר נשאר. כבר בבחירות העירוניות הוכח בעליל לאן פנו תושבי חולון. אנשי מפא״י ומקגונגה על עשרות מקדיה מנסים להטביע את חותמם על חיי העיר אך פעילותם של אנשי הסניף, ותיקים ועולים חדשים, שמה לאל מאמצים גואשים אלה.

בשיבת מועצת הסניף הרצה ד״ר פורטר יו״ר הנהלת הסניף על העבודה הארגונית והכספית וחבר המרכז ב. ארדיטי הרצה על בעיית התנועה בס־רוס מערכת הבחירות. שתי המעברות שבקרבת המקום שלחו את נציגיהם והועלו בעיותיהם הדחופות. העולים התימנים הביעו את מלוא נכונותם לגייס את מלוא מרצם למען תנועת ז׳בוטינסקי. סיכוי הסניף במערכת הבחירות מעודדים.

מחלקת הקליטה

בשבוע החולף בקר חבר. מח׳ הקלי־טה במעברות: חולון, רמת־השרון, נהריה, סבריה, חליסה, ראש־פנה ומגר־דאל.

לפני שבוע התחילה פעולת בקורים עם אמבולנס של קופת״ל במעברות. הם בקרו: במעברת אלישיב, מגדיאל, קסטינה וגבעת בחנר.

זמן הדלקת הנירות

	ערב שבת	מוצאי שבת
ירושלים	7.52	8.12
תל אביב	7.11	8.08
חיפה	7.03	7.09

ישיבת הנהלת השל״ח

ביום ראשון, 20.5 בשעה 7 בערב ב־מנודת זאב, תתקיים ישיבת הנהלת ה־של״ח.

הצגת רשימת הבוחרים תדחה

הצגת רשימות הבוחרים לכנסת ה־שניה צריכה להתחיל עד ל־8 ביוני. זכות הערעור שמורה לכל אחד במקרה ושמו נעדר עד ל־29 ביוני, על משרד הפנים להענות לערעור תוך 10 ימים מהתאריך הנ״ל ותוך 5 ימים לאח״ן בזכות המערער להגיש תביעה לביה״מ המחוזי באם משרד הפנים לא השיב ב־חיוב על ערעורו.

על כך הודיע אתמול במסיבת כתבי הכנסת כב׳ השופט אולשן, יו״ר וע־דת הבחירות המרכזית לכנסת השניה.

בהמשך דבריו ציין כב׳ השופט כי יש לחכות למספר גדול של ערעורים, לאחר שמספר גדול של תושבים לא מילא אחר ההוראה להודיע על חילופי מקומות המגורים שלהם, וכן רבים הם העולים החדשים שיצאו את בתי הער־לים ולא הודיעו על מקום מגורם הח־דש. מאידך התריע השופט נגד „ארגו־נם" של ערעורים בסיטיגנות כפי שזה נעשה על ידי כמה מפלגות בישוב לק־ראת הבחירות לעיריות.

בדברו על הפרוצדורה של מערכת ה־הכנה של רשימות הבוחרים ציין כב׳ השופט כי כל אזור קלפי מיועד ל־800 בוחרים, שבכל הארץ יגיע מספרם — של אזורי הקלפי עד ל־2006 בקירוב. מתפקידן של הועדות האזוריות לד־אוג לתצוגתן של רשימות הבוחרים ול־מקח עליהן.

ה„כלליים" בסרובם — לא ילכו לקונגרס

נציגי ה„כלליים" חזרו אתמול בפני נציגי העתונות על טענותיהם בהצדיקם את סירובם להגיש רשימתם לקראת ה־בחירות לקונגרס בטענם כי עקב הסי־דורים הבלתי יעילים של ועדת הבחי־רות לקונגרס והעדר פנקס בוחרים הוכ־שר הקרקע לזיופים המוניים.

ארגון הזגגים הפקידו משמרות ליד מחסני הזכוכית הממשלתיים

משמרות הופקדו אתמול על ידי אר־גון הזגגים ליד מחסני הזכוכית הממשל־תיים במטרה למנוע הוצאת זכוכית לכל מטרה שהיא. מחוגי מרכז בעלי מלאכה נמסר לסופר עת״מ, שהזגגים נקטו ב־עולה זו מחמת קיפוחם באספקת הזכו־כית.

לפני 5 שבועות פרסם משרד המסחר והתעשיה צו הקפאה, האוסר את המס־חר בזכוכית. מאז לא כיסק המשרד אף מילימטר זכוכית אחת לזגגים. הזקוקים לחומר זה, מה שהביא לידי שיתוק ב־ענף שממנו מתפרנסות 120 משפחות, ברובם עולים חדשים. עד אף ביטול ה־צו לפני שבוע ימים, לא חל — לדברי הנהלת הארגון — שום שנוי במצב. ב־עוד שענפים אחרים, כגון מלכשים ו־קבלנים פרטיים, מקבלים הקצבות זכו־כית כרגיל.

הזגגים טוענים שהמשמרות יוסרו רק כאשר משרד המסחר והתעשיה ייענה לדרישות הארגון ויקציב לחבריו כמות זכוכית שתאפשר להם קיום מינימלי.

(ע.)

נתגלתה הברחת-מכס מאורגנת של שטיחים מפרס לישראל

הברחה מאורגנת של שטיחים מפרס ל־ישראל בסכום העולה על עשרים אלף לירות, נמנעה השבוע חזרות לעירנותם וזריזותם של פקידי המכס בשדה ה־תעופה בלוד שגילו כנופיה מבריחים גדולה.

זה זמן רב עמדה מחלקת המכס ב־לוד על העובדה שמספר רב של שטי־חים נשלחים ומובאים על ידי עולים מפרס בתורת רכוש אישי משלהם. ל־פי הנוהג, אין גובים כיסם משטיחים ־מובאים על ידי עולים בתורת חפצים אישיים שלהם. אך הנה נתברר שמס־פחות עולים מביאות אתן שטיחים ש־אינם שייכים להן. בהמשך חקירתם נת־ברר לפקידי המכס, שעולים מדלת ה־עם, הבאים לישראל בכסוסים המיוחד־דים של מוסד העליה, לא היו מביאים את השטיחים אתם, אלא היו שולחים אותם לחוד. במשך הימים האחרונים נתקלבו הודעות על משלות של למע־לה מאמה חבילות, המכילות שטיחים, לפי כתובותיהם של עולי פרס שונים.

ביום ג׳ בא למשרד המכס אדם בגיל העמידה, שניכר היה עליו כי איננו עו־לה חדש, ובידו תעודת הודעה על מש־לוח חבילות מרבדים. תחילה הודיע ל־פקיד המכס שהחבילה מיועדת לקרובו, עולה חדש, אולם כדי לחסוך טרחה ל־עולה החליט לבא ולשחרר בשבילו את החבילה מהמכס. הדבר נראה חשוד ב־עיני הפקיד ששאל את האיש מספר שא־לות, והודיע על כך מיד לממונים עליו. החשוד נעצר וכתוצאה מחיפוש מדוקדק בבגדיו נמצאו מסמכים שונים, רשי־מות אנשים, ציקים על בנקים בחוץ ל־ארץ, מטבע זר וכו׳. מיד יצאו פקידי מכס מספר לתל אביב ועצרו אנשים שו־נים החשודים בהשתתפות בכנופיית ה־הברחה. השטיחים הוחרמו והחקירה ע־דיין נמשכת.

(ע.)

בניאק עסק בסחיטת כספים

העידו אתמול בהמשך משפטו בחיפה

במשפט אנדרי בניאק, הנאשם במע־של פשע כלפי העם ויהודי העידו אתמול עדים נוספים שספרו פרטים על מעשיו של הנאשם בהיותו מפקד ב„משמר הלינ־קה" — אנשי האצ״ל — ומחדשים את מסירות הם מחזקים את כוחה של ההגנה. וכבר בבחירות לעיריות הטתא הוכיחו מה יכולה לעולל מסירות, מרץ ואמונה.

ראשונה העידה גב׳ אידה גרינברג. ה־נאשם סחט כספים באיומים מאחיה על שתעודותיו אינם בסדר. באותו זמן הס־תובב הנאשם במדי „משמר הלינקה", והיה יודע כאחד המפקדים. הנאשם ני־סה לסחוט כספים גם מאביה, ובאחד הלילות הופיע לבדיקת תעודות האב. במקרה היו התעודות בסדר, אך הנא־שם לא הסתפק בכך וכעבור זמן קצר החרימו אצלו את בית מסחרו ואת בי־תו.

בשנת 1941 הועברה העדה לאושוויצ־ים. עם הנאשם נפגשה שוב כשעלתה ארצה והיא התקשרה עם המשטרה אך במשטרה אמרו לה שיתקיים משפט נגד בניאק והיא תוזמן להעיד.

לשאלות הסנגור עו״ד דורון משיבה העדה, כי אחיה היה בתקופה מסויימת מוכר המועצה המקומית בלסטובצה. ה־עדה מאשרת כי הנאשם נתן מחסה פעם לאחיה ארמד. במקום כושבה בכפר היו שני אנשים בשם בניאק, ואחד מהם נ־דון על ידי שלטונות צ׳כיה. בהיותה בחוץ לארץ רצתה להגיש תלונה למש־טרה גם נגד הנאשם, אך באותו זמן עוד היתה המשטרה בלתי מסוגרת מן ה־אלמנטים האנטישמיים, והיא חיכתה ל־שינוים במצגנון. האח של העדה נמצא אחריה העיד משה הגיג. הוא סיפר לאחר מכן, מתוגי מרכז בעלי מלאכה נמסר לסופר עת״מ, שהזגגים נקטו ב־עולה זו מחמת קיפוחם באספקת הזכו־כית.

הזגגים טוענים שהמשמרות יוסרו רק כאשר משרד המסחר והתעשיה ייענה לדרישות הארגון ויקציב לחבריו כמות זכוכית שתאפשר להם קיום מינימלי.

(ע.)

הנאשם ברצח אלקיים זוכה

התביעה לא הצליחה להוכיח את אשמתו

הנאשם ברצח אברהם אלקיים, מוכ־תר שכונת התקוה לשעבר, זוכה אתמול על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב. הנאשם אשר לא הבין את דברי נשיא בית״מ המחוזי, שהקריא את פסק הדין בעברית, היה קרוב להתעלפות מפחד, ורק לאחר כמה דקות בריפוי ראשון, שש הנאשם וגמגם: „תבורך מדינת יש־ראל". ובעודו מדבר נשק אף ידי ה־סניגור, עו״ד ח. קאוים.

הערבי עבדאללה אל עביד נאשם על ידי מרקליט מחוז תל אביב מר הרפזי בגרימת מות בכונה החילה לאברהם אלקיים ביום 3.8.50 באדמות אבו סטר הסמוכות לבאר שבע.

תוך ניסוח מקיף של 13 עדי התביעה והתגנה שהופיעו במהלך המשפט וחמש הצהריותיו של הנאשם בפני המשטרה ב־הזדמנויות שונות, הגיע ביה״מ לכלל מסקנה כי אינו משוכנע ביחס למקור ידיעותיו של העד הספרדי, שטען כי ה־נאשם הודה בפניו על המעשה. ברם הת־ברר שבנגוד להדעתו של העד, לא ישן הלה עם הנאשם ביחידות ולכן אין בית הדין מאמין לו.

אשר להצהרותיו הסותרות של הנא־שם, אין ביה״מ מוצא אחיזה לפיה יו־כל לקבוע איזו מהן היא אמיתית, ולוא ההכלל היסודי שעל התביעה להוכיח את האשמה ולא על הנאשם להוכיח את צד־קתו, כי אז לא היה מתקבל אף אחד מסיפורי הנאשם.

בהמשך פסק הדין קבע ביה״מ את ה־עובדות הבאות: רובהו של הנאשם לא נבדק והקלעים שנמצאו ליד הגויה היו של סנן או אקדח ולא של רובה. לא נותחה גוית המנוח, אף כי נמצאו בה שני חורי כניסה של כדורים וחור יציאה אחד. המוכיח שנשאר קלע נוסף בגויה אשר לא נבדקה זהותו. התביעה לא סתרה את דברי הנאשם שאמר כי היה ידיעון של המנוח, ולא הסיק כל הנאה מהמעשה. הנאשם לא ברח יחד עם שאר המסתננים שביצעו את המעשה, אלא ל־תיסן, הלך לבאר שבע והודיע על הענ־ין, ורק מרצונו לצאת נקי מהענין הסי־תבך בצורה סבשית אשר יצרה בו פסי־כוח בעיני.

בשאלת הסניגור עו״ד דורון משיבה העדה, כי אחיה היה בתקופה מסויימת מוכר המועצה המקומית בלסטובצה. ה־עדה מאשרת כי. הנאשם נתן מחסה פעם לאחיה ארמד. במקום כושבה בכפר היו שני אנשים בשם בניאק, ואחד מהם נ־דון על ידי שלטונות צ׳כיה. בהיותה בחוץ לארץ רצתה להגיש תלונה למש־טרה גם נגד הנאשם, אך באותו זמן עוד היתה המשטרה בלתי מסוגרת מן ה־אלמנטים האנטישמיים, והיא חיכתה ל־שינוים במצגנון. האח של העדה נמצא אחריה העיד משה הגיג. הוא סיפר

היחיד והצבור

העתונאים היהודים מארצות הברית, מרדכי דניס, עורך ה„סאג׳" ורד״ מוגלמן סגן עורך ה„פורוורטס", שהיו אורחי חברת „אל-על" לרגל פתיחת קו התעו־פה החדש לוד—ניו יורק, עזבו את יש־ראל אתמול בבוקר בדרכם לארצות ה־ברית.

— מר ל. איסטאריק, ממנהלי „הבנק הלאומי לישראל" בלונדון, יצא את ישראל אתמול בבוקר במטוס „בי. או.אי.סי." בדרכו ללונדון אחרי ביקור בישראל בענייני הבנק.

— מר הנס מולאר, ממנהלי חברת די־מולאר יצא אתמול בבוקר במטוס „בי. או. אי. סי." בדרכו ללונדון בענייני ה־חברה.

— הגב עלמה מורגנסאו, אחותו של הנרי מורגנסאו, הגיעה לביקור ב־ישראל.

מחיר הלחם במושבות יועלה

בשיבת הועדה לבדיקת המצב בענף האפיה, מיום רביעי ה־16.5.51 בערב הו־דיע היו״ר חבר הכנסת מר צבי יהודה לנציגי האופים כי הועדה המליצה בפני שר החקלאות להעלות את מחיר הלחם האחיד במושבות וערי השדה ב־2 פרו־טות הכסר והחלה בפרוסה אחת החל מה־1.6.51. שר החקלאות אישר את ה־המלצות הנ״ל. בזה נסתיימה הפרשה הידועה שהתנהלה על ידי אופי המושב־בות וערי השדה בקשר להשואת מחירי הלחם.

האמנם יחזור?

„אני מאמין לגור הנאשם שהוא יחזור למוסד, ולכן אני מציה לשחררו ולאפ־שר לו להזור לבדו למוסד לעבריינים צעירים „מסילה" בירושלים" — קבע אתמול שופט השלום לנוער ד. ריפון במשפט המתברר נגד נער בן 15, הנא־שם בביצוע גניבות ובריחה מהמוסד.

בפני השופט טען הנער כי לא גנ־כון לברוח מהמוסד וגבא רק לראות את אמו בתל אביב, כיון שבוקש להיות ל־צדה בשעה שמת אביו החורג. אמנם אין הוא מצטער על מות אביו החורג אך הוא ריחם על אמו ונקה להיות ב־קרבתה.

בא כח המשטרה דרש ששוטר יל־וה את הנאשם בדרכו למוסד. אך ה־שופט קיבל את הבטחותיו החגיגיות של הנאשם כי יחזור לבדו.

(ע.)

ביח״ר חדש ליצור עטים נובעים

בית חרושת חדש לייצור עטים נוב־עים מתוצרת הארץ בשם „לפיד" קוקס ביפו והתחיל בפעולתו. בעלי המפעל הם יהודה ברמן ומנחם לוין הלוי, מומ־חים מקומיים בענף ייצור זה.

המפעל מייצר 1500 עטים נובעים ל־חודש אולם תפוקתו תוכפל בקרוב, כי חן שהלק הארי של התוצרת מיועד ל־צוא. בשל איכותו הגבוהה של העט ה־זה שאינו מפגר בסיבו אחרי עטים אמ־ריקניים, עלה ביוקר בעיני המעי־ן. שור קשרים עם שורה של ארצות ה־בלקאן, המוכנות לקנות בישראל עפי „לפיד" במסגרת הסכמי המסחר ההד־דיים.

שם העט נקבע בהתחרות, שהשתתפו בה 1600 איש. הפרס הראשון בסכום 50 ל״י ניתן לגב. חקה גוטמן (ת״א, רח׳ הנביאים 21) אשר הציעה את השם „ל־פיד".

(ע.)

א. וינטר מערער

אורי וינטר, שנידון על ידי ביהמ״ש המחוזי בירושלים ל־7 שנות מאסר על עבירה על פקודת סודות רשמיים, ערער על פסק הדין לפני ביה״ד העליון ל־ערעורים.

כוכזר נעצר וינטר, חבר המפלגה ה־קומוניסטית בשעת הפגנה נגד הנר־מורגנסאו כשברשותו מסמכים סודיים צבאיים.

הבירור התנהל בדלתיים סגורות ו־נדחה למתן החלטה.

אשם בגנבת נשק

באשמת התפרצות למחסן נשק וגני־בת נשק ותחמושת נעצר ביום ה׳ ל־5 ימים מאיר זיסקינד, המכונה „בינשטוק" מיפו.

ירושלים

בית העם

השבת בשע׳ 11 הרב ש. ב. אורבך: פרשיות בתורה.

ד. ברדיין: בגינת ישראל ב־ישראל.

א. גשורי: שלושים שנות מחקר בגנינת ישראל.

הדגמות ע״י חומר עזרא גבאי.

תל־אביב

טכס למיניי דיינים חדשים בתל־אביב

ביום ג׳ נערך באולם הרבנות הרא־שית בתל־אביב טכס פתיחת ב״ד חדש ומינוי דיינים חדשים. לאחר פתיחת הטכס על־ידי הרב הראשי לת״א—יפו י. מ. אונטרמן, נאמו לכבוד המאורע הרב הראשי י. א. הרצוג, שר הדתות יפו י. מ. פוליבנו, כל הנואמים עמדו על השכלולים והסדרים שהוכנסו ב־בתי הדין והביעו הוקרה למשרד ה־דתות השוקד על תקנתה. נתקבל מכתב ברכה מהרב הראשי ב. ב. עוזיאל.

מסיבת חברים לרגל הופעת ספר השנה של העתונאים

תתקיים ביום ראשון, 20 במאי ש״ן בשעה 4.30 אחה״צ במועדון העתונות בתל-אביב — שדרות רוטשילד 27.

ביום א׳ — אזכרה ליוסף ברגמן

ביום א׳ בשעה 4 אחה״צ תתקיים בבית הקברות הישן אזכרה על קברו של ר׳ יוסף ברגמן ז״ל, מנהל הלואה וחסכון יפו ת״א לשעבר, במלאת 5 שנים לפטירתו.

קרן חרות לבחירות

יונגמן (חיפה) 15 ל״י; מינץ (חיפה) 5 ל״י; ד״ר סטרולוביץ (חיפה) 25 ל״י; קפלן מיכאל (חיפה) 5 ל״י; קפלן קיטי (חיפה) 5 ל״י; דרוין יעקב (רחובות) 10 ל״י; שייבה שמעון (רחובות) 10 ל״י; קמחי צבי (נס ציונה 5 ל״י; ברקאי (רמלה) 10 ל״י; לוי מוריץ (רמלה) 5 ל״י; קרמר אריה (רמלה) 10 ל״י; צבי בן-אפרים (משגב דב) 10 ל״י; סטארא אלברט 10 ל״י; טהורי דוד 10 ל״י; גוטמכר שבתאי 10 ל״י; שחורי אלימלך (ר״ג) 7.500 ל״י; סיני משה 25 ל״י; ברגר דב 5 ל״י; דיסנצ׳יק שולמית 5 ל״י; דידיר מנחם 10 ל״י; הירש זאב 10 ל״י נדב יוסף (חולון) 10 ל״י; עו״ד שטנדל 10 ל״י; עו״ד תמיר 15 ל״י; ביח״ר אליהו פלח-יוחנן מסחרי (נחלת יצחק) 25 ל״י; חיים נדף (קרית בנימין ע״י חיפה) 10 ל״י; ריקנטי דוד 10 ל״י; ריקנטי אברהם 20 ל״י; מ. יחיאלי (עכו) 20 ל״י; שקל (שקליר) אסתר (כפר אתא) 5 ל״י; ד״ר חנן קאופמן (ר״ג) 25 ל״י עקיבא מגדל 3 ל״י; אמסטר שמואל 5 ל״י; ד״ר צרטוק 25 ל״י; פריד שלום (חדרה) 2 ל״י; פרגר יצחק 6 ל״י; הרב ליסמן 6 ל״י

נשללו רשיונות בגלל תוצרת גרועה

בהמשך לפעולות הבקורת של האגף לפקוח מקצועי של משרד הבריאות, נשללו רשיונות משני בתי אריזה. „אר־גנטה" בירושלים ו„תנובת הילד" בתל אביב. לגבי הנקרה הראשון התלוננה עקרת בית על קורנפלור מגיב גרוע. ב־בדיקה שנערכה נתברר, כי הקורנפלור הכיל אחוז ניכר של קמח תפוחי אדמה וכי הוא נמכר בצורתו זו כבר שלושה חדשים.

במקרה השני הוצא בית האריזה ב־תל אביב פודינג מעורב בקמח תפוחי אדמה.

כן נשלל הרשיון עד להודעה חדשה מבית הרושת למפעל „הנרי" ב־תל אביב, על שיצר הוצרת בעלת אי־כות גרועה.

המשך הגרלות אגרות המנדט

ההגרלות של הסריה הבאות של אגרות הזהב המנדטוריות תתבצענה ב־22 ו־23 במאי בשעה 9 בבוקר באולם „אהל שם" בתל אביב.

בספורט

בית״ר ת״א — מכבי חיפה

בית״ר ת״א יהיו השבת אורחיהם של קבוצת „מכבי" חיפה. המשחק יתקיים בשעה 4.30 אחה״צ על מגרש „מכבי" חיפה.

ביום ה׳ תגיע קבוצת „דאנדי" ארצה

ביום חמישי, השבוע, תגיע לישראל קבוצת כדורגל „דאנדי" בדרך האויר מסקוטלנד. בינתיים כבר נקבעו שלו־שת משחקי „דאנדי" בישראל.

המשחק הראשון יהיה ב־30 למאי (ביום רביעי) נגד מכבי תל-אביב. השני ב־3 ביוני (יום ראשון) נגד הפועל תל-אביב. השלישי ב־6 ב־יוני (יום רביעי) נגד נבחרת מכבי־הפועל תל-אביב. שלושת המשחקים יתקיימו על האיצטדיון החדש והמדושא שברמת-גן.

א.ג.ס. — מכבי תל-אביב

ההופעה השלישית של הקבוצה ה־אורחת הדנית א.ג.ס. תתקיים בשבת 19 לח.ז. על מגרש האיצטדיון המכביה. הירביבים יהיו הפעם שחקני מכבי תל־אביב שיוסיפו, בהרכבם החזק ביותר.

תחרויות ארציות בכדורל״ל כפתח-תקוה

בימים ששי ושבת 18 ו־19 לח.ז. תערוכנה בפ״ת על מגרש מכבי אב־שלום תחרויות ארציות בכדורסל לנערי על בגיע א. ונוהגו ר״מ. טורקניץ ז״ל, חברי מכבי פתח-תקוה שאר נפלו במל־חמת השחרור. בתחרויות הללו תשת־תפנה 12 קבוצות מסניפי מכבי שונים, בארץ.

כנס ארצי למשתתפי קורס כדור-סל

בשבת 19 לח.ז. בשעה 1 בצהרים תתקיים בפתח-תקוה על מגרש מכבי אבשלום, כנס ארצי של משתלמי הקורס הארצי לכדורסל שנערך בחופש פסח זה בירושלים.

יום ספורט ארצי ראשון למשטרת ישראל

כחמש מאות עד שש מאות מתח־רים־שוטרים ישתתפו ביום הספורט ה־ארצי הראשון של משטרת ישראל, ש־ייערך ביום ג׳, 22 במאי, על מגרש ר.מ.ק.א. בירושלים, בנוכחות שר ה־משטרה, מר בכור שיטריט, המפקח הכללי, מר סהר.

הקבוצה שתזכה במספר הנקודות ה־גדול ביותר, תרכוש את הכינו על־שם דני קזין ז״ל, שנפל במלחמת השחרור. המגן נתרם על־ידי אביו, שהוא קצין בפטה משטרת ישראל. באות׳ מעמד יוענק גביע המפקח הכללי לקבוצת מחוז חיפה, שזכתה במשחקי הגביע בכדור רגל.

תורות בתי מרקחת

ערב שבת: שניידר — רח׳ בן־יהודה 18; בית ישראל — בית ישראל. שבת: בסיש — רח׳ שטראוס 8; ליבנס — רח׳ סט. יוליאן.

תל-אביב

ערב שבת: אברמסקי, אלנבי 42; ילין — החשמל 1; פרנקל — המלך ג׳ורג׳ 28. עמנואל — בן־יהודה 63; זינה — שכ׳ התקוה; אל קמל — יפו רח׳ 4 מס׳ 65.

יום השבת: ד״ר קולברג — אלנבי 23; פילרסדורף ש. — נחלת בנימין 27; גרינברג המלך ג׳ורג׳ 46; אשכנזי אב־רהם — מרכז מסחרי 36; ד״ר גרוסברג — דיזנגוף 174; ברינד — שכ׳ יד אליהו; „התקוה" — שכ׳ התקוה; לוי משה — יפו, רח׳ 2 מס׳ 4. מזצא ־שבת: „מרפא" — אלנבי 77; מולצ׳דסקי חיה — בן־יהודה 7; „זיו" — שינקין 62; „שלמה המלך" — שלמה המלך 78; „התקוה" — שכ׳ התקוה; „תרופה" יפו, גבעת עליה.

חיפה

ערב שבת: זהר — ארלוזורוב 2; ניסנס — רח׳ כורי 28.

שבת: הרפואה — החלון 61; מזור — הגנים 17.

תנועת החרות — המרכז

השבת סדרת אסיפות — העם השבת

על הנושא:

שלמות העם — שלמות המולדת

הסניף	השעה	המקום	השפה	המרצים
תל־אביב	.00	קולנוע „אסתר"		ד. יוטן ועו״ד ש. תמיר
יפו	11.00	קולנוע „נגה"		הפותח: המהנדס מ. כבירי
שכ׳ שפירא	11.00	קולנוע „זהר"		ד״ר שכטר, ירמיהו הקפרין הפותח: ד״ר ברנדמרקר.
הרצליה	10.30	קולנוע		עו״ד י. יופיסוב, מ. איכזוב חברי עיריית תל־אביב—יפו.
הרצליה ג׳ לעל (מעברה)	ליל שבת 20.30	קולנוע	אידיש רומנית	ד״ר ש. יוניצ׳מן וחיים פפטפוזי.
רמת־גן ב׳	11.00	קולנוע „גל-אור"		יעקב מרידור, חבר הכנסת ויצחק יזין
חדרה	ליל שבת 20.30	מועצה מקומית		חיים לנראו, חבר הכנסת
חיפה	11.00	בית קפה „כרמל"	בולגרית	כ. ארדיטי.
נהריה (מעברה)	11.00	בית כנסת	רומנית	ד״ר פטרוזופיץ זאב
עפולה (מעברה)	11.00		רומנית ערבית	יוסף זמיר, מ. בקרמן.
חולון	10.30	בית כנסת		אפרים זמברג
יבנה	11.30	אולם ביה״ס	אידיש וצרפתית	ד״ר רב דונר ראובן פרנקל-דרורי.
רחובות	10.30	„בית האכר"		ד״ר פרנר
באר־שבע	10.30 15.00	קפה גלידה „ „	רומנית צרפתית	ד״ר י. אברהם, שלמה רובין.
עוד	10.30	במועדון	פרסים במודעות	אברהם טיאר.
רמלה	16.00	במועדון	פרסים במודעות	אברהם טיאר.

„רמט״ בע״מ
חברה קבלנית להנדסה, סלילה ובנין
תל־אביב
רחוב לבונטין 7/9 ● טלפון מס. 4898

מוצ׳אה לפועל עבודות בנין מכל הסוגים
עבודת שבור,
ב׳וב, כבישים,
גשרים וכו׳

חלוקת מנות

מחוז המרכז

ביצים: 4 לנפש, לפי תחלוש ר/14, לזמניים 42. עופות: החלוקה רק לחולים. תפוחי אדמה מקומיים 1 ק״ג לנפש, לפי תחלוש ס/16, לזמ־ניים 42. עגבניות: 300 גרם לילד עד 18, לפי תחלוש לניקוב ת/244, לזמניים 41. בננות: 300 גרם לנפש, לפי תלוש 15/ס לזמניים 33. המאה: 100 גרם לילד עד גיל 18, לפי תחלוש צ/2, לזמניים 35.

חיפה ומחוז השומרון

בשר קפוא: החלוקה לחולים. בעלי הכרטיס חא/19 מקבלים 750 גרם בעלי הכרטיס חא/7 — קילוגרם אחד. בעלי הכרטיס חד/3 — 500 גרם. קרפיונים: החלה החלוקה באזורים 1, 2, 3. המנה: 200 גרם לנפש לפי תחלוש שד/9, לזמניים 29.

מחוז תל-אביב

משמש: נמשכת החלוקה באזורים 3, 4, 5. המנה: 150 גרם לנפש, לפי תלוש ניקוב ת/235. תפוחי אדמה מקומיים: החלה החלוקה במנה בת 2 ק״ג לנפש, לפי תחלוש ס/22, לזמ־ניים 39, לתיירים 8. המחיר 58 פרוטות הק״ג. יש לקבל מנה זו עד יום ג׳, 22 במאי. אשכוליות: החלה חלוקת אשכוליות מהקרור בתל-אביב. ק״ג אחד לנפש ללא תלושים המחיר 90 פרוטות הק״ג.

חלוקת פנקסי תלושים חדשים בתל-אביב

ביום א׳, 20 במאי, תחל חלוקת פנ־קסי התלושים (מזון) ופנקסי נקודות להלבשה והנעלה. החלוקה תבוצע ב־חנויות בצפון ת״א — רח׳ ירמיהו והסביבה, בכפר סומאל, בשיך מונים ובשכ׳ ג׳מוסין.

בכל אחת מהחנויות באיזורים אלה נמצאת מודעה משעם המסקה על המ־זון, בה נקובות שעות החלוקה, על הצרכנים להביא עמם את פנקסי הזי־הוי ופנקס התלושים הקודם. מחיר התלושים הוא 100 פרוטות, ומחיר פנקס הנקודות הוא 50 פרוטות. הצרכ־נים מתבקשים לקבל את הפנקסים ב־מקום ובמועד כפי שפורסם.

מחוז ירושלים

תפוחי אדמה: המנה: ק״ג אחד לנפש תמורת התלוש ס/16. החלוקה באזור 10. המועד האחרון לקבלת המנה היא יום ה׳, 24.5. בננות: החלה חלוקת בננות באזורים 1, 2, 3, 4, 5, 11 בירושלים. המנה: 300 גרם לנפש, תמורת התלוש ס/28, לזמניים ולתיי־רים 41. בשר לחולים: חולים ש־ברשותם תלושים לבשר פרי של ההסתדרות הרפואית יקבלו השבוע מנת בשר קפוא בתחנות כדלקמן: 1. פרקש ברח׳ בצלאל 2. שושנה יוסף במחנה יהודה.

מסיבה לכבוד יובל ה־25 לכהונתו של א. קרייניצי כראש רמת-גן

מסיבה רבת משתתפים ורבת רושם לכבוד יובל ה־25 לכהונתו של מר א. קרייניצי כראש מועצת רמת-גן ואחר כך כראש עיריית רמת-גן התקיי־מה אתמול. והפכה לחגיגה אמיתית ל־מיסדי רמת-גן ותושביה. פרסים יבואו.

דרוש נער לעבודה
ולשליחויות באופנים באחריות
לפנות
פרסום אפרוי
שד״ר 31, ק. א., תל-אביב.

„העובד הלאומי"
בטאון מרכזי של הסתדרות העובדים הלאומית בישראל
גליון ניסן—מאי —
הופיע ונשלח להפצה בכל הקיוסקים
בכמות מצומצמת ביותר (בגלל הגבלות-הניר)
52 עמוד. עשיר בצלומים. המחיר 150 פרוטה.

תנועת החרות הסתד